આવી કિતાબો ખરીદતાં પહેલાં કાદરી કુંપનીની રજીસ્ટર્ડ
એવી કિતાબો બીલીમોરાથી મંગાવવાનું
ધ્યાનમાં રાખવું.

ઔરાદ કરામાત

ઉર્ફે

[illegible] ગંજી-નયે અમલીયાત.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર—

મીર સૈયદઅલી કાદરી, બીલીમોરીઆ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—દેગડી સ્ટ્રીટ, બીલીમોરા.

આવૃત્તિ બીજી — સને ૧૩૩૭ હીજરી.

સને ૧૯૧૯ — નકલ ૨૦૦૦.

સુરત ચૌટાનાં પુલપરટાંકી પાસે આવેલા શંકર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું

કીંમત રૂ. ૦-૧૨-૦

દુસરા—એડીશન.

દીબાચા

ઝીંદા કરામાત,

ઉર્ફ

ખઝી—નયે અમલીયાત.

સાહેબો, યે અમલીયાતકી કિતાબ મેને ઈસલીયે છપવાઈ, કે ઇસસે પેહલે મેરી બહોતસી કિતાબોંકો પબ-લીકને બડી કદ્ર, ઓર ઈજ્જતકી નિગાહસે દેખા હે. ઓર હજારોં શાયેકીન મેરી તાઝા તસનીફકી ખરીદારીકે હમેશા મુંતેઝર બને રેહતે હેં.

પેહલે અયસે અમલીયાત, ઓર ઉસકે ભેદ, ઉસતાદ અપને શાગીરદોંકો બડી ખીદમતકે બાદ બતલાયા કરતે થે. આજ—કલ હરએક ઇલમકી કિતાબેં બાઝારસે ખરીદ કરકે, હર શખ્સ અપને ઘર બયઠકે સીખનેકા આદી હો—ગયા હે. ઇસલીયે અકસર કિતાબ બનાને—વાલે ખુદકે ફાયદે—કે લીયે ઇધર ઉધરસે નકલ કરકે કિતાબ છપવા દેતે હેં, ઓર

અસલી બાતકા પતા નહીં લગાતે હેં. જીસસે પરહને-વાલેકો ફાયદે-કે બદલે નુકસાન હોતા હે. ઇસલીયે ઇસ ઇલ્મકી કિતાબોંકી તરફસે લોગોંમેં એતેબાર(યકીન) ઉઠ ગયા હે. લેકીન મેંને બહોતસી કલમી ઓર છપી હુઇ કિતાબોંસે તહકીક કરકે, ઓર બહોત લોગોંકી ખુશામદેં ઓર ખીદમ-ત કરકે, જો ચીજેં હાસિલ કી હેં, વોહ આપ સાહેબોંકે પેશે નઝર કીયા હું. ઓર અમલીયાતકે કવાએદભી લીખખે ગયે હેં, કે જીસસે આમીલકો કામયાબી હોવે, ઓરલોગ અપના શોક પુરા કર સકેં. યે કિતાબકી સબ નકલેં ખલાસ હો-જાનેસે દુસરી મરતબે છપવાઇ હેં.

યે કિતાબ મેંને બડી મેહનત ઓર તજવીજસે જમા કરકે લીખખી હે. અગર ઇસસે કીસીકો ફાયેદા પહોંચે, તો મુજકો દુઆયે ખયેરસે યાદ કરે ઓર ઇસિમેં કીસી જગા ખતા નજર આવે, તો મુજકો મોઆફ કરે. કયુંકે ખતા હરએક ઇનસાનસે હોતી હે.

આખીર સબસે અર્ઝ કરતા હું, કે એક વકત ઇસ કિતાબમેંસે ઝુરૂર તજરૂબા કરેં, કયું કે બગેર આજમાઇશકે કુછ હાસીલ નહોગા. લેકીન બેજા ફાયેદા ન-ઉઠાવે.

મુ૦ બીલીમોરા }
ફગડી-સ્ટ્રીટ. }

રાકીમ દુઆગો.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ઝીંદા કરામત

ઉર્દૂ

ખઝી-નયે અમલીયાત

બિસમીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

બાઅદ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે હર ઇલ્મ ઓર ફનમેં ઉસ્તાદકી ઝુરૂરત હે, બગેર ઉસ્તાદકે હરગીઝ મુબ-તદી બહરા-યાબ નહીં હો-સકતા. ખુસુસન ઇલમે અમલી-યાતમેં તો વાજીબ હે, કે જબ ઇસકે સીખનેકા કોઇ કસ્દ કરે, તો અવ્વલ કીસી ઉસ્તાદે કામીલસે તરીકે આમાલકે સીખે. ઓર ઇજાઝત હાસીલ કરે. જીસ તરેહસે મુરશીદ ઇરશાદ ફરમાતે હેં, ઉસી તરેહસે કરે. જરા ફરક નહો. ઓર યે યકીન રખ્ખે, કે જો મુરશીદને ફરમાયા હે, વોહ સહી હે, તો અપને દીલમેં જરા શક નલાવે. ઓર ઉસકો-હી બરહક સમઝે તબ ઝુરૂર ફાયેદા કામીલ હોગા. ઓર ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી મેહનત બરબાદ નહોગી, ઓર અગર બે-ઇજાઝત ઓર સાહેબે અમલકી તલકીન બગેર કોઇ

અમલ કીયા જાવે, તો કુછ ફાયેદા ન-હોગા. ઇસી સબબસે ના-વાકીફ આદમી અમલ પઢકર રજઅતમેં (ફીટકારમે) ગીરફતાર હો-જાતે હેં, ઔર દીવાનોંકી તરેહ કુચા બ-કુચા મારે મારે ફીરતે હેં. ફીર કોઇ ઇલાજ કારગર નહીં હોતા હે.

તાસીરાત અસમાયે ઇલાહી હક હેં, બાઝે મુનકેરીન તાસીરાતે અસમાયે હુસના, ઔર આયાતે કુરઆની વ-ગયરા સે, ઇનકાર કરતે હેં. ઔર ઉસકો ફેઅલે અબસ (નીકમ્મા) સમઝતે હેં. ઔર કેહતે હેં, કે ઇનમેં કુછભી તાસીર નહીં. ઇસકે પઢનેસે કયા હોગા, હમકો તો ખુદાપર તવકકુલ હે. ઔર ઇન બાતોંસે ઇઝહારે તવકકુલ કરતે હેં. રાહે હકકો છોડકર ગુમરાહ હોગયે હેં. તરેહ તરેહકી અપની જાહીલાના તકરીરેં મીલાતે હેં. ઉન ગુમરાહોંકો ખુદાયે તઆલા રાહે રાસ્ત દીખાવે. મુનકીરોંકે કુફ્ર તોડનેકો તાસીરાતકે સુબુતમેં ચંદ દલીલેં લીખખી જાતી હેં.

હક તઆલા અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે, કે **"વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને મા-હોવા શીફાઉન."** યાને "હમ ઉતારતે હેં કુરઆનમેંસે, જીસસે લોગ શીફા પાવેં." ઔર હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે **"મલ-લમ યસ તશફે બિલ-કુરઆને ફલા શીફા અલ્લાહ."** યાને જો કોઈ શીફા ન-ઢુંઢે કુર-

આનસે, પસ નહીં શીફા દેગા ઉસકો અલ્લાહ. યાને ફીર કીસી ચીજસે ઉસકો શીફા ન–હોગી.

અસહાબે કીરામ ઓર અવલીયાયે ઉઝ્ઝામને આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં પઢકર અક્સર બીમારોં વ–ગયરા પર દમ કરતે થે, ઓર ઉલમાને ઈસ બારેમેં બહોત કુછ લીખ્ખા હે. ઓર મશાયેખે ઉમ્મતે મોહંમદીયોંને આયાતે કુરઆનીસે સદહા કીસમકે અમલીયાત મુકર્રર કીયે હેં. ઉનકી જકાત દેનેકે તરીકે અપને મુરીદોંકો તાઅલીમ ફર માયે હેં. તો અયસે અમરે ઝાહીરસે ઈનકાર કરના નાદા- નીકા કામ હે. હર સાહીબે અકલ ઈસસે માહીર હે. કે ખાલીકે જલ્લ શા–નહુ ને, કોઈ ચીજ અયસી મખલુક નહીં કી, કે જીસમેં કુછ તાસીર નહો. અસમાયે ઈલાહી, ઓર આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં, કે જો પાક હેં, ઉનમેં તાસીરેં ઝુરૂર હેં, ઓર નફા ઓર નુકસાન બ–અયને મુશાહીદા હોતે હેં. ઓર કયામત તક યે સીલસીલા જારી રહેગા.

હર અમરમેં તરકીબકો બડા દખલ હે, બ–ગયેર તર કીબકે કોઇ ચીજ મોયસ્સર નહીં હોતી, મલસન અતી- બ્બાને મરઝોંકે લીયે નુસખે દીયે. ઓર ઉસકે ઈસ્તેમાલ કરનેકી તરકીબ, ઓર-વક્ત બતા દીયે. ઉસ તરકીબકે સાથ ઈસ્તેમાલ કરનેસે મુફીદ હોતે હેં. અગર કુછભી ઉસસે ખીલાફ

હુવા, તો કુછકા કુછ હો–ગયા. અગરે કોઇ શખ્સ ના–વા–કીફ બ–ગયેર પેહુછાને મરઝકે, દવાકી તાસીરાત દેખકર કોઇ નુસખા બીલા સોચકે લીખ દેવે, તો ઉસકે ઇસ્તીમાલસે સીવાયે નુકસાનકે ફાયેદા ન હોગા. મસલ મશહુર હે; કે "નીમ હકીમ ખત-રયે જાન. ઓર નીમ મુલ્લા ખત-રયે ઇમાન." કોઈ મકાન, યા કપડા યા ખાના, બિદુન તરકીબકે તૈયાર નહીં હો–સકતા હે. અયસાહી અમલ પઢને ઓર તાવીજ લીખનેમેં તરકીબ ઓર વકત મુકર્રર હે. ઇસલીયે સુફીયોંને અમલીયાતમેં વકત,પરહેઝ, ઓર સબ તરકીબેં બતા–દીં, કે જીસસે અમલ કરને–વાલે કી મેહુનત બરબાદ નહો. જબ તરકીબે ખાસ–કે સાથ જો અમલ, યા તાવીજ કીયા જાયેગા, તો ઝુરૂર ઉસકી તાસીર હોગી. ઓર અગર યે કહા જાયે, કે હમને અમલ પઢે, ઓર તાવીજ લીખખે; લેકીન કુછભી તાસીર ન–હુઇ; તો ઈસમેં અપનાહી કુસુર હે. ના–વાકીફ લોગ બદ એતેકાદ હોકર તાઅને કરતે હેં. અગરચે ખુદા-વંદ તઆલાને સબ ઉમુરાતકો, કે જો હુયે હેં, ઓર હોંગે, ઉનકો લોહે તકદીરમેં લીખ દીયે હેં, મગર યેહભી હુકમ ફરમાયા, કે "ઉદ–ઉની અસ–તજીબ લકુમ." યાને મુજકો પુકારો, કે પહોંચું તુમ્હારી પુકારકો. આકીલ કો ચાહીયે, કે તકદીરકે લીખે હુયે પર ગાફીલ ન રહે, અપને મતલબકો દરગાહે ઇલાહીમેં અર્ઝ કરતા રહે, યકીન

કરના ચાહીયે, કે દુઆ હો યા દવા, બ-ગયેર હુકમે ઇલાહીકે અસર ઉસકા ઝાહીર નહીં હોતા. ચુનાંચે કલામે પાકમેં આયા હે, કે "**હુમ બે-દ્દારીન બેહી મીન અહદીન ઈલ્લા બે-ઈજ્ન નીલ્લાહ.**" યાને નહીં હીલતા કોઇ જરરા, મગર સાથ હુકમ અલ્લાહ કે, કભી એક દવાસે ફાયેદા હોતા હે, ઓર કભી ઉસસે નુકસાન હોતા હે. નફા ઓર નુકસાન ખુદા-કે ઈખત્યારમેં હે. કીસીકો ઉસમેં દખલ નહીં, અગર દુઆ ઓર દવાકી તાસીર ઝાહીર ન હો, તો ખ્યાલ કરના ચાહીયે, કે મરઝીયે ઇલાહી યુંહી થી, ઓર ઇસીમેં બેહતરી હે. ઇનસાન બહોતસે કામોંકો અપને લીયે અચ્છા જાનતા હે, ઓર હકીકતમેં વોહ ઉસકે હકમેં બુરે હોતે હે ઓર જીનકો બુરા જાનતા હે, વોહ ખુદાયે અલીમકે ઇલ્મમેં ઉસકે લીયે અચ્છે હેં. જયસા કે અલ્લાહ તઆલાને ફરમાયા હે, "**વ અસા અન તક-રહુ શય-અન, વહોવા ખયરૂલ લકુમ વ અસા અન તોહીબ્બુ શય-અંવ વહોવા શરરૂલ લકુમ.**" યાને વોહ શાયદ તુમકો બુરી લગે, એક ચીજ, ઓર બેહતર હો તુમકો ઓર શાયદ તુમકો ખુશ લગે, એક ચીજ. ઓર વોહ બુરી હો તુમકો. મશાયેખોંને ચિલ્લોંમેં બયઠના ઇખત્યાર કીયા હે, ઓર તસવ્વુફકી કિતાબોંમેં ચિલ્લા-કશી ઓર ગોશા-નશીનીકે અકસર ફવાયેદ લીખ્ખે હેં. ઓર ઉસસે સફાઇ તબીયતકે સેહ [illegible] ઓર [illegible]

માઅલુમ હોતે હેં. હુમારે અરબાબે તરીકતને ઇસકો ઇખત્યાર કીયા હે, ઓર હજારોં ફવાયેદ હાસીલ કીયે હેં.

બાબ પહેલા–અમલીયાતકે ચંદ કવાએદ.

આમીલ યાને અમલ કરને-વાલેકો લાઝીમ હે, કે પાબંદે સુમ ઓર સલાત રહે. યાને નમાઝ પઢે, ઓર રોઝે રખ્ખે. તાકે નફસે અમ્મારા જેરે રહો. ઓર કુવ્વતે (હયવાની) બહામીયા દબી રહે. ઓર અપને મજહબકે મોવાફીક યાદે ઈલાહીમેં મશગુલ રહે. કે જીસસે તબીઅત હર વક્ત નેક ખ્યાલકી તરફ મુતવજ્જા રહે.

અકલે હલાલ ઓર સીદકે મકાલ, યાને હલાલ ખાવે, ઓર સચ બોલે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે ફરમાયા હઝરત રસુલે કરીમ સલ. ને કે, પાક કરો ખાના અપના, તાકે દુઆ તુમ્હારી બહોત જલ્દ અલ્લાહ તઆલા અપની રહમતસે કુબુલ ફરમાવે, ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે અગર એક લુકમા હરામકી રોજીસે કીસીકે પેટમેં જાતા હે, તો ચાલીસ રોજ તક ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં હોતી. ઓર દીલમેં સીયાહી આ-જાતી હે, આમીલકો વાજીબ હે, કે લુકમા હરામકા ન ખાવે. હરામકા લુકમા ખાનેસે સુસ્તી

પયદા હોતી હે, ઔર નીંદ ગાલીબ હોતી હે. જબ નીંદ ગાલીબ રહી, તો અમલમેં ખામી આયેગી, ઔર મેહનત બરબાદ હોગી.

જુટ બોલનેસે પરહેઝ કરે, જો કોઇ જુટ બોલતા હે, ઉસકી ઝબાનસે તાસીર જાતી રેહતી હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ સદકા દેના બેહતર હે, કયું કે મોહતાજોંકા ખુશ હોના ખુદાકી ખુશનુદીકા બાએસ હે. ઔર રહમતે ઇલાહી જોશ કરતી હે. ઔર સદકા દેને વાલા અલ્લાહકા પ્યારા હો-જાતા હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ તર્ક કરના (છોડદેના) હયવાનાતે જલાલી, વ જમાલીકા જુરૂર હે. જલાલી યે હેં. ગોશ્ત, મછલી, અંડા, વ-ગયરા. ઔર જમાલી યે હેં, દુધ; દહી, મખ્ખન; ઘી, વ-ગયરા. ઔર મકરૂહાત યે હેં. જયસે લસ્સન, પ્યાજ, હીંગ, યા જો ચીજ બદબુ-દાર હો, ઔર ડકારભી બદબુ-દાર ઉસસે આવે, કયુંકે મલાયેકાકો ઇસસે નીહાયત નફરત હે. હદીસે શરીફમેં વારીદ હે, કે ફરમાયા હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે, જો કોઈ ચીજ બદબુ-દાર ખાવે, વોહ હમારી મસજીદમેં હાઝીર નહોવે. કે ઉસકી બદબુસે મલાયેકાકો અજીયત હોતી હે. જબ કોઇ શખ્સ અમલ પઢને બયઠતા હે, તો મોવક્કિલ ઉસકે હાઝીર હોતે હેં. અગર ઉસકે મોંહસે પઢત વક્ત બદબુ નીકલેગી, તો મોવક્કિલ

નીહાયત પરેશાન હોકર બદ-દુઆ કરેંગે; તો ફાયદેકે બદલે નુકસાન હોગા, પસ અયસે અમલોંમેં સીર્ફ મુંગકી દાલ, ઔર ખુશ્ક રોટી ખાના પડતી હે. ઔર બાઝ અમ-લોંમેં જવકી રોટી સીર્ફ નમક ડાલકર ખાની પડતી હે. ઔર બાઝ અમલોંમેં તો યહાંતક પા-બંદી હોતી હે, કે અપને હાથસે રોટી પકાની પડતી હે. ઔર વોહભી બા-વુઝુ પકાની પડતી હે.

આમીલકો ચાહીયે, કે હમેશા પાક ઔર સાફ રહે. ઔર જબ અમલ પઢે; યા તાવીજ લીખ્ખે, તો ગુસલ કર લેવે, યા વુઝુ કરલેવે, બ-ગયેર ઇસકે કભી અમલકા પઢના શુરૂ ન કરે. ઔર ખ્યાલ રખ્ખે; કે હમેશા કપડે પાક ઔર સાફ રહેં, કપડોંકી પાકી બાતીનકી પાકી કરતી હે.

જબ અમલ પઢનેકા કસ્દ કરે, તો અવ્વલ ગોશા-નશીનીકો ઇખત્યાર કરે. ઔર અવ્વામ ઔરતેં ઔર લડકોંસે અલગ રહે, તનહાઇ જગામેં અમલ પઢનેસે બહોત તાસીર હોતી હે, ઔર જીસ મકાનમેં બયઠે, વોહ જગા પાક ઔર સાફ હો. ઔર ખુશબુસે વોહ મકાન મહકા રહે, ઔર મુસલ્લે યા ચટાઇ પર બયઠે, અગર જમીન પર બ-ગયેર ચટાઇકે બયઠે, તો બેહતર હે, કયું કે ઇસમેં આજીઝી સાબીત હોતી હે. ઔર આજીઝી ખુદાકી જનાબમેં બહોત પસંદ હે, બયઠનેકી જગામેં અંધેરા હો. તો બેહતર હે. અમલ પઢતે વક્ત કિબલેકી

તરફ મોંહ કરકે નમાઝકે કાઅદેમેં બયઠતે હેં, ઇસ તરેહ દો-ઝાનુ હોકે બયઠે.

અમલીયાતમેં વક્ત ઓર જગાકા તાઅ-લ્લુક બહોત ઝુરૂરી હે, યાને જીસ જગા પેહલે દીન વઝીફા શુરૂ કરે, ઉસી જગા મુદ્દત પુરી હોતે તક પઢા કરે. ઓર પેહલે દીન જીસ વક્ત પઢના શુરૂ કરે. ઉસી વક્ત પર હરરોજ પઢા કરે. ઓર જીસ મુસલ્લે ઓર ચટાઇ પર યા જગા પર પેહલે રોજ પઢે, ઉસીપર આખીર તક પઢે. અયસા ન કરે, કે આજ ઘરમેં અમલ પઢા, તો કલ દરિયા-કે કીનારે ચલા ગયા, પરસું કીસી બાગમેં, યા ઉસસે અગલે રોજ કીસી મયદાનમેં; યા અગર આજ સુબેહકો પઢા, તો કલ શામકે વક્ત પઢા. અયસા પઢનેસે અમલ દુરૂસ્ત નહીં હોતા હે. બાઝ ચીલ્લોંમેં જહાં રાતકો અમલ પઢના પડતા હે, વહીં સોના પડતા હે, અયસે અમલ અપને ઘરકે કીસી પાકીઝા હુજરેમેં કરના ચાહીયે.

જબતક ચીલ્લાહ ફતેહ નહો. કુલ પરહેઝોંકી પા-બંદી લાઝીમ હે, નશાદાર શયકા હરગીઝ હરગીઝ ઇસ્તીમાલ ન-કરે મસલન ભંગ; ચરસ, ગાંજા, મદક, ચંડુ; અફ્યુન. શરાબ વ-ગયરા. ઇન ચીજોંકે સીવાયે ફેઅલે બદસે-ભી પરહેઝ કરે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઓરતસે સોહબત કર-નાભી બંદ રખ્ખે. ચીલ્લા પુરા હોનેકે બાદ, ભી અમલકો હર

રોજ બીલા-નાગા એક દફા પઢ લેના જુરૂર હે. તાકે વીર્દ ઓર હોરસે અમલ પર પુરા કબજા હાસીલ રહે. ઓર ઉસકી તાસીર ઘટને નપવે. ક્યું કે વીર્દ છોડ દેનેસે અમલકી તાસીરમેં નુકસ આનેકા અંદેશા હુવા કરતા હે.

અમલ પઢતે વક્ત મતલુબકા ખ્યાલ યાને તસવ્વુર ઓર અપની મુરાદકા ખ્યાલ પેશે નઝર રખ્ખે. જબતક મતલબ હાસીલ ન હો, તબતક અપના ભેદ કીસીકો ન-કહે.

બાઝે અમલોંમેં બુખુર, યાને ખુશબુ-ભી જલાની પડતી હે. પસ તસખીર ઓર હુબકે લીયે સંદલે સુફેદ, સંદલે સુર્ખ, ઈલાયચી સુફેદ, કાપુર, ઉદ, અગર, ઈતરીયાત ખુશબુકી બત્તી. યા ધુપ, વ-ગયરા. ઓર કપડોંકો મોઅત્તર કરના હો, તો કીસી સુફેદ રંગકા ઇતર લગાવે, મસલન મોતીયા, ચમેલી. મોલસરી. કેવડા, કરના, ઓર સંદલે સુફેદ વ-ગયરા. ઓર બાઝોંમેં પોશાકકી પા-બંદી લાઝીમ હુવા કરતી હે. હુબ (મોહબ્બત) ઓર તસખીરકે લીયે સુફેદ પોશાક, યા કેસરી, યા જાફરાની રંગકી પોશાક પેહને, તસખીર (હુબ) યાને કીસીકો અપના તાબેદાર બનાના, બાઝ અમલોંમેં સીર્ફ એકહી ચાદર ઓઢની પડતી હે. ઓર વોહ એક લંબી ચાદર લેકર આધી તલે બાંધે, યાને નાફકે નીચે ઓર આધી ઉપર ઓઢે, મગર સર ખુલ્લા રેહને દેવે.

તસખીર: યા મોહબ્બત, યા હુબકા નકશ લીખનેકે

લીયે શાખે અનારે શીરીનકી કલમ બનાવે, ઔર જાફરાન યા કાજલકી સીયાહી બનાકર, ઉસમેં પાનીકે ઈવઝ, ગુલાબ યા અરકે કેવડા ડાલકર ખુશબુદાર કરલે. અયસી સીયાહીકે લીખ્ખે હુયે તાવીજ, અમુમન યાતો દરીયામેં ડાલે જાતે હેં, યા હવામેં ઉડાયે જાતે હેં, યા પીલાયે જાતે હેં. યા ફતીલે બનાકર જલાયેભી જાતે હેં. ઔર બાઝે અમલોંમેં એક પાકીઝા રીકાબીમેં પાકીઝા રેતભર કે, ઔર શાખે અનારે શીરીનસે નકશ લીખકર મીટાતે જાતે હેં. યાને પેહલે એક નકશ લીખ્ખા, ફીર ઉસે મીટા દીયા. ફીર દુસરા નકશ લીખ્ખા, ઔર ઉસેભી મીટા દીયા. ફીર તીસરા લીખ્ખા, ફીર ઉસેભી મીટા દીયા. અલા હાજલ કીયાસ, ઇસ તરેહ લીખતે ઔર મીટાતે જાતે હેં. હત્તાકે ઉસકી ગીનતી પુરી હો-જાતી હે. અયસે નકશ અમુમન યાને ખાસ કરકે સુબેહકે વક્ત સુરજ નીકલનેકે પેહલે શુરૂ કીયે જાતે હેં. ઔર સબસે બેહતર જગા અયસે કામકે લીયે, દરીયાકા પાકીઝા કીનારા હે.

હુબકે યાને મોહબ્બતકે લીયે જો અમલ શુરૂ કરે, તો જીન દીનોંમેં ચાંદ બઢતા હો, ઉન દીનોમેં શુરૂ કરે, યાને પેહલે યા દુસરે હફતેમેં શુરૂ કરે, ઔર ઇસ કામકે લીયે નીચે લીખ્ખે હુયે દીન, ઔર વક્ત અચ્છે ગીને જાતે હેં. પીર, બુધ; જુમઆ. વકતે સુબેહ ઔર શામ, ઔર રાત. ઔર અકસર અયસે અમલ, યા દુસરે અમલ નવચંદી

જુમેરાત યાને જીસરોજ જુમેરાતભી હો, ઓર ઉસી દીન ચાંદ-રાતભી હો, ઉસકો નવચંદી જુમેરાત કેહતે હેં, ઉસ રોજ અમ-લકો શુરૂ કરના બેહતર હે. અગર અયસા મોકા ન-બને,તો જુમેરાતસે શુરૂ કરે. બહોતસે અમલ ઈશાકી નમાઝ બાદ શુરૂ કાયે જાતે હેં,

જો અમલ જીન્નીયાત, યા હુમઝાદકી દાઅવતકે હુવા કરતે હેં. ઉનમેં અપને ગીર્દ હીસાર (કુંડલ) કરના પડતા હે, યાને અપને ગીર્દ કુંડલ ખેંચના પડતા હે. વર 'ન ખૌફ હોતા હે. કયું-કે જીન યા મોવક્કિલ, સદમા પહોંચાવે. ઇસલીયે હીસાર કરના ઝરૂર હે. હીસાર કરનેકા તરીકા યે હે. સુરયે અલ-હમ્દ, ઓર કુલહો-વલ્લાહ, ઓર આયતુલ કુરસી, તીનોં તીન તીન બાર પરહ-કર, છુરી પર દમ કરકે, અપને ગીર્દ સીનેકા કુંડલ બનાલે. મગર ઇસ તરકીબસે કુંડલ ખેંચે, કે દોનો સીરે આપસમેં મીલ જાવે. ઓર રાસતેમેં કહીં હલકા યાને કુંડલ બિલકુલ ટુટને ન પાવે બલકે અયસા કીયા કરતે હેં, કે દોનોં સીરોંકે મીલનેકે મુકામ પર છુરી ગાડ દીયા કરતે હેં. ઓર બાઝે નહીંભી ગાડતે, છુરીકો અપને પાસ રખ લેતે હેં. બાઝે સીધે હાથકી અંગુશ્તે શહાદત પર દમ કરકે. ઉસસે હલકા ખેંચતે હેં. અંગુઠેકે પાસ વાલી ઉંગલીકે અંગુશ્તે શહાદત કેહતે હેં. હલકેકે અંદર બાઝે પાકીઝા કપડા, યા મુસલ્લા

બીછાકર બયઠતે હેં. બાઝે લકડેકી ચોકી, રખકર ઉસપર બયઠતે હેં. બાઝે હુલકેકે અંદર છુરી ઓર પાનીકા ભરા હુવા લોટા રખલેતે હેં. અલ-ગરઝ યે સબ બાતેં ઉસતાદકે બતાને પર મુન-હુસર હે. ઇજાઝત દેનેવાલા જીસ તરેહસે બતાયે ઉસી તરેહ અમલ કરના ચાહીયે. છુરી ઓર છડી, ઓર પાનીકા લોટા, યે તીનોં ચીજેં અપને પાસ હુલકેકે અંદર ઝુરૂર રખ્ખે, લોટા ઇસલીયે કે અગર પ્યાસ લગે. યા વુઝુ ટુટ જાયે, તો ફૌરન વુઝુ કરલે, છડી ઇસલીયે, કે જંગલકા કોઈ જાનવર, મીસલે સાંપ, બીછ્છુ, ગીડર, વ-ગયરા આ જાવે, તો છડીસે ઉસકો હુટાવે. ઓર છુરી ઇસલીયે રખ્ખે, કે ઉસસે જીન ઓર બલીયાત જોર કરને નહીં પાતે, ઓર અલગ રેહુતે હેં.

નકશાકે અંદર તાલીબ ઓર ઉસકી માંકા નામ લીખ્ખે, ફીર મતલુબકા લીખ્ખે. અગર ઇસસે ઉલટા લીખ્ખેગા, તો તાસીરભી ઉલટી હોગી. ઓર બાઝે અમલીયાતમેં તાલીબ ઓર મતલુબ દોનોંકી વાલીદાકા નામ લીખના પડતા હે. અગર વાલીદાકા નામ માઅલુમ નહો, તો ઉસકી જગા અમ્મા હુવ્વાકા નામ લીખ દેવે.

આમીલકો ચાહીયે, કે જબ અમલકી થોડી તાસીર ઝાહીર હો, તો અમલકો હરગીઝ ન છોડે. બરાબર પઢતા રહે. અગર બીલકુલ અસર ઝાહીર નહો, તબભી અમલ તરક નકરે.

અક્સર અયસા હોતા હે, કે ના-સમઝ બે-અહલીયાતી, યા કીસી અમરકી ગફલતસે, અમલમેં નુકસાન આ-જાતા હે. જબ તક પુરી પુરી સબ, શરતેં અદા નહોં, તો કુછ અસર ઝાહીર નહીં હોતા. મગર યે મેહનતભી બરબાદ નહીં હોગી. બલકે તાસીરે અમલમેં કુવ્વત જ્યાદા હોગી. આમીલકો લાઝીમ હે, કે સાબીત કદમ રહે. અગર એક ચીલ્લેમેં કામયાબ નહો, તો દુસરા ચીલ્લા શુરૂ કરે. હરગીઝ ના ઉમ્મીદ નહોવે.

કીસી સાહેબે ઇજાઝતસે ઇજાઝત લેકર અમલ પરહે. યુંહી સુની હુઇ બાતકો લે-દોડના, ઓર ઉસપર અમલ કરના અછછા નહીં હોતા, બલકે નુકસાન હોતા હે.

અમલીયાતમેં ચંદ ખુલાસોંકી ઝુરૂરત હે. કયું-કે અક્સર લોગ ઉસસે ના-વાકીફ હે, વોહ જેલમેં લીખખે જાતે હે.

આયતુલ કુરસી, યે હે. અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ, લા તા ખુઝુહો સિ-ન-તુવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમા-વાતે વમા-ફીલ અરદે, મન-ઝલ્લ લઝી યશ-ફઓ ઇન-દહુ ઇલ્લા બે-ઇઝનેહ. યાઅ-લમો મા બયના અયદી-હીમ વમા ખલ-ફહુમ, વલા યોહઈતુના બે-શયઇમ મીન ઇલ-મીહી ઇલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીયો હુસ સમાવાતે વલ અરદે, વલા ય-ઉ-દોહુ હીફ-ઝોહોમા, વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

નાદે અલી–યે હે.–નાદે અલી–યન મઝ–હરલ અજા-યેબ, તજેદ–હો અવનન લકા ફીન નવાયેબ, કુલ્લો હમ-મીવ, વ ગમ્મીન, સયન–જલી બે–નુબુ વતેકા યા મોહંમદ, વબે વિલા–યતેકા યા અલી, યા અલી, યા અલી, અદરેક–ની.

દુરૂદ શરીફ, યે હે–અલ્લા હુમ્મા સલે અલા સૈયેદેના મોહંમદીવ, વ અલા આલે સૈયેદેના મોહંમદીવ, વબારેક વ–સલ્લીમ.

ચાર કુલ–યાને સુરયે કુલયા ઐયો–હલ કાફેરૂન, ઓર સુરયે ઇખલાસ. યાને કુલહો વલ્લાહો અહદ, ઓર મઉ–જતેન, યાને સુરયે (ફલક) કુલ આઉઝો બે રબ્બીલ ફલક, ઓર સુરયે (નાસ) કુલ આઉઝો બે રબ્બીન નાસ. યે ચાર સુરતોંકો ચાર કુલ કેહતે હેં.

હફતેકે સાત દીન હેં, ઉનકે નામ અરબી, ફારસી, ઓર ઉરદુ નીચે મુજબ હેં.

અરબી નામ.	**ફારસી નામ.**	**ઉરદુ નામ.**
૧ યોમુલ-અહદ.	યક–સંબા.	ઇતવાર.
૨ યોમુલ ઇસનેન.	દો–શંબા.	પીર.
૩ યોમુલ-સલાસા.	સે–શંબા.	મંગલ.
૪ યોમુલ-અરબા.	ચહાર–શંબા	બુધ.
૫ યોમુલ-ખમીસ	પંજ–શંબા.	જુમેરાત.
૬ યોમુલ-જુમઆ.	આદીના, યા જુમઆ.	જુમઆ.
૭ યોમુસ-સીબતા.	હફતા.	સનીચર.

બાબ દુસરા—હુબ યાને મોહબ્બતકે અમલીયાત.

૧—જો કોઇ શખ્સ, કીસીકો અપને ઇશ્કમેં આશી ઓર દીવાના બનાના ચાહે,તો શબે જુમઆકો ઉરૂજ માહમેં યા શુરૂ મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે. હરરોજ ચાલી મરતબે પઢે. પઢતે વકત અવ્વલસે આખીર તક મતલુબા ધ્યાન રખ્ખે. ગોયા સામને મૌજુદ હે. યે અમલ ચાલી રોજ તક ઇશાકી નમાઝકે બાદ, એક પાક જગાપર દો–ઝા બયેઠકે પડે. ગોશ્ત વ–ગયરા ચીજોંકા પરહેઝ રખ્ખે. નિય હરામકી ન–રખ્ખે. અમલ યે હે.—

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ—ઇલાહી બ–હકે જીબ્રઇલ, વ મીકાઇલ, વ ઇસરાફીલ, વ તવરેતે મુસા, ઇંજીલે ઇસા વ ફુરકાને મોહમ–મદર રસુલુલ્લાહ. અ લ્લાહો અ–લય–હે વ સલ્લમ.

૨—જો કોઈ ચાલીસ દીન તક, હરરોજ બાદ નમાઝે પંજ ગાના કે સુ–રયે યાસીનકો એકકીસ–બાર સુફેદ મીરચકે ઉપ પઢકે જલાવે, તો મતલુબ અગર સો કોસકે ઉપર હોગા તોભી બહોત જલ્દ હાઝીર હોગા. જલાતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર ઉસકા નામ લેકર જલાવે.

૩—જો કોઇ ચાહે, કે ફુલાન શખ્સ આશીક ફુલાન શખ્સકા હો, તો સાત કીલેં લોહેકી એક ઉંગલીકે બરાબર લંબી લાવે, ઓર હરએક કીલ—પર એકબાર સુરયે યાસીનકો, બનિયતે મોહુબ્બત પઢકર દમ કરે, ઓર કહે, કે "સોખ્તમ દીલોજાન ફુલાન બીન ફુલાન, બ—મોહુબ્બતે ફુલાન બીન ફુલાન." ઓર બજાયે ફુલાનકે નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર કીલોંકો ચુલ્હેમેં ગાડે. ઓર આગ જલાવે, જબ કીલેં ગરમ હોંગી, તો વોહ મતલુબ દીવાના હોકર હાઝીર હોગા. લેકીન પેહલે સુરયે યાસીનકો અમલમેં લાના ચાહીયે. તબ યે અમલ કારગર હોગા.

૪—જો કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઈશ્કમેં મુબતીલા કરે, તો ઈસ આયતકો આયતે મોહુબ્બત કેહતે હેં. (૧૪૦૦) ચવદા સો, મરતબે શબકો (રાતકો) પઢે. ઓર શીરીની ઓર મેવા, યા જો ચીજ કે મતલુબકો પસંદ હો, ઉસપર દમ કરે, ઓર ઓર વોહ જીસકો ખીલાયેગા, તો બેશક વોહ આશીક હો—જાયેગા. દુસરી તરકીબ યે હે, કે ઈસ આયતકો હરરોજ ચાલીસ મરતબે શીરીની, યા ઓર કીસી ચીજ પર દમ કરે, ઓર જીસકો ખીલાયેગા, તો તરેહ તરેહકે ફાયદે ઉઠાયેગા, વોહ આયત યે હે.

યોહીબ્બુ નહુમ ક—હુબ્બીલ્લાહ, વલ લજીના આ—મનુ અશદ્દો હુબ્બન લીલ્લાહ.

૫–અગર કોઇ ચાહે, કે કીસી શખ્સકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરે, તો ચાહીયે, કે સુરયે યાસીનકો સાત રોજ તક, હરરોજ સાત મરતબે પઢકર, શીરીની પર દમ કીયા કરે, ઔર સાતવેં રોજ વોહ શીરીની જીસ કીસીકો ખીલાવે, તો ખાનેવાલા ખીલાને–વાલેસે મોહબ્બત કરેગા.

૬–અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબ-તીલા કરે, તો નવચંદી જુમેરાતસે યે અમલ શુરૂ કરે, ઔર હરરોજ ઇશાકી નમાઝકે બાદ ૧૦૧, વકત યે અમલ પઢે.

અલ્લા હુમ–મજ અલની, મહબુ–બન ફી કલબી, બ–હકકે યા બુદદુહ, યા બુદદુહ, યા બુદદુહ.

ઉપર લીખખા હુવા ઇસમ પઢે, ઉસકે અવ્વલ ઔર આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ૧૧ યા ૨૧ દીનમેં મતલબ હાસીલ હોગા. પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. પરહેઝ ગોશ્ત ઔર માછીકા કરે. ઔર હરામ ચીજોંસે બચે.

૭–અમલ શમસી–ઇસ અમલકે કમા લેનેસે આમીલ બા–રોઅબ હો-જાતા હે. ઔર ઉસકે ચેહરેસે હયબત ઝાહીર હોતી હે. અગર કીસી મજલીસમેં ચલા જાવે, તો સબ–પર ઉસકા રોઅબ છા–જાતા હે. ઔર સબ હાઝીરીન ઉસકી ઇજ્જત કરને લગતે હેં. ઔર ઉસકી આંખેં જલાલસે એયસી ભરી હુઈ હોતી હેં, કે કીસીકો ઉસકી તરફ નઝર ઉઠાકર, દેખનેકી હીમ્મત નહીં પડતી, અમલ ઇસ તરેહસે

કરે, યાને સુબ્હકી નમાઝકે અવ્વલ, એક ઘંટા–ભર પેહલે મશરિક યાને પુરબકી તરફ મોંહ કરકે બયેઠ–જાવે. દો–ઝાનુ બયઠે, યા ચોકડી મારકર બયઠે, ઓર સુરજકી ટીકીયાકા તસવ્વુર યાને ખ્યાલ બાંધકર બયઠે. આધે ઘંટેકે બાદ અમલ ખતમ કરે. ઈસી તરેહ હરરોજ કીયા કરે. જબ ઈસ કદર તસવ્વુર હો–જાવે, કે હુજરેકે અંદર ગોયા સુરજકી ટીકીયા નઝર આને લગે, તબ અમલ દુરૂસ્ત જાને. ઓર ફીર ઉસ તસવ્વુરકો હદ તક પહોંચાવે. યાને ઈસ કદર પુખતા કરે, કે જબ જરાસા તસવ્વુર કીયા, કે ફૌરન સુરજકી ટીકીયા નમુદાર હુઈ. અગર ઈસકો રોજ જ્યાદા પુખતા કરેગા, તો અંધેરેમેં તસવ્વુરકે સુરજસે ચાંદના હો–જાયેગા. અલ–ગરઝ ઈસ કદર પક્કા કરનેકે બાદ અમલ–પર હાવી હોગા. ફીર જીસ મજલીસમેં જાવેગા, બા–રોઅબ હોગા. અગરચે યે અમલ પુખતા હો–જાવે, તોભી લાઝીમ હે, કે હરરોજ,યા તીસરે રોજ ઈસકા વીર્દ ઝુરૂર રખ્ખે. એક ગોશેમેં બયેઠકે પરઢે, વોહ ઈસમ યે હે.

યા નુર, યા ઝુલ–જલાલે વલ ઈકરામ.

ઈસમ મજકુરકો આધે ઘંટે તક પઢા કરે. યે ઈસમ જલાલી હે. ઈસલીયે ઈસમેં પરહેઝ તરકે હયવાનાત ઝુરૂર કરે. યાને લહસન, પ્યાજ, હીંગ, અંડે, મછલી, ગોસ્ત, દુધ, દહી, મખ્ખન, છાછ વ–ગયરાકા પરહેઝ રખ્ખે. સીર્ફ દાલ

રોટી ખાવે, ઓર બા-વુઝુ રહે. અગર બદ પરહેઝી કરેગા, તો નુકસાન હોગા. ઓર પરહેઝ ચીલ્લા પુરા હોને તક કાયેમ રખ્ખે.

૮-જુમેરાતકે રોજ ઇશાકે વક્ત ગુસલ કરકે પાક ઓર નયા લિબાસ પેહને, ઓર ખુશબુ લગાવે. ઓર ગ્યારા સો મરતબે દુરૂદ-શરીફ પઢકર, પેડાંકે ઉપર દમ કરે. પસ વોહ પેડાંમેંસે જીસકો ખીલાવે, તો ખાનેવાલા ખીલાને-વાલેકે સાથ મોહબ્બત કરેગા.

૮-કોઇ શખ્સ ખાહ કીતનેહી ફાસીલે પર હો, ઓર બિલકુલ અજ-નબી હો, તોભી અપની તરફ રૂજુ હોગા, ઓર મોહબ્બત કરેગા. ઉસકા જીસમ બે-કાબુ હોકર, આમીલકી તરફ ખીંચેગા. રૂહાની જીસમ પર અસર હોનેસે, ઉસકા ખાકી જીસમ બે-હોશ હો-જાવેગા. વોહ અમલ યે હે.

મહબુબકા નામ એક પાક ઓર સાફ કાગજ પર લીખકર, ઉસકો અપને બાયેં ઘુટને પર રખકર, ઉસ નામકો ગઓરસે દેખતા રહે. ઓર અપને દીલમેં ઉસ શખ્સકી શકલકા ધ્યાન જમાવે. ઓર ઉસ ખ્યાલી સુરતકે મોંહપર, ફુંક મારતા જાવે. યાને "લા ઈલાહા ઈલ્લ લલ્લાહ." પઢકર ફુંક મારતા જાવે. કભી આંખ બંદ કરલીયા કરે. મગર ઉસકા તસવ્વુર ન-છોડે. ઓર બરાબર નામ લેલેકર ફુંક મારતા રહે. ફીર સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલહો વલ્લાહકી સારી સુરત

પઢે. લેકીન શકલકા ધ્યાન જરાભી અપને દીલસે ન હટને પાવે. જબ ચંદ રોજ બાદ કાગજ પર, નામકે બદલે ઉસકી તસવીર નઝર આને લગે, તબ ઓર જોરસે ઉસકે મોંહ પર ફુંક મારે. યાને, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, પઢકર ફુંક મારે. ઓર અપની ખાહીશકો જોરસે ઝાહીર કરે, યે અમલભી રોજાના બીલા–નાગાહ, કીસી પાક ખીલવતકે કમરેમેં રાતકે પેહલે પેહરમેં કીયા કરે. જબકે મહબુબ–કોભી દીન ભરકે કામસે ફારીગ સમઝે.

યે તાકત જબ એક દફા હાસીલ હો–જાવે, તો ફીર હમેશાકે લીયે અમલ પક્કા હો–જાયેગા. ખુસુસન કમ–જોર ઔરતેં યા બચ્ચોં પર જ્યાદા અસર ડાલ સકતા હે. ઓર જો લોગ ઇસકો બુરે મતલબકે વાસતે કામમેં લાતે–હેં. વોહ આખીર જલીલ ઓર ખાર હોતે–હેં. લેકીન અછછે મતલબકે લીયે કરના મુબાહ હે.

૧૦–યે અમલ કીસીકો તાબે કરનેકે લીયે બહોત પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહ્મા નીર રહીમ, કુલ–હો વલ્લાહો અહદ, અલા હુબ્બીહી, યા જીબ્રાઇલો, અલ્લા–હુસ સ–મ–દ, અલા હુબ્બીહી. યા મીકાઇલો, લમ યલીદ વ–લમ યુલ્લદ, અલા હુબ્બીહી. યા ઇસરા–ફીલો, વ–લમ યકુલ લહુ કોફોવન અહદ, અલા હુબ્બીહી. યા ઇઝરા–ઇલો, બ–હકકે આ

બુદ્દુહ, બીલ મુસખ-ખરાતે, મીન ફુતુ-હાતીન નુકાત. અલ્લાહો ઇન્જતેક.

ઇસ અમલકો બ-રોજે ચહાર-શંબા, યાને બુધકે રોજ, ફજરકી નમાઝકે બાદ સુરજ તુલુ હુયે બાદ, એક હજાર ઓર એકસો મરતબે પઢે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતબે પઢે. ઓર અમલ પઢતે વક્ત નામ મતલુબકા ઓર હાજત દીલમેં રખ્ખે. બા-વુઝુ પઢે, ઓર ૨૧ રોજ તક અમલ પઢે. પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે.

૧૧-હુબકે વાસતે યે અમલ પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

યા મુકલ્લે-બુલ કુલુબ, કલ્લેબ કલબીહી. (ફુલાન બીનતે ફુલાન) છલૈયા. બ-હકકે યા બુદ્દુહ, યા બુદ્દુહ; યા બુદ્દુહ.

ઈસ અમલકો ૧૭ રોજ તક, ઇશાકી નમાઝકે બાદ ૩૩૧૩ મરતબે પઢે અવ્વલ ઓર આખીરમેં દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર ફુલાનકી જાયે પર, ઉસ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. હરામ કામોંસે બચે.

૧૨-અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા, ઓર ફરમાં-બરદાર કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમેં ઇતવારકે દીન બાદ અજ ઇશાકી નમાઝકે પાકીઝા કપડે લીબાસ પેહને. ઓર બા-વુઝુ કિબલે-રૂ દો-ઝાનું બયેઠકે અમલ શુરૂ કરે. પઢતે વક્ત ખુશબુદાર તેલકા ચિરાગ કોરે કોડીયેમેં સુલગા-કર

બયઠે, ઓર અપને પાસ લોહેકી સાત સુઈયાં ઓર સવા પાવ-સેર કાલી મીરચ રખ્ખે. ઓર ખુશબુભી જલાતા જાવે. અવ્વલ દુરૂદ શરીફ ગ્યારા બાર પઢકર હર મીરચ પર, નીચે લીખ્ખા હુવા ઈસ્મ ઓર સુરયે ફાતેહા, યાને અલ હમ્દકી સુરતકો ગ્યારા ગ્યારા મરતબે પઢકર હરએક દાને પર દમ કરે. ઓર હર દાનેકો સુઇસે છેદે, ઓર ઉસ દાને-કો બત્તીકી લવ-પર જલાવે. દાનેમેં છેદ કરતે વક્ત ઓર બત્તીપર જલાતે વક્ત અપના મતલુબ દસ્ત બસ્તા હાઝીર હે. ઓર મીરચમેં છેદ કરતે વક્ત ઇશ્કકા તીર મતલુબકે કલે-જેમેં ચુભતા હે. ઓર જલાનેકે વક્ત મતલુબ ઇશ્કકી આગમેં જલ રહા હે. અયસા તસવ્વુર યાને ખ્યાલ કામીલ હોના ચાહીયે. હરરોજ ૪૧ દાને જલાને ચાહીયે. પેહલે રોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે હર દાનેપર પઢકર દમ કરે. ઓર દુસરે રોજ પંધરા પંધરા મરતબે હર દાનેપર, ઓર તીસરે રોજ ઓન્નીસ ઓન્નીસ મરતબે હર દાનેપર, ઓર ચોથે રોજ તેઇસ તેઈસ બાર, ઓર પાંચવે રોજ સત્તાઇસ બાર હર દાનેપર. ઇસ તરેહસે હરરોજ ચાર ચાર બાર બઢાતા જાવે, ઓર સતરા રોજ તક અમલ કરે. તો કામયાબ હોગા. લેકીન મતલુબકા ધ્યાન અમલ પઢતે વક્ત બરાબર હોગા, તો કારગર હોગા. વોહ અમલ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા યા મુસખ્ખેરો, મન ફીસ-સમાવાતે વલ અરદે મુસખ-ખેરા. અલ્લા હુમ્મા અલકે ઇશકી, ફી

કલબે (ફુલાન બીનતે ફુલાન) બ–હકકે બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ–હમદો લીલ્લાહે રબ્બીલ આ–લ–મીન, અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવમીદ–દીન, ઇયાકા નાઅ–બુદો વ–ઇયાકા નસ્ત–ઇન, એહદે–નસ સીરા–તલ મુસ્તકીમ, સીરા–તલ લઝીના અન અમતા અ–લય–હીમ વલદ દાલ્લીન. આમીન.

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે, વોહ પરહે. મગર જહાં (ફુલાન બીનતે ફુલાન) લીખ્ખા હે. વહાં ઔરતકે લીયે હો, તો ઉસ ઔરતકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર અગર મરદકે વાસતે હો, તો ઉસ મરદ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોતે તક, પરહેઝ ગોશ્ત મછ્છીકા, ઓર ઝીના ઓર બુરે ફેઅલોંકા રખ્ખે. ઓર હલાલ રોઝીમેંસે ખાવે. કે ઉસસે તાસીર બહોત જલ્દ હોતી હે.

૧૩–મોહબ્બતકે વાસ્તે યે અમલ કરે, તો જીસકે વાસતે કરે, વોહ ઉસપર મેહરબાન હોવે. યાને "બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ." કો ૭૮૬ મરતબે બા–વુઝુ પઢકર, પાનીપર યા ઓર કીસી ચીજપર દમ કરે. ઓર વોહ પાની ઉસકો પીનેકો દેવે, ઓર અગર કોઇ ચીજ હોવે, તો ઉસકો ખાનેકો દેવે, તો મેહરબાન હોવે.

૧૪–મોહબ્બતકે લીયે ઇસ અમલકો ઇસ તરકીબસે પરહે. યાને ચાલીસ દાને ચનેકે લાવે. ઓર અમલકો

એકસો મરતબે પરેહ-કર, ઉન ચનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર આગમેં ડાલ દેવે. પરહતે વક્ત મોંહમેં શીરીની રખ લેવે. અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર-રહમા નીર રહીમ. ઈજા ઝુલઝે લતીલ અરદો, ઝીલ ઝા-લહા, વ ઝુલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, કહબો બદન વ જમી હવારેજે (ફુલાન બીન ફુલાન) વ અપ્ર-જતીલ અરદો અસકા-લહા, વ કાલલ ઈનસાનો મા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (ફુલાન બીન ફુલાન) યવમા ઈજી તોહદ-દેસો અખબા-રહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવા રેજે (ફુલાન બીન ફુલાન) બે-અન્ના રબ્બકા અવહા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન. જમી હવારેજે (ફુલાન બીન ફુલાન) યવમા ઈજી યસ-દુરૂન નાસો અસતા તલ લે ય-રવ આમા-લહુમ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (ફુલાન બીન ફુલાન) ફમય યાઅ-મલ મીસકાલા જર રતીન ખય-રંઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (ફુલાન બીન ફુલાન) વ-મઈ યાઅ-મલ મીસ્કાલા જર રતીન શર રંઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (ફુલાન બીન ફુલાન)

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે. વોહ બા-વુઝુ, મગરેબ-કી નમાઝકે બાદ, ૧૦૦ મરતબે પરહ કર, ચનાંપર દમ

કરકે આગમેં જલાવે. ઓર જહાં (ફુલાન બીન ફુલાન) લીખ્ખા હે, વહાં ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ ૩ તીન દીન તક પરહે. અગર ઈસ મુદ્દતમેં કુછ તાસીર નઝર ન-આવે, તો સાત રોજ તક ઈસી તરેહ અમલ કરે, ઓર જીતને રોજ અમલ કરે, ઉતને રોજ પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછછીકા રખ્ખે. ઓર બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૧૫-વાસ્તે મોહબ્બતકે, ઉરૂજ માહમેં યાને શુરૂ મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતકો, ૨૧ એક્કીસ દાને કાલી મીરચકે લાવે, ઓર હર દાને પર, એક્કીસ એક્કીસ મરતબે ઈસ દુઆ.કો પરહે. ઓર હર મરતબે નામ મતલુબકા ઉસકી માંકે નામકે સાથ લેવે. ઓર ફીર ઉન મીરચીઓંકો આગ પર જલાવે, ઇસી તરેહ સાત દીન તક અમલ કરે, તો મત લુબ દીવાના-વાર હાઝીર હોગા. વોહ દુઆ યે હે.

યા મુકલ્લે-બલ કુલુબે વલ અબસાર, યા ખાલે-કુલ લયલે વન-નહાર. કલ્લેબો કલ-બહુ (ફુલાન બીન ફુલાન) ઇલૈયા.

યે અમલ મગરેબકી નમાઝ બાદ પરહે. ઓર પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. (ફુલાન બીન ફુલાન) કી જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા, નામ લેવે.

૧૬-નમાઝે મોહબ્બત-ઇસ નમાઝકો નમાઝે મોહબ્બત કેહતે હેં. જો કોઈ વાસ્તે મોહબ્બતકે પરહેગાં, તો

કામયાબ હોગા. દો રકઆત નમાઝ પરહે, નિયત નમાઝકી યે હે.

નિયત–નવય–તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ–તયને સલા–તલ મોહબ્બતે, મુ–ત–વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કા–બતીશ શરી–ફતે અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઈ નિયત કરકે દો રકઆત નમાઝ પરહે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ–હમ્દકે બાદ, વ ઈન–નહુ લે–હુબ્બીલ ખયરે લ–શદીદ, એક સો એક બાર પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ–હમ્દકે બાદ, **સલામુન કવલમ મીર રબ્બીર રહીમ,** એકસો એક બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે, ચાલીસ દાને પર, સાત સાત બાર ઇસ કલમેકો પરહ–કર, આગમેં જલાવે. ઓર નામ મત–લુબકા ઓર ઉસકી માંકા લેતા જાવે. વોહ કલમા યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લા, સોખતમ દીલે (ફુલાન બીન ફુલાન) મોહંમદુર રસુલુલ્લા, બે કરા–રશ કરદમ (ફુલાન બીન ફુલાન).

તરકીબ યે હે, કે શુરૂ મહીનેકી પેહલી જુમેરાતકો યે અમલ શુરૂ કરે. ઓર ૧૪ રોજ તક પરહે. ઓર ઇશાકી નમાઝ બાદ અમલ કરે. અમલ કરનેકી ખબર કીસીકો ન કરે. પરહેઝ સીવાયે નમક ઓર રોટીકે ઓર ચીજ ન–ખાવે. ઓર જહાં (ફુલાન બીન ફુલાન) લીખ્ખા હે. વહાં મતલુબ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૧૭–અગર કીસીકો અપને ઈશ્કમેં મુબતીલા કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમેં શબે જુમઆસે શુરૂ કરે, ઓર સાત રોજ તક અમલ કરે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઈલાહાકી ખાઈ, ઈલ લલ્લાકા કોટ, હઝરત અલીકી ચોકી, રસુલુલ્લાહકી દુહાઈ, યા બડે પીર દસ્તગીર, ફુલા-નકો ખેંચ–લા મેરે તીર.

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે, યે નદ્દી યા તાલાબમેં ઘુટનોં બરાબર પાનીમેં ખડા હોકર ૧૦૧ બાર પરહે. ઓર પરહતે વક્ત બુખુર સીલગાતા રહે. ઓર ફુલાનકી જગા મતલુબ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોવે ઇતને રોજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા પરહેઝ રખ્ખે.

૧૮–અગર કીસીકો અપને ઉપર મુબતીલા કરના મંઝુર હો, તો ઇસ ઈસમકો કંદ (ગુડ) યા મીસરી પર, ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે. ઓર ઉસકો ખીલાવે, તો ફરેફ્તા હોવે, બા–વુઝુ પરહે. ઓર પરહતે વક્ત લોબાન યા અગર-બત્તી જલાવે. વોહ ઇસમ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા રહ–માનો, યા રહીમ, બે–રહ–મતેકા યા અર હમુર રાહે–મીન.

અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન યા પાંચ યા સાત મરતબે પરહે. યે અમલ બાદ અજ-નમાજે

સુબોહ, યા ઇશાકી નમાઝ બાદ કરે. નેક કામકે લીયે કરે, બુરે કામકે લીયે હરગીઝ ન કરે.

૧૮—અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપની મોહબ્બતમેં દીવાના કરે, તો ચાહીયે, કે ઇસ સુરયે મોઅઝ-ઝમકો ઉપર શક્કરકે દમ કરકે ખીલાવે. તો ઈનશા અલ્લાહ ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. અગર ઉસકો અપને હાથસે ખીલા ન સકે, તો કીડીયોંકો ખીલાવે. વોહ સુરયે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

અલમ-તરા કયફા, બસ્તમ ખાબો ખુર (ફુલાન બીન ફુલાન) ફઆલા રબ્બોકા બે-અસહા-બીલ ફીલ, અ-લમ યજ-અલ કય-દહુમ, બસ્તમ ખાબો ખુર (ફુલાન બીન ફુલાન) ફી તદલી-લીંવ, વ અર સલા અલય-હીમ, તય-રન અબાબીલ, તરમી-હીમ બે હીજા-રતીમ, મીન સીજ્જી-લીન ફ-જઆ લહુમ કઆસ-ફીમ માકુલ, બસ્તમ ખાબો આ-સમ (ફુલાન બીન ફુલાન)

ફુલાન બીન ફુલાનકી જગા, ઉસકા ઔર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે.

૨૦—અગર કીસીકો અપને ઈશ્કમેં મુબતીલા કરના ચાહે, તો યે અમલ એક ચીલ્લે તક કરે. ઔર શુરૂ માહ કાને ચાંદરાતસે શુરૂ કરે. રાતકો ગુસલ કરે, ઔર અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતબે પરહે. ઔર ૪૧ દાને કાલી મીરચકે લેવે. ઔર ઉપર હર મીરચકે નીચે

લીખ્ખા હુવા અમલ, તીન તીન મરતબે પરહકે મીરચીયોં પર દમ કરે. ઓર ઉસી જગે આગમેં જલાવે. ઇનશા—અલ્લાહ,હફ્તે અશરેમેં ઉસકી અસર હોગી. વોહ ઈસમ યે હે.

લા—ઇલાહા અયેસ. ઇલ—લલ્લા અન મલાયેસ, મોહમ મદર રસુલુલ્લાહ, મુઝ બીન ફુલાનેકો ચયેન નદેસ, ચયેન નદેસ.

(ફુલાન) કી જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછછીકા રખ્ખે. હરામ કામોંસે દુર રહે.

૨૧—અગર કોઇ શખ્સ કીસીપર આશીક હોવે, ઓર હરગીઝ ઉસસે મુલાકાત ન—હોતી હો, તો ચાહીયે, કે ઈસ ઇસમે આઝમકો સુબ્હકે વક્ત, ઓર શામકે વક્ત. યાને સુબોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ ૧૦૧ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખ્ખે, કે ગોયા રૂબરૂ ખડા હે. ઓર અપની આંખેં બંદ રખ્ખે. ઓર અમલ તમામ હોતે તક મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખ્ખે, કે ગોયા વોહ અપને રૂબરૂ ઓર અપની આંખેં બંદ રખ્ખે. ઓર તમામ હોતે તક ખડા હે. અગર ખુદા ચાહે, તો એક હફ્તેમેં બેશક માશુક ઉસકે તરફ રૂજુ કરેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે. ઓર ગોશ્ત ઓર મછછીકા પરહેઝ કરે. અગર ઈસ અમલકી પુરી જકાત અદા કરે તો મુનસીબ હે. યાને સવા

લાખ મરતબે ઈસ અમલકો પઢે, તો ઈસકા આમીલ હો જાયેગા. ઓર ફીર જબ જુરૂરત હો, તો તીન રોજ તક, ઈસ અમલકો ઉપર લીખ્ખી હુઈ શરતોં મુજબ કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, મતલબ હાસીલ હોગા. યે અમલ શુરૂ માહમેં જુમેરાતસે શુરૂ કરે. વોહ ઈસમ યે હે.

અલ હલીમો.

૨૨—વાસ્તે મોહબ્બત ઓર ઇખલાસ પયદા કરને ઈનસાન-કે, ઓર મર્દ ઓર ઓરતકે દરમ્યાન અગર આઝુર્દગી હોગઇ હો, ઓર હરગીઝ એક દુસરેકે તરફ વોહ રૂજુ ન–કરે, તો ચાહીયે, કે એક પ્યાલા પાક ઓર સાફ લેવે. ઓર ઉસમેં શરબત તેયાર કરે, ઓર ઉસ શરબતમેં ગુલાબ, ઓર કેવડાબી ડાલે. લેકીન લાઝીમ હે, કે જુમેરાતકે રોજ શર-બત તેયાર કરે. ઓર અસરકી નમાઝકે બાદ કિબલેકી તરફ બયેઠકે, આંખેં અપની બંદ કરકે, તસવ્વુર યાને ખ્યાલ મતલુબકા કરે. ઓર ૧૪૦૦ મરતબે ઇસ ઇસમે મોઅઝ-ઝમકો પરહે. વોહ ઈસમ યે હે.

યા વદુદો.

જબ ૧૪૦૦, ચઉદાસો મરતબે, ઇસ ઇસમકો પુરા પરહે, તો બાદ પરહનેકે શરબતકે પ્યાલે–પર દમ કરે. ઓર ન્યાજ યાને ફાતેહા મોવક્કિલકે નામકી દેવે. ઓર વોહ શરબતકો ખુદ પીવે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ઉસી રોજ મતલબ હાસીલ હોગા.

લેકીન હરગીઝ મતલુબકે તરફ નઝર ઉઠાકે ન-દેખે, ઓર ઉસસે બાત નકરે. ઓર અમલ પુરા કરે. ઇસી તરેહસે યે અમલ તીન રોજ, યા સાત રોજ તક કરે. તો મતલુબ ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. અમલ જીતને રોજ તક પરહે, ઉતને રોજ તક પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછ્છીકા રખ્ખે. ઓર બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૨૩–અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીસે તાઅલ્લુકે દોસ્તી યા મોહબ્બત હોવે. તો ચાહીયે, કે શુરૂ મહીનેમેં જુમેરાત, યા જુમઆકે રોજસે ઇસ અમલકો કરે. ઇસ તરતીબ સે કે, ઇશાકી નમાઝ બાદ કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે, દો ઝાનું બયઠે. ઓર અપની આંખેં બંદ કરકે. ગ્યારા મરતબે આયતુલ-કુરસી પરહે. બાદ એક હજાર ઓર દસ મરતબે ઇસ ઇસમે મોઅઝ્ઝ-ઝમકો પરહે. ઓર મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. કે ગોયા અપને સામને હાથ બાંધે હુયે ખડા હે. જબ ઇસમ પુરા હો-જાવે, તો જીસકા ધ્યાન રખકે પઢતા હો. ઉસકે સામને વોહ ખડા હે. અયસા ખ્યાલ દીલમેં કરકે ઉસકે સીને પર દમ કરે. ઓર અપને દીલમેં ઇશારા કરે, કે મેરા તાબેદાર હોજા. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસી તરેહ પંધરા રોજ તક પરહે. અગર મુમકીન હોવે, તો કોઇ ચીજકે ઉપર દમ કરકે, વોહ ચીજ મતલુબ તક પહોંચાવે, કે વોહ ઉસ ચીજકો ખાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ફરમાં-બરદાર હોગા, અગર ઇસ ઇસમકી જકાત

દેના મંઝુર હો, તો ચાલીસ રોજ તક પરહે. ઓર હરરોજ હજાર હજાર મરતબે પરહે. લેકીન ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહેઝ ઝુરૂર રખ્ખે. યે અમલ હુબકા (મોહુબ્બતકા) ખુદકે લીયે, યા દુસરોંકે લીયે કરે, તો હરકોઇ સુરતસે કામ આતાહે. યાને હર ચીજકે ઉપર દમ કરકે ખાનેકે વાસતે દેવે, તો ઉસકા અસર જ્યાદા હોગા. ઓર જબ ચીલ્લા પુરા હોવે, તો શરબતકે ઉપર દમ કરકે, ફાતેહા હઝરત મોહંમદ સલ, કે નામકી દેવે. ઓર ખુદ વોહ શરબતકો પીવે. ઓર યે અમલકા વઝીફા હમેશા રખ્ખે. યાને હરરોજ ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. તાકે અમલ અપને ઇખત્યારમેં રહે. વોહ અમલ યે હે.

યા મુકલ્લે-બુલ કુલુબ, કલ્લેબ કલ-બીહી (કુલાન બીન કુલાન) ઇલૈયા.

અગર મર્દકે વાસ્તે પરહે, તો કલબીહી ઇલૈયા, પરહે. ઓર અગર ઔરતકે વાસ્તે અમલ પરહે, તો કલબેહા ઇલૈયા પરહે. ઓર (પુલાન બીન પુલાન) કી જગા મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૨૪—અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરના ચાહે, તો ઇતવાર-કે રોજ યા મંગલકે રોજ, હરકોઈ સુરતસે મુમકીન હો, ઇસ તરેહ, સુબોહકે બાદ યાને સુરજ નીકલનેકે બાદ, દોનોં હાથકે નાખુન, ઓર દોનોં પાઉંકે

નાખુન મતલુબકે, કોઈબી તરકીબસે પયદા કરે, કીસી હજામકી માઅરેફત, યા ઓર કીસીસે મંગવાવે. ઓર ઉસી વક્ત, લોબાન વ-ગયરા ખુશબુ જલાવે. ઓર નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા ઓર અપના ઓર અપની માંકા નામ લેકર, સુ-રયે, અલ-કારેઆ, કો સાત મરતબે પરહકે. ઉન નાખુનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર પાક કપડેમેં બાંધકર મીસ્લ તાવીજકે, અપને સીધે હાથકે બાજુપર બાંધે, ઇનશા અલ્લાહ, મતલુબ મુતીઅ ઓર ફરમાં-બરદાર હોગા. લેકીન લાયેક હે, કે હરામ ફેઅલ ન-કરે. કયું કે અગર મતલુબસે સોહબત કરેગા, તો બાદ સોહબત-કે વોહ દુશ્મન હો-જાયેગા.

૨૫-અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં બે-કરાર કરે. તો ઇસ ઇસમકો ૧૦૧ મરતબે, ઇતવાર-કે રોજ પઢકર શીરીનીકે ઉપર દમ કરે. ઓર મતલુબકો ખીલાવે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, મતલુબ આશીક ઓર બે-કરાર હોગા. વોહ ઇસમ યે હે.

ફ-સુબહા-નલ લજી બે-યદેહી મલકુતો, કુલ્લે શય-ઈવ વ ઇલય-હે. તુર જઉન. વલા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બીલ્લા-હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

૨૬-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર દોસ્ત બનાવે, તો ઇસ આયતે શરીફકો હરરોજ એક હજાર મરતબે

પરહ-કર, ઉપર શીરીનીકે યા ઉપર પુલોંકે દમ કરે. ઓર જીસકે સાથ દોસ્તી કરના મંજુર હો, ઉસકો વોહ શીરીની ખીલાવે. ઓર અગર પુલ પર દમ કરે. તો વોહ પુલ ઉસકો સુંઘાવે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. યે અમલ જુમેરાત-કે રોજ કરે. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

વલ્લાહુલ મુસ્ત-આનો અલા મા-તસેફુન. યા રફીકો, યા શફીકો, નજ્જેની, મીન કુલ્લે દય-કીન.

બાબ તીસરા-કઝાયે હાજાત, ઓર હુસુલે મુરાદકે અમલીયાત.

૨૭-જબ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે. તો ઇસ અમલકો ઇશાકે વક્ત હર રોજ ૭૦ બાર પઢે. ચાલીસ રોજ તક બા-વુઝુ પઢે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો યા કૈયુમ, બ-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકા ઇન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલેમીન.

અમલ મજકુર પઢનેકે અવ્વલ યા આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર જબ ઇસમ પુરા હોવે તબ જનાબે બારીમેં અપના મતલબ ઝાહીર કરે. ચીલ્લા પુરા હોતે તક, બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે. યાને ઝીના, શરાબ

જુવા, ચોરી, વ–ગયરા, બુરે ફેઅલોંસે અપનેકો બચાવે. ઓર ગોશ્ત ઓર મછછીસે પરહેઝ કરે.

૨૮–હઝરત શાહ અહલુલ્લા રહ, ને રિસાલે ચાર બાબમેં લીખ્ખા હે, કે જો અમલ હુસુલે હર મતલબમેં, જલાલી હો યા જમાલી. હુકમમેં યાને ખાસીયતમેં કીબ્રીયતે અહમરકે હે. ઈસકો ઈસમે આઝમ શુમાર કીયા હે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઈલાહા ઈલ્લા અનતા સુબહા–નકા, ઈન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલેમીન.

હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા, કે યે દુઆ જીનનુન અલે, કી હે. મછલીકે પેટમેં ફરમાઈ થી. જો કોઈ મુસલમાન જીસ મતલબકે વાસ્તે ઈસ આયતે શરીફકો પઢેગા, ઓર દુઆ કરેગા, તો કુબુલ હોગી. ઓર યે દુઆ નીહાયત મુજર્રીબ ઓર કમાલ સરીઉલ અસર હે. જીસ અમરમેં ચાહે, ઈસ આયતસે દુઆ કરે. ઓર લીખ્ખા હે, કે હઝરત ઈમામ જાઅફર સાદીક રદી, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઈ ઈસ આયતકે વસીલેસે જો કુછ દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હોગી. મુજકો તાઅજ્જુબ આતા હે, ઉસ શખ્સકે વાસ્તે, કે વોહ દુઆ કરે ઓર કુબુલ નહો ! ઓર તરીકે ઈસકે ખતમકે બહોત હેં. લેકીન આસાન તર દો તરીકે હેં. એક યે હે, કે બારા દીન તક, વાસતે હાસીલ હોને મતલબકે, હરરોજ ઈશાકી નમાઝકે બાદ વા–લુઝુ બારા હજાર બાર પઢે. ઓર અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે

પઢે. દુસરા તરીકા યે હે, કે એક લાખ ઔર પચીસ હજાર બાર પઢે. યાને હરરોજ ૩૩૨૫, સવાતીન હજાર મરતબે અમલ પઢે. ઔર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, લાઝીમ હે, કે પરહેઝ ગોશ્ત ઔર મછલીકા રખ્ખે. અમલ પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઔર અમલ ગીનતી મુજબ પઢે. બાદ સીજદેમેં જનાબે-બારીસે દુઆ માંગે.

૨૯—જીસ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, વો શબે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઔર હર રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) કે બાદ સુરયે ઈખલાસ (કુલહો વલ્લાહ) તીન બાર પઢે. ઔર બાદ સલામકે એક હજાર બાર ઇસ અમલકો પરહે. તો હાજત બર આવે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. યા બદી-ઉલ અજાયેબે બિલ ખયેર, યા બદીઓ.

૩૦—જબ કીસીકો કોઈ મુશકીલ પેશ આવે, તો પાક જમીં-પર ખડે હોકર, ચાર રકઆતકી નિયત નફીલકી બાંધે. ઔર હર રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) ૪૧ બાર પઢકર, ફીર કોઇ ઔર સુરત પઢે. ઔર સલામકે બાદ સીજદેમેં જાકર ૪૧ બાર, **યા કરીમો, યા રહમાનો, યા રહીમો.** કહે. ઔર ફીર અપના બાયાં રૂખસારા (ગાલ) જમીન પર રખ્ખે. ઔર ૪૧ એકતાલીસ બાર, વ અ-ન-તીલ **મુલ્કુહો લીલ હૈઇલ કૈયુમ.** કહે. બાદ ઉસકે અપના દાહના

(સીધા) રૂખસારાર જમીનપર રખ્ખે. ઓર ૪૧ મરતબે, યા હૈયોયા કૈયુમ. કહે. ફીર હાજત ખુદાસે માંગે. ઓર નીહાયત આજીજી કરે, તો ઉસકી મુશકીલ આસાન હોવે.

૩૧—જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો બાદ નમાઝે સુબોહકે હરરોજ ૧૦૦૦ એક હજાર મરતબે કીબલા-રૂ બયેઠકર વા-વુઝુ અમલ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુરાદ હાસીલ હોગી, વોહ અમલ યે હે.

જુમઆકે રોજ—યા લા-ઈલાહા ઇલ્લા-હુ.

શંબા, યાને સનીચરકે રોજ-યા રહમાનો, યા રહીમો.

ઇતવારકે રોજ—યા વાહેદો, યા અ-હ-દો.

પીરકે રોજ—યા સ-મ-દો, યા ફરદો.

મંગલકે રોજ—યા હૈયો, યા કૈયુમ.

બુધકે રોજ—યા હન્નાનો, યા મન્નાન.

જુમેરાતકે રોજ—યા જલ જલાલે વલ ઈકરામ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ, ૭, સાત રોજ તક પરહે. ઓર પરહતે વક્ત અપને મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર અવ્વલ ઓર આખીર દરૂદે શરીફ તીન તીન, યા પાંચ પાંચ મરતબે પરહે, ઓર એક હજાર મરતબે અમલકો પરહે. બાદ સીજદા કરકે જનાબે બારીમેં દુઆ માંગે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી દુઆ કુબુલ હોગી. સાત રોજ તક પરહેઝ, ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. કે જીસસે તાસીર અમલકી જ્યાદા હોગી. ઓર બુરે ફેઅલોંસે અપનેકો બચાવે.

૩૨–મનકુલ હે, કે જબ કીસીકો કોઇ કીસમકી હાજત પેશ આવે. તો દો રકઆત નમાઝ, ઇશાકી નમાઝ બાદ પરહે. ઉસ નમાઝકી નિયત ઇસ તરેહસે પરહે.

નિયત–નવયતો અન ઓસબ્બેહા તસબીહા, ફાતે–મઝ ઝહરાયે, બીનતે હઝરત ખદી–જતીલ કુબરા, લ–નિદ બતીન, વ કુર બતીન, ઇલલ્લાહે તઆલા, મુત–વજ જેહન, ઇલા જેહતીલ કાઅ–બતીશ શરી–ફતે, અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખ્ખી હુઇ નિયત પરહ–કર રકઆત બાંધે. પેહલી ઓર દુસરી રકઆતમેં સુ–રયે અલ–હમ્દકે બાદ, તીન તીન મરતબે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, પરહે. ઓર સલામકે બાદ, તીન બાર અલ્લાહો અકબર, કહે. ઓર ૩૩ તેતીસ મરતબે સુબહા–નલ્લાહ, ઓર ૩૩ બાર, અલ–હમદો લીલ્લાહ. ઓર ૩૪ બાર, અલ્લાહો અકબર, પરહે. ઓર ફીર સીજદેમેં ૧૦૦ એક સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા, ફાતે–મતા અગેસ–ની, પરહે. ફીર મુસલ્લે પર સીધા ગાલ રખકર, ઓર ફીર બાયાં ગાલ રખકર, સો સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા ફાતે–મતા, અગેસ–ની, પરહે. ફીર હાથ ઉઠાકર ખુદાસે દુઆ કરે. તો ઈનશા અલ્લાહ, હાજત બર આવે.

૩૩–મનકુલ હે, કે જબ કીસીકો કીસ મકી કોઇ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ–હમ્દકે બાદ, કુલયા એયોહલ

કાફેરૂનકી સુરત પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલહો વલ્લાહકી સુરત દસ મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં દસ મરતબે યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

રબ્બના આ-તયના ફીદ-દુન્યા, હ-સ-નતંવ, વ-ફીલ આખે-રતે હ-સ-નતંવ, વકેના અઝા-બન નાર.

ફીર દસ મરતબે, યા ગીયા-સલ મુસ તગી-સીન, અગેસની, પરહે, ઓર ફીર અપની હાજત-કે લીયે દુઆ કરે. ફીર હજાર મરતબે યા રબ્બા, કેહકર સીજદેસે આપના સર ઉઠાવે. ખુદાયે તઆલા હાજત બર લાવેગા.

૩૪-મનકુલ હે, કે. જબ કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે તો, સાત રોજ તક, હર રોજ બાદ નમાઝે પંજગાના કે, ૧૦૦, એક સો મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે, તો બેશક ખુદાવંદ કરીમ, હાજત ઉસકી બર લાવે. વોહ દુઆ યે હે.

યા હેયો, યા કેયુમ, યા અલ્લાહ, યા ફરદો, યા વીતરો, યા રહીમો, યા વારેસો, યા વાહેદો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, યા લમ-યલીદ, વ-લમ યુલદ, વ-લમ યકુલ લહુ, કોફો-વન અહદ.

ઉપર લીખખી હુઈ દુઆ સાત રોજ પરહે. જુમેરાત સે શુરૂ કરે.

૩૫—જબ કીસીકો કોઈહાજત સખ્ત પેશ આવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇશાકી નમાઝ બાદ કીબલા—રૂ બયેઠ—કર, બા—વુઝુ ખુલ્લે સરસે સો મરતબે, **અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા, મોહમ-મદે, નીન—નબીઈલ ઉમ્મી.** ઓર ૭૮૬ બાર, **બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.** ફીર સો મરતબે, **અલ્લા હુમ્મા સલ્લે—અલા મોહંમદે, નોન—નબીઈલ ઉમ્મી.** પરહ-કર, એક હજાર ચારસો બાર, **યા વહ—હાબ,** પરહે. ફીર બયેઠકર, એક હજાર બાર, **યા રબ્બ,** પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ તક પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આયે. પરહેઝ ગોસ્ત ઓર મછછીકા કરે.

૩૬—અગર કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જીસ વક્ત નમાઝે ફરઝસે ફારીગ હો, તો ઉસી તરેહ બયઠા રહે. ઓર અપના પાઉં મુસલ્લેસે હરગીઝ ન ફીરાવે. ઓર કીસીસે બાત હરગીઝ ન કરે. ઓર ૧૦૦ એકસો મરતબે ઇસિ દુઆકો પરહે. ઓર દુઆ જનાબે બારીસે માંગે. એક હફતે તક યે અમલ કરે. તો હાજત પુરી હોગી. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન યા પાંચ પાંચ મરતબે પરહે. પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. વોહ અમલ યે હે.

લા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બિલ્લા—હીલ અલીઈલ અઝીમ. યા કાયેમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ,

યા કુરદો, યાં વિતરો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, વસલ લલ્લાહો અલા મોહંમદીન વકદે હા-જતી.

૩૭-મનકુલ હે, કે જીસકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો ચાહીયે, કે બુધ, ઓર જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ યે તીન રોજ રોઝે રખ્ખે. ઓર જુમઆકે રોજ ગુસલ કરકે મસજીદમેં જાવે, ઓર જો કુછ મુમકીન હો-સકે વોહ સદકા દેવે. ઓર જુમઆકી નમાઝ બાદ કીબલા-રૂ બયેઠ-કર, યે દુઆ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ-અલોકા, બે-ઇસમેકા, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. હોવલ લજી લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ આલે-મુલ ગયબે, વશા-શહા-દતે, હોવર રહમા-નુર રહીમ. અસ-અલોકા બે-ઇસમેકા, બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લાહુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ. લા તા-ખુજુહો, સી-ન-તુંવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમાવા-વાતે વ મા ફીલ અરદે, મનજલ-લજી યશ-ફૂઓ ઇન-દહુ ઇલ્લા બે-ઇજ-નેહ, યા-અ-લમો મા બયના અયદી-હીમ, વમા ખલ-ફહુમ, વ અસ-અલોકા બે ઇસ-મેકા, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-લજી અન-તલ વુજુહો, લીલ હૈઇલ કૈયુમ, વ ખશે-અત લહુલ અસવાત, વ વજે-લતીલ કુલુબો મન ખશા-યતેહ, અન તોસલ્લી અલા આલે મોહંમદીન, વ અન તકદી, હા-જતી.

ઇસિ દુઆકો પરહ-કર, અપની હાજતકા નામ લેવે, કે ફુલાન મેરા મતલબ બર આવે, ઈનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવેગી.

૩૮-હરકોઈ હાજતકે વાસતે યે અમલ કરે, તો મુરાદ હાસીલ હોગી. અવ્વલ વ આખીર દુરૂદ શરીફ ૧૨૫ મરતબે પરહે. વોહ અમલ યે હે.

યા રબ્બા

ઉપર લીખખે હુયે અમલકો, બાદ અજ નમાઝે ઇશાકે, બા-વુઝુ એક હજાર ઓર એક મરતબે કિબલેકે તરફ મોંહ કરકે ખડા હોકર, દોનોં હાથ સરસે ઉંચે કરકે, સીધે હાથમેં તસબીહ લેવે, ઓર દોનોં હાથ ઉંચે કરકે ઓર ફૂયલા-કર, મસજીદ યા કીસી કોઈ ઓર જગા, કે જહાં સરપર સાયા નહો, અયસી જગા ખડે હોકર, તીન દીન તક અમલ પરહે. યે અમલ શુરૂ માહમેં બુધ, જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ પરહે. ઓર તીન દીન તક રોઝા રખખે. ઓર પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછછીકા રખખે.

૩૯-અગર કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જુમઆકી રાતકો ઇસાકી નમાઝકે બાદ, સાત મરતબે સુરયે યાસીન, પરહે, ઓર સવાબ ઉસકા ઉન સુલતાનોંકી અરવાહોંકો બખશે, દુસરી જુમઆ નહોને પાવે, કે કામ ઉસકા ઇનશા અલ્લાહ બન આવે. નામ ઉન સુલતાનોં-કે યે હેં. સુલતાન બા-યઝીદ બોસતામી, સુલતાન મોહંમદ સલાબત,

સુલતાન ઇસમાઈલ સામાની, સુલતાન સંજર રાઝી, સુલતાન ઇબ્રાહીમ અદહમ, સુલતાન મોહંમદ ગીઝનવી. યે સાત સુલતાનોંકી અરવાહોંકો સવાબ બખ્શ દેવે. બાદ દો રકાત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં, અલ્લાહ તઆલાકી જનાબમેં દુઆ કરે, તો ઉસકી દુઆ ઝુરૂર મકબુલ હોગી. યે અમલ શુરૂ માહમેં કરે, અગર સાત રોજ તક યે અમલ કરેગા. તો મુનાસીબ હોગા.

બાબ ચોથા-રોજી રોજગારમેં તરકકી હોના, ઓર મુફલીસીકા દુર હોના.

૪૦–અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકે રોજગારમેં જ્યાદતી હોવે, ઓર તંગ–દસ્તી દુર હોવે, તો નીચે લીખ્ખે હુયે ઇસમકો સુબોહકી નમાઝકે બાદ, બા વુઝુ હરરોજ ૧૦૧ મરતબા પરહા કરે, તોઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુફલીસી દુર હોગી, ઇસ અમલમેં પરહેઝ નહીં હે. વોહ અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા ફ્ત–તાહ, યા વહ–હાબ, યા કાદેર, યા રઝ્ઝાક, યા ગની, યા અઝીઝ. બે–રહ–મતેકા યા અર હમુર રાહે–મીન.

૪૧–વાસ્તે જ્યાદા હોને રીજકકે. હરરોજ સુબોહકી, યા ઈશાકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસ્મકો ૫૦૦ પાનસો મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર ગ્યારા ગ્યારા મરતબે, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ હમેશાં કાયેમ રખનેસે, તંગ દસ્તી, ઈનશા અલ્લાહ દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે.

યા રજ્જાકો.

૪૨–જબ કોઈ શખ્સ કીસી સબબસે મોહતાજ હો-જાવે, તો સુબોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો બા–વુઝુ કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, દો–ઝાનું બયેઠકે એકસો ઓગ્નીસ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ જારી રખનેસે ઈનશા અલ્લાહ, મોહતાજી દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે. ઇસમેં પરહેઝ નહીં હે.

યા લતીફો. એકસો ઓગ્નીસ મરતબે પરહે. બાદ, અલ્લાહો લતીફુન બે-ઈબાદીહી, યરઝોકો મઈ યશાઓ વ–હોવલ કવીઉલ અઝીઝ. ઇસ આયતે શરીફ–કોભી ૧૧૯ મરતબે પરહે,

૪૩–જો કોઈ શખ્સ મુફલીસ હોવે, તો શબે–બરાત-કો યાને માહે શાબ્બાનકી ૧૪ વીં રાતકો, ઇશાકી નમાઝ કે બાદ, એક હજાર બાર, યા રજ્જાકો, પરહે, તો ઇનશા

૪૩—જીસકો મુફલીસી હોવે, તો સુબોહકી નમાઝકે બાદ, કીબલા—રૂ બયેઠકે, બા—વુઝુ જુમઆકે રોજ,યા બાસેલો,એક હજાર ઓર એક મરતબે પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી તંગ-દસ્તી દુર હોગી. ઓર બેહતર હે, કે હમેશા ઇસ અમલકા વીર્દ હરરોજ રખ્ખે. ઇસમેં કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે.

૪૪—જો કોઇ શખ્સ વાસતે જ્યાદા હોને રીજકકે, ઇસ આયતકો હરરોજ,બાદ અજ નમાઝે સુબોહકે, કીબલા રૂ બયેઠકે, બા—વુઝુ, ૧૦૦૧ એક હજાર ઓર એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકે રોજગારમેં બરકત હોગી, વોહ આયત યે હે.

અલ્લાહો લતીફુન બે—ઇબાદીહી યરજોકો મઈ યશાઓ વહો—વલ કવીઉલ અઝીઝ.

૪૫—વાસતે દુર હોને મોહતાજી ઓર તંગ—દસ્તીકે ઇસ અમલકો કરે, તો મુફલીસી દુર હોગી. વોહ અમલ ઇસ તરેહ કરે, આફતાબ તુલુ હુયે બાદ, ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાદ; અલ હમ્દકે, સુરયે વશ—શમ્સ પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે વલ—લયેલ, પરહે. ઓર તીસરીમેં, સુરયે વદ—દોહા, ઓર ચોથીમેં, સુરયે અલમ—નશરાહ, પરહે. ઓર સલામ ફેરે, બાદ દુરૂદ શરીફ ૧૧ ગ્યારા મરતબે પરહે. બાદ ૧૫ મરતબે ઇજા—જાઆ નસરૂલ્લાહકી સુરત પરહે. ઓર ઉસકે

બાદ ૫૦૦ પાનસો મરતબે.યા બાસેતો, પરહે. ફીર સીજદા કરે, ઓર હાથ મિસલ દુઆ માંગનેકે ફયલાયે, ઓર યે દુઆ પંધરા બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે. યા બાસેતુલા-હુલ લજી, યબ-સોતુર રીઝકે લે-મઈ યશાઓ બે-ગયરે હીસાબ. પરહે. ઓર સર સીજદેસે ઉઠાકર,૧૧,ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ ૪૦, રોજ તક કરે. ઓર અમલકો શુરૂ માહમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઓર પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે.

૪૬—નકલ હે, કે એક શખ્સ, આં હઝરત સલ, કી ખીદમતમેં હાઝીર હુવા. ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા હઝરત, મેં મોહતાજ રેહતા હું. ઓર અહલો અયાલ કસરતસે રખતા હું. કુછ ફરમાઇયે, કે ફાકા-કશી દુર હો. આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જા, ઓર ચાલીસ રોજ તક, સુબોહકે વક્ત, દો, રકઆત નમાઝ પરહ-કર, બારા મરતબે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ. ઓર બારા મરતબે મુઝપર દુરૂદ ભેજ. ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઓર સો મરતબે યે આયત પઢ. વોહ આયત યે હે. વ મઈ યત તકીલ્લાહા યજ-અલ-લહુ. મખ્રજંવ વ યરઝોકુ-હો, મીન હયસો લા-યહ-તસીબ, વ મઈ ય-ત વકુ-કલ અ-લલ્લાહે હફોવા હસ-બોહુ, ઈન લલ્લાહા બાલે-ગુલ અમ-રીહી, કદ જઆ-લલ્લાહો લે-કુલ્લે શય-ઈન કદરા.

યે આયત ૫૬. ઓર આસમાનકી તરફ હમ કર, ઇસ કદર તુજકો માલ મીલેગા, કે તેરે હીસાબસે બાહેર હોગા. ઉસ શખ્સને અયસાહી કીયા. બાદ ચાલીસ ૪૦ રોજકે, વોહ બહોત માલદાર હો-ગયા.

૪૭-વાસતે તંગી ઓર મુફલીસી દુર હોનેકે લીયે, યે અમલ કરે, યાને બાદ નમાઝે જુમઆકે, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, તીન બાર, ઓર **યા રહમાન**, હજાર બાર. ઓર **યા રઝ્ઝાક**, હજાર બાર, ઓર **યા વહહાબ**, હજાર બાર, ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ તીન બાર, ઓર **યા રહીમ**, એક હજાર બાર, પરહે. ઓર બાદ સલામકે તીનસો બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ખુદાયે તઆલા ઉસકો ગયેબસે રોજી અતા કરેગા.

૪૮-અગર કોઇ ચાહે. કે ઉસકે રોજગારમેં બરકત હોવે, ઓર તંગી ઓર મોહતાજી દુર હોવે. તો ચાહીયે, કે બાદ હર નમાઝકે, ઇસ આયતકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. ખુદાવંદ તાઆલા રોજીમેં કુશાદગી કરેગા. વોહ આયત યે હે.

ઇન નલ્લાહા હોવર રઝ્ઝાકો, જુલ કુવ્વતીલ મતીન.

૪૯-વાસતે જ્યાદા હોને રીજકકે ચાહીયે. કે જુમઆકી શબકો, પાકીજા ઓર સાફ જગામેં તનહા કીબલા-રૂ બયેઠકર, બા-વુઝુ એક હજાર મરતબે ઇસમ પરહે. અવ્વલ ઓર

આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઈનશા અલ્લાહ રોજગારમેં બરકત હોગી. વોહ અમલ યે હે.

અલ મોઅતી હો–વલ્લા,

૫૦–અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી તંગી દુર હોવે. ઓર રોજી કુશાદા હોવે, તો ચાહીયે, કે ચાલીસ રોજ તક નદીકે કીનારે પર જાવે, ઓર વહાં જાકર હર રોજ તાજા ગુસલ કરે, ઓર ફીર કીબલા–રૂ બયેઠકે, બીસ હજાર મરતબે, અલ્લા હુસ સ–મ–દ, પરહે. ઓર ગુસલ કરતે વકત ઓર પઢતે વક્ત કીસીસે બાત ન–કરે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. યે અમલ સુબોહકી નમાઝ બાદ કરે, ઓર હર નમાઝ કે બાદ એક હજાર મરતબે, અલ્લા હુસ સ-મ-દ, પરહે. ઇનશા અલ્લાહ રોજી કુશાદા હોગી. ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછછીકા કરે.

૫૧–બોસ્તાને અબુલ–લેસમેં હે, કે વાસ્તે જ્યાદા હોને બરકતે રોજગારકે. જુમઆકી રાતકો અવ્વલ કુછ સદકા દેવે, બાદ ગોશયે તનહાઇમેં કિબલા–રૂ, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ–હમ્દકે બાદ, સુરયે અલહાકો સો બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે ૭૦ બાર, વ ઇન–કહુ મફાતી-હુલ ગયબે, લા યાઅ–લ–મોહા ઇલ્લા–હુ, વ યાઅ-લમો માફીલ બર્રે વલ બહરે, વમા તસ-કોત મીંવ વ-ર કતીન, ઇલ્લા યાઅ–લ–મોહા વલા હબ્બ-

તીન, ફીલ અરદે, વલા રત-બીંવ વલા યાબે-સીન, ઇલ્લા ફી કિતાબીમ મુબીન. ઓર સાત બાર સુરયે ઇજા ઝુલઝે-લતીલ અરઝે, ઓર ૭૦ બાર, યા ફતતાહો, યા વહહાબો પરહે. ઓર નમાઝ તમામ હુયે બાદ, સીજદેમેં દુઆ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, રોજગારમેં બરકત હોગી.

૫૨-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી મોહતાજી દુર હોવે. તો હમેશા નમાઝે પંજગાનાકે બાદ, ઈસ દુઆકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. તો હરગીઝ મોહતાજ ન-હોવે. ઓર સબ મુશ-કીલેં આસાન હોવે. વોહ દુઆ યે હે.

યા લતીફો, યા લતીફો, ઉલ-તુફ બે હુત-ફેકા, યા હલીમો, યા કરીમો, યા ગપુરો,

૫૩-વાસતે જ્યાદા હોને રીજકકે, ઓર દુર હોને મુફલીસીકે યે અમલ કરે. શુરૂ માહમેં પીરકે રોજસે શુરૂ કરે, ઓર અમલ પઢનેકે વક્ત લોબાન, ઓર ઉદ, ઓર સંદલ જલાવે. પઢતે વક્ત મોંહ પુરબકે તરફ કરકે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. હર રોજ ઇશાકી નમાઝ બાદ, યા સુબોહકી નમાઝ બાદ, એક હજાર આઠસો સત્તર ૧૮૭૦ મરતબે પરહે. એક યા દો હફતેમેં ઇનશા-અલ્લાહ, મુરાદ બર આયેગી, વોહ ઇસમે મોઅઝ ઝમ યે હે.

યા મુફત-તેહ, ફતતેહ, બિલ ખયેર.

૫૪–વાસ્તે દુર હોને તંગ-દસ્તી ઓર મોહતાજીકે, ઓર હર કામમેં સુહુલત ઓર આસાની હોનેકે લીયે. હરરોજ બાદ અજ સુબોહકી નમાઝકે, ૧૦૫ મરતબ, ઓર મગરેબકી નમાઝ બાદ, ૧૦૧ મરતબે, કિબલેકી તરફ રૂખ કરકે બયઠે. ઓર બા–વુઝુ પરહે. ઈનશા-અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં ઉસકી તંગ-દસ્તી દુર હોગી. અગર હરરોજ વીર્દકી તોર પર પરહે, તો કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે. વોહ ઇસમે મુબારક યે હે.

અર રહમાન.

૫૫–અગર કીસીકો મોહતાજી બહોત સતાતી હો. ઓર રોજગાર વ–ગયરાસે ગમગીન રેહતા હો, તો ઉસકો ચાહીયે કે, નીચે લીખ્ખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે તીન નામોંકો, ૩૧૨૦ તીન હજાર, ઓર એકસો બીસ મરતબે, દરમ્યાન અસર ઓર મગરેબકી નમાઝકે, હરરોજ કિબલા-રૂ બયેઠકે બીલા-નાગાહ, આસમાનકે સાયેમેં, યાને ખુલ્લી જગામેં સર નંગા કરકે પરહે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. ઇનશા અલ્લાહ, એક ચીલ્લેમેં માલદાર હો–જાયેગા. પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછ્છીકા જુરૂર રખ્ખે. કીબલેકે તરફ મોંહ કરકે બા–વુઝુ પરહે. યે અમલ હરકોઇ મતલબકે લીયે કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા મકસુદ હાસીલ હોગા. વોહ અસમાયે બારે તઆલા યે હેં.

યા અલ્લાહ, યા રહમાનો, યા રહીમો.

૫૬–વાસ્તે દુર હોને મુફલીસીકે, ઓર હાસીલ હોને

હર કામકે, યે અમલ કરે. યાને નીચે લીખ્ખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે દો મુબારક નામ, યા અઝીઝો, યા લતીફો, યે દોનોં એક સીફત રખતે હેં, પેહલા ઇસમ જલાલી હે. ઓર દુસરા જમાલી હે. પસ દોનોં ઇસમોંકો બારા હજાર મરતબે, સુબેહકી નમાઝ બાદ, યા મગરેબકી નમાઝ બાદ, હરરોજ સર નંગા કરકે, કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, બા-વુઝુ એક પાક ચાદર ગરદનમેં ડાલકે, સાથ આજીઝીકે પરહે. ઓર ખતમ હુયે બાદ, જનાબે બારીમેં રોતા હુવા દુઆ માંગે–તો ઈનશા અલ્લાહ, બારા રોજકે અરસેમેં, દીની ઓર દુન્યવી મતાલીબ હાસીલ હોંગે. અગર એકહી જલસા યાને બેઠકમેં યે દોનોં ઇસમોંકો, શામસે સુબહો તક, યા દુસરી શામ તક, નંગે સર તનહા ઓર પાક જગામેં આસમાનકે સાયેમેં,યાને મકાનમેં નહીં. લેકીન ખુલ્લી જગામેં બયેઠકે પરહે. તો બે-શક ઉસી રોજ મતલબ ઉસકા બર આયેગા. લેકીન એક લાખ ઓર પચીસ હજાર મરતબે, એકહી બેઠકમેં પરહના ચાહીયે. ઓર ઉપર લીખી હુઇ શરતોં મુજબ.૧૨,બારા રોજ તક અમલ કરે. તો પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછલીકા ઝુરૂર કરે. પરહતે વક્ત કીસીકે સાથ ગુફતગુ યાને બાત ન કરે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહનકર અમલ પરહે. ઓર પઢતે વક્ત કપડાંમેં ખુશબુ લગાવે, ઓર ખુશબુ-દાર ચીજેં મીસલે લોબાન વ-ગયરા જલાવે.

બાબ પાંચવાં-દુશ્મનકી બરબાદી, ઓર હલાકો.

૫૭—અગર કોઇ ચાહે, કે દુશમન તબાહ ઓર ખરાબ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે આખીર મહીનેમેં યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે. ગ્યારા રોજ તક પરહે, દો-પહેરકે વક્ત કબ્રસ્તાનમેં જાવે, ઓર દરમ્યાન દો પુરાની કબરોંકે બયેઠકે, ઈસ અમલકો પાનસો મરતબે પરહે. ઓર બાદ ખતમ હોનેકે દુઆ માંગે, કે ફુલાન બીન ફુલાન, તબાહ હોવે. વોહ અમલ યે હેં, યાને સુરયે તબ્બત યદા, કો, પાનસો મરતબે પરહે.

૫૮—જબ કોઈ શખ્શ નાહક સતાતા હો, યા ઈજા દેતા હો, તો ખત્મે **બિસમીલ્લા** કો, ઇસ તરેહ પર કરે, કે બાદ નમાઝે ઝોહરકે, **બિસ્મીલ્લા**, કો ૭૮૬ મરતબે પરહ-કર, બાદ ખતમકે યે દુઆ ૭૦ બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસમીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ, અલ-લજી, અ-ન-તીલ વુજુહો, વ ખ-શ-અત લહુલ અસ-વાત, વ જલ-લત મિન-હુલ કુલુબ, અન તોસલ્લી, વ તોસલ્લેમો, અલા સૈયદેના મોહંમદીન, વ આલીહી વ સહ-બીહી, વ અન તક-દીયા હા-જતી, ફી હલાકે (ફુલાન બીન ફુલાન) યા

કાહેરો, યા કહહારો, યા કાહેરો, યા મુકન્તદેરો, યા મુન તકીમો, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ.

ઓર બજાયે પુલાનકે નામ ઉસ શખ્સકા લેવે, ઓર યે ખત્મ ગ્યારા રોજ તક પરહે. ઝાલીમકે હાથસે હકતઆલા નજાત દેગા–યે અમલ આખીર માહમેં (સે–શંબા) યાને મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે.

૫૯–દુશ્મનકી તબાહી ઓર હલાકી કરના મંઝુર હો, તો મંગલકે રોજ દો–પહેરકો, સર નંગા કરકે ગુસલ કરે ઓર તનહા બયઠે. ઓર મોંહ દક્ષનકી તરફ કરકે એકતાલીસ દાને રાઇકે અપને આગે રખ્ખે. ઓર હર દાનેપર એકતાલીસ બાર સુરયે કૌસર, યાને ઇન્ના આતય–ના, પરહ–કર દમ કરે. ઓર હોવલ અબતર, કે બાદ નામ ઉસ શખ્સકા ઓર ઉસકી માંકા લેવે. ઇસ તરેહ તમામ દાનોં–પર દમ કરકે, વોહ દાને કીસી શખ્સકે હાથસે, દુશ્મનકે ઘરમેં ડલવા દેવે. યા ખુદ ડાલે. યે અમલ સાત રોજ તક કરે. અગર, સાત રોજમેં અસર ન–હોવે. તો ચઉદા રોજ તક અમલ કરે. અગર ચઉદા રોજમેં પુરા અસર ન–હોવે. તો એક્કીસ રોજ તક કરે.

૬૦–દુશ્મનકો બરબાદ કરનેકે લીયે, યે અમલ કરે, આખીર મહીનેમેં, ઇતવાર યા મંગલકે રોજ દો–પહેરકો રાઇ, સરસોં, ઓર પુરાની કબરકી ખાક, ઓર મીટ્ટી, ચો–રાહેકી, યાને જહાં ચાર રાસ્તે મીલતે હોં, ઉસ રાસ્તેકી

મીટ્ટી લાવે, ઓર હરએક પર, સાત સાત મરતબે સુરયે તબ્બત યદા, બગેર બિસમીલ્લાકે પરહે. ઓર દમ કરે.ઓર દુશ્મનકા નામ લેતા જાવે. ઓર યે ચાર ચીજોંકો દુશ્મનકે મકાનમેં ડાલ દેવે. તો ઇનશા અલ્લાહ. વોહ મકાન વયરાના હો—જાયેગા.

૬૧-વાસતે તબાહ ઓર હલાક કરને દુશ્મનકે, યે અમલ કરે, યાને મંગલ-કે રોજ, સાત મસજીદોંકી ખાક એક પુડીયામેં એખીટટી કરકે લાવે, ઓર આધી રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બસ્તીમેંસે બાહેર કીસી શહીદકી કબરકે પાસ જાવે. ઓર વહાં હઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા પરહે. ઓર બાદ ફાતેહાકે, દુગાના નમાઝે નફીલ, વાસતે તબાહી દુશ્મનકે, યા દરમ્યાન દો આદમીયોંમેં, જુદાઇ હોનેકી નિયતસે પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના આતય-ના ગ્યારા મરતબે પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં, બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના અન-ઝલના, ગ્યારા મરતબે. પરહે. ઓર સુરયે ઇન્ના આતય-ના પુરી કરકે. હોવલ અબતરકે બાદ દુશ્મનકા નામ લેવે, અગર દો આદમીયોંકે દરમ્યાન દુશ્મની કરાના મંઝુર હો, તો ઉનકા નામ લેવે. બાદ સલામકે કબર કે પાસ જાકર, ખડા હોકે, ૭૦૭ સાતસો સાત મરતબે યે કલમા પરહે. વોહ યે હે.

લા ઇલાહ, લગાવે ઇલ્લિ-લલ્લાહ સુલગાવે મોહમ્મદ રસુલુલ્લાહ. (પુલાનેસે પુલાનેકો, યા પુલાનેકો.) જલાવે, જલાવે, જલાવે.

જહાં પુલાન લીખ્ખા હે. વહાં ઉસકા નામ લેવે. યે કલમા પરહે બાદ, મસજીદકી ખાકકે ઉપર દમ કરે, બાદ દોનોં હાથ કબર પર મારે. ઓર કહે કે, પુલાનેકો તબાહ કરો, યા પુલાનેસે પુલાનેકો જુદા કરો. તો તુમહારી ફાતેહા કરૂંગા. બાદ ઉસ ખાકકી સાત પુડીયાં બનાવે. ઓર અપને ઘર લાવે, સુબેહકો એક પુડીયા કીસીકે હાથસે, યા ખુદ કે હાથસે દુશ્મનકે ઘરમેં ડાલે, ઇસ તરેહ હરરોજ એક એક પુડીયા ડાલતા જાવે. ઓર દો-પહેરકો દુશ્મનકે ઘર તરફ મોંહ કરકે, ઉપર લીખ્ખા હુવા કલમા ૧૦૧ મરતબે પરહ કર ફુંકે. ઇનશા અલ્લાહ દુશ્મન તબાહ, હોગા.

બાબ છટ્ટા-હાકીમ ઓર ઝાલીમકા મેહરબાન હોના.

૭૨-અગર કોઈ અમીર યા હકીમ, કીસીકે ઉપર નારાજ યા ખફા હુવા હો, યા કીસીકો શેહર બહર કરદીયા હો. તો ચાહીયે, કે શુરૂ માહમેં જુમેરાતકે રોજ રોઝા રખ્ખે. ઓર

ગુસલ કરકે કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર રોઝા ઇફતાર કીયે બાદ, તનહા બયઠકર બુખુરાત જલાવે. ઓર થોડે ચાંવલ ઓર દુધ પકાયે હુયે, અપને સામને રખ્ખે. ઓર ઉસમેંસે તીન રિકાબીયાં બનાવે. પેહલી રીકાબી પર આદમ મોવક્કિલકે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર દુસરી રીકાબી પર હઝરત સલ. કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર તીસરી રીકાબી પર, બીબી ફાતીમા રઝી, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર બારા-સો મરતબે અસમાયે ઇલાહીકો પરહે. ઓર કોઈ ચીજ ગયેર હયવાની, યાને રોટી ઓર નમક ખા-કર સો રહે. ઓર દુધ ચાંવલકી દો રીકાબીયાં મસજીદમેં ભેજ દેવે ઓર એક રીકાબી, કે જીસપર, બીબી ફાતીમા રઝી, કી ફાતેહા દી હો. વોહ રીકાબીકે દુધ ચાંવલ લડકીયોંકો ખીલાવે. પસ સુબોહકો ઉસકી મુરાદ બર આયેગી. અગર એક રોજમેં મકસુદ બર ન આવે, તો દુસરે રોજ બગેર ચાંવલ પકાનેકે રોઝા રખ્ખે. ઓર પેહલે રોજ જીસ તરેહ પરહા થા, ઇસી તરેહ વઝીફા પરહે. ઓર બારા રોજ તક બગેર ચાંવલ પકાનેકે સીર્ફ રોઝા રખકે અમલ કરે. ઇનશા અલ્લાહ, અમીર યા હાકીમ, યા ઓર જીસકે લીયે પરહે. વોહ મેહરબાન હોવે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલી, યા વલી, યા દની, યા ગની.

ઉપર લીખખા હુવા અમલ ૬૨, બારા રોજ પરહે. તો ઉતને રોજ પરહેઝ તરકે હયવાનાત કરે,

૬૭—વાસ્તે મેહરબાન કરને હાકીમકે, યે અમલ તીન રોજ તક કરે. હર રોજ તાજા ગુસલ કરે, ઓર ૧૦૦૦, હજાર દાને ગીહુંકે લેવે, ઓર ઉસકો ધો—ડાલે. ઓર હરએક દાનેપર એક એક મરતબે પરહે. ઓર દમ કરે, વોહ ઇસમ યે હે.

“યા રહમાનો કુલ્લે શય—ઇન, વ રાહે—મહુ, યા રહમાનો.” ઉપર લીખખા હુવા અમલ બા—વુઝુ પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર તીન તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર એક કોરા મીટ્ટીકા બરતન લેવે, ઉસમેં વોહ ગીહુંકે દાને ડાલતા જાયે, ઓર ઉસપર નયા સરપોશ બાંધે. ઓર અંદર પાક પાની ડાલકે જોશ દેવે. ઓર વયરાન કુંવેમેં વોહ બરતન, કે જીસમેં ગીહું ડાલે હોં વોહ, ઓર ઉસપર સરપોશ બાંધકર, ડાલ દેવે. ઈસ તરેહ તીન રોજ તક અમલ કરે. પઢતે વક્ત જીસ અમીર યા હાકીમકે લીયે પરહે, ઉસકી સુરતકા ખ્યાલ દીલમેં રખખે.

૬૪—અગર કોઇ, ઝાલીમ હાકીમકે ખૌફસે ડરતા હોવે તો ચાહીયે, કે જુમેરાતકે રોજ સુબોહકી નમાઝકે બાદ, થોડા રોગન યાને તેલ ખુશબુદાર લેવે. ઓર ઉસમેં ઈતર થોડા મીલાવે. ઓર ઇન આયતોંકો ચાલીસ મરતબે પરહ કર, ઉસપર દમ કરે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ,

યાને તીન તીન મરતબે પરહે. ઈસ તરેહ જુમઆકે રોજ તક, યાને સાત રોજ તક પરહ–કર, તેલકે ઉપર દમ કરે. ઓર ઉસ તેલમેંસે થોડા લેકર, અપને મોંહપર મલકર, હાકીમકે સામને જાવે, તો વોહ મેહરબાનીસે પેશ આયેગા, યે અમલ સાત રોજ તક કરે. ઓર પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. આયતેં યે હેં.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. યા ઐયોહન નબીયો ઇન્ના અરસલ–નાકા શાહેદંવ, વ મુબશ–શેરંવ વ નઝીરા, વ દાયેયન ઈ–લલ્લાહે, બે–ઇજનીહી, વ સીરાજમ મુનીરા, વ બશ–શેરીલ મોઅમે–નીના, બે–અન્ના લહુમ મીનલ્લાહે ફ્દ–લન કબીરા, વલા તોતેઈલ કાફેરીના, વલ મુના–ફેકીના, વ દાઆ આજાહુમ, વ તવક્કલ અ–લલ્લાહ, વ કફા–બીલ્લાહે વકીલા.

૬૫–અગર કીસીકે ઉપર કોઇ બોહતાન દેવે, ઓર વોહ કામ ઉસને ન–કીયા હો, યા ઉસપર કોઇ મુકદ્દમા અદાલતમેં હાકીમકે સામને ચલતા હો યા મીરાસ ઉસકી છીન લી-ગઇ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે મોઅઝ–ઝમાકો ઉસ મોઆ–મીલે–કા, ફયસલા હોતે તક, હરરોજ એક હજાર મરતબે સુબોહકી નમાઝ બાદ, કિબલા–રૂ બયેઠકર, બા–વુજુ પરહે. વો આયાત યે હે.

વ ઓપૂવ–વેદો અમરી ઇ–લલ્લાહ, ઇન–નલ્લાહા બસીરૂન બિલ ઇબાદ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ હરરોજ એક હજાર મરતબે પરહા કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

બાબ સાતવાં—ભાગે હુયેકા, ઓર ગાયેબકા હાઝીર હોના.

૬૬—જબ કીસીકા કોઇ લડકા, યા અઝીઝ, યા દોસ્ત ગુમ હો-જાવે, ઓર યે ન માઅલુમ હોવે, કે વોહ કહાં હે. ઓર ઉસકે હાલસે આગાહી ન હો, કે ઝીંદા હે, યા મુરદા, તો ચાહીયે, કે બાદ નમાઝે ઇશાકે, એક હજાર ઓર એકસો મરતબે, **બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.** કો પરહકે સો રહે. તો ઉસકો ખાબમેં દેખેગા. યા હાલ માઅલુમ હો—જાયેગા. અગર પેહલી રાતકો ખાબમેં નદેખે, તો દુસરી રાતકો ફીર પરહે. ઇસી તરહસે સાત રાતોં તક પરહે. બર વક્ત અમલ પરહનેકે પાક ઓર સાફ લિબાસ પેહને. ઓર ખુશબુ જલાવે.

૬૭—અગર કોઇ શખ્સ ભાગ ગયા હો, ઓર આતા નહીં હો, તો હરરોજ ૧૧૯ મરતબે, **યા હફીઝો**, પરહે. ઓર યે આયત, **ઇન તકો મીસકાલા હબ્બતીમ, મીન**

બર દલીન, ફ-ત-કુન ફી સખ-રતીન, અવ ફીસ-સમા-વાતે, અવ ફીલ અરદે, યાતે બેહીલ્લા ઇન-નલ્લાહા લતીફુન ખબીર. ૧૧૯ મરતબે પરહે. બર વક્ત પઢનેકે ઉસકા તસવ્વુર કરે. એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક, યે અમલ કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૮—જો કોઇ શખ્સ ગાયેબ હો—જાવે, ઓર તલબ કરના ઉસકા મંઝુર હોવે. તો હરરોજ સુબોહકી નમાઝમેં પેહલે દો રકઆત સુન્નત પરહે. બાદ કિબલા—રૂ બયેઠકે સુરયે ફાતેહા યાને અલ—હમ્દકી સુરત. ૪૧ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન તીન મરતબે પરહે. પઢતે વક્ત ઉસકા ધ્યાન રખ્ખે. ફીર દો રકઆત ફરઝ પરહે. યે અમલ એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહે ઇનશા અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં ગાયેબ હાઝીર હો—જાવેગા. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૯—જો કોઈ ચાહે, કે ગાયેબકો ખાબમેં દેખે, ઓ એહવાલ ઉસકા માઅલુમ કરે, યા કોઈ ઓર અપના મત લબ દર્યાફ્ત કરના મંઝુર હો, તો યે અમલ બ-તોર ઇસ્તે ખારાકે હે. સદક દીલસે કરે, અવ્વલ પાક ઓર સાફ કપ પેહને. ઓર વુઝુ કરે. ઓર કિબલા—રૂ હોકર, દાહની કરવ પર લેટે. ઓર સુરયે અલ—હમ્દ, ઓર સુરયે વશ—શમ્ ઓર સુરયે વદ—દોહા, ઓર સુરયે વલ—લયેલ, ઓર સુ

અલમ નશરાહ, ઓર સુરયે વતતીન, ઓર સુરયે ઇખલાસ. યે સબ સુરતોંકો સાત મરતબે પરહે. ઓર બાદ ઉસકે ઈસિ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફી મનામી, (કજા વ કજા.) વજ–અલ મીન અમરી, ફે–ર જંવ, વ મખ્રજન, અરેની ફી મનામી. મસ તહલ્લા બીહી, ઈજાબા દાઅ-વતી. ઓર બજાયે "કજા વ કજાકે" અપના મતલબ કહે. અગર પેહલી રાતમેં મુદ્દઆ માઅલુમ હો–જાવે, તો બેહતર હે, વ ઇલ્લા સાત રાત તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઇનશા–અલ્લાહ, સાત રાતોંસે જ્યાદા ન પઢેગા, કે હાલ ખુલ જાવેગા.

૭૦–ગાયેબકે હાઝીર હોનેકે લીયે, મગરેબકી નમાઝ બાદ કિબલા–રૂ બયેઠકે, હરરોજ ગ્યારા સો મરતબે, **સુરયે વદ–દોહા**, કો પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન તીન મરતબે પરહે. ઓર પઢતે વક્ત ઉસકા તસવ્વુર કરે. યે અમલ ૨૧ એક્કીસ રોજ તક કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ગાયેબ હાઝીર હોગા. ઇસમેં કીસી કીસમકા પરહેઝ નહીં હે.

૭૧–અગર કીસી શખ્સકા ગુલામ, યા લોંડી, યા જાનવર ભાગા હો, ઓર દર્યાફ્ત કરના ઉસકા ઉસકો મંઝુર હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર હફ્તેકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે જુનુબ યા દક્ષનકે તલાશ કરના ચાહીયે.

ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે મશરીક યાને પુરબકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો, ઓર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીબે મગરીબ યાને પછછમકે ફરાર હુવા હે. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીબે પછછમકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દક્ષનકે ઢુંડે.

૭૨—અગર કોઇ બાહેર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, ઓર દર્યાફ્ત કરના ઉસકા મંઝુર હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર (સનીચર) હફ્તેકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે જુનુબ યા દક્ષનકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે મશરીક, યાને પુરબકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો, તો તરફ શીમાલ યાને ઉત્તરકે ભાગા હે, ઓર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીબે મગરીબ યાને પછછમકે ફરાર હુવા હે. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીબે પછછમકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દખ્ખનકે ઢુંડે.

૭૨—અગર કોઇ બાહેર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, તો એક કાગજ-પર, "બ હકકે

શેખ ફરીદ શકર ગંજ" લીખકર કાગજકો પથ્થરકે નીચે દબાવે, ઓર વોહ જબ આવે, તો ઉસ પથ્થરકે બરાબર શીરીની તોલકર, ફાતેહા હઝરત ફરીદ શકર ગંજ રહ, કે નામકી દીલાકર, શીરીની ગરીબ ઓર મોહતાજોંકો બાંટ દેવે.

બાબ આઠવાં-કયેદસે નજાત પાના.

૭૩-અગર કોઈ શખ્સ કીસી ઝાલીમ, ઓર બદકારકે શહેરમેં, યા ગાઉંમેં ગીરફતાર હો-ગયા હો, ઓર વહાં નજાતકા મીલના મુશ્કીલ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતકો કસરતસે પરહા કરે. ઓર અલ્લાહસે અપની રિહાઈકે લીયે દુઆ માંગે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઝુરૂર ઉસકી રિહાઇ હોગી. વોહ આયત યે હે.

રબ્બના અખ્રેજ-ના, મીન હાજે-હીલ કરી-યતઝ ઝાલીમો અહ્‌-લહા, વજ-અલ લના મીન લદુન-કા વલી-યન, વજ-અલ મીન લદુન-કા નસીરા.

૭૪-અગર કોઈ શખ્સ કયેદ હો-ગયા હો, તો વોહ હરરોજ ઇસ આયતે શરીફકો સુબોહ ઓર શામ, બ-અદદ (બે ગિનતી) પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, રિહાઈ પાયેગા. વોહ આયત યે હે.

લકદ જાઆ-કુમ રસુલુમ. ગીન અન-ફ્રોસેકુમ, અઝી-ઝુન અ-લય-હે મા અનીત-તુમ હરી-સુન અ-લય-કુમ, બિલ મોઅમે-નીના રઉફુર રહીમ. ફઇન તવલ-લવ, ફકુલ હસબી યલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અ-લય-હે તવક કલતો વહોવા રબ્બુલ અરશીલ અઝીમ.

૭૫-જો કોઇ શખ્સ, બે-ગુનાહ કયેદ હો-જાવે, તો અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહકે, સાત મરતબે ઇન આયતોંકો પરહ-કર, અપની ઉંગલીયોં-પર દમ કરે, ઇસી તરેહ હરરોજ પરહે. વોહ આયતેં યે હેં.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, વ-કફા બિલ્લાહે વલીઅંવ, વ-કફા બિલ્લાહે શહીદા, વ-કફા બિલ્લાહે અલી-મન. વ-કફા બિલ્લાહે હસીબા. વ-કફા બિલ્લાહે હાદી-યન, વ-કફા બિલ્લાહે નસીરા.

૭૬-અગર કોઇ નાહક કયેદ હો-જાવે, તો વોહ હરરોજ એક હજાર મરતબે, યે કલેમાત પરહે. અગર હો-સકે તો બે-અદદ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી રિહાઇ હોગી.

યા ગયા-સલ મુસ-તગીસીન, અગેસ-ની, વ-યા નાસે રલ મઝલુ-મીન, ઉનસોર-ની, બે ફદ-લેક.

૭૭-જબ કોઇ કયેદ હો-જાવે, તો ઇસ આયતકા વીર્દ રખ્ખે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા છુટકારા હો-જાયેગા, વોહ આયત યે હે.

ઈન્ના રબ્બી લતી-ફુન, બેમા યશાઓ, ઈન-નહુ હોવલ અલીમુલ હકીમ.

બાબ નવ્વાં-જાદુ ઓર આસેબ ઓર નઝરકા દુર હોના.

૭૮-મુજરરીબાતે દેરબીમેં ઇસતરેહ લીખ્ખા હે, કે જબ કીસીકો જીન આઝાર દેતા હો, તો ઈન આયતોંકો તીન મરતબે પરહ-કર, પાની પર દમ કરે. ઓર ઉસકો પીલાવે. બા-વુઝુ પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. વોહ આયતે યેહ હે.

ઈજ કાલા મુસુફો લે-અબીહે, યા અ-બ-તે, ઇન્ની રાઅય-તો અ-હ-દા અ-શ-રા કવ-કબન, વશ-શમસા વલ ક-મ-રા, રાઅય-તોહુમ. લી સાજે-દીન. યા માઆ-શરલ જીન્ને વલ ઇનસે, ઇનીસ તતાઅ-તુમ, અન તન-ફુજુ, મીન અકતા-રીસ સમા-વાતે વલ અરદે, ફન-ફુજુ, લા તન-ફુજુના ઈલ્લા બે-સુલતાન.

૭૯--અગર કીસીકો આસેબકા(બલાકા)ખલલ હો, તો સાત દાને કાલી મીરચકે લેવે. ઓર મીરચકે હરએક દાનેપર સાત સાત મરતબે, સુરયે લે-ઈલાફે કુરેશીન, પરહ-કર દમ

કરે. ઓર ઉન મીરચીયોંકો પીસકર, જીસકો આસેબ હો, ઉસકી આંખોંમેં બતોર સુરમેકે લગાવે, તો આસેબ દુર હોગા.

૮૦—અગર કોઇ ચાહે. કે આસેબકો (બલાકો) હાઝીર કરે, તો ચાહીયે, કે યે અઝીમત ગ્યારા બાર, પુલપર દમ કરકે સુંઘાવે, પુલ કોઇભી ખુશબુદાર યાને ચમેલી, વ–ગયરાકા હો. ઉસપર દમ કરે. ઓર એક પુલ ઉસપર મારે. ફૌરન આસેબ હાઝીર હોગા. ઇસ અઝીમતકો અઝી–મતે સુલેમાની, કેહતે હેં. વોહ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અઝમ–તો અલય–કુમ, ફે–ત–હુ–લકા, હુબીબોકા હુબીબોકા, અ–લી–મ, અ–લી–મ, સક્–-કન સ–ફ–કન. ઇલે–સન ઇલે–સન, બ–લ–સન. બ–લ–સન, તલે–સન તલે–સન, સુદન, કહુ–લન કહુ–લન, જલ–હલન, જલ–હલન, મહુ–લન મહુ–લન, સંજીયન સંજીયન, શદી–યન, નબી–સન નબી–સન, બે–હકકે ખાતીમે સુલય–માન, બીન દાઉદ અલય–હુમુસ સલામ. ઓહ–દેફ, મીન જાને–બીલ મશારેકે વલ મગારેબ. વ મીન જાને–બીલ અય–મને વલ યસ–સર. બે–હકકે લા–ઇલાહા ઇલ–લલ્લાહો, મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ. વ બે–હકકે અરશીલ્લાહ, વ કુરસી.

૮૧—નઝરે બદ, યાને નઝરકા લગના–સહી મુસલીમ, ઓર તફસીર ફતેહુલ અઝીઝ, વ–ગયરામેં લીખ્ખા હે, કે

રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે નઝરકા હો-જાના ઠીક હે. ઓર કોઇ ચીજ તકદીર પર ગાલીબ હો-જાતી હે, તો નઝર ગાલીબ હે. યાને તાસીર ઉસકી નીહાયત કવી હે. જાનના ચાહીયે, કે નઝર એક કીસમકા ઝેહર હે કે હક તઆલાને બાઝે આદમીયોં, ઓર જીનકી આંખમેં ઇસકો રખ્ખા હે, જયસા કે ખુદા પાકને બીછુકે ડંક. ઓર સાંપકી ઝબાનમેં ઝેહર રખ્ખા હે. ઓર યે ન-જાને, કે ગયેર કાહી નઝર હોતી હે. ઓર અપનેકી નહીં લગતી. કભી અપને-કીભી હો-જાતી હે. ઓર ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો ચીજ આંખમેં અછછી માઅલુમ હોવે. તો "માશા અલ્લાહો લા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લાહ, કહે. ઉસકી બરકતસે નઝરકા અસર ન-હોગા. કેફીયત ઇસકી બડી બડી કિતાબોમેં લીખ્ખી હે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો કોઇ શખ્સ નઝર લગાવે, તો ફોરન નઝર લગાને વાલેકા મોંહ ઓર દોનોં હાથ, ઓર દોનાં પાઉં ઓર શરમ-ગાહ, એક બરતનમેં ધોનેકો કહે. ઓર ઉસ પાનીકો ઉસપર છીડક દેવે, કે જીસકો નઝર લગી હો. ખુદાકે હુકમસે જલ્દ અછછા હો-જાવે. યે અમલ મોઅતે-બર કિતાબોંમેં લીખ્ખા હે. ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જબ તુમસે કોઇ ધુલાવે. તો ધો દો, યાને વાસ્તે દફા કરને નઝરકે તુમસે કોઇ દરખાસ્ત કરે, કે મોંહ વ-ગયરા ધોવે, તો ધો-દેના ચાહીયે. ઓર હરગીઝ ઉસકા બુરા માનના અબસ હે.

રિવાયત હે, કે હઝરત ઉસમાન રદી, ને એક ખુબસુરત લડકા દેખા, આપને ફરમાયા. કે ઉસકી હુડડીમેં કાલા ટીકા લગાદો, કે ઉસપર નઝર અસર ન-કરે. કાલા ટીકા લગાના લડકોંકો વાસતે દફા કરને નઝરકે, તીરમીજી શરીફસે સાબીત હે. પસ અબ ઈસસે માઅલુમ હુવા, કે કાલા ટીકા લગાના બે-અસર નહીં હે.

હઝરત હસન બસરી રદી ને ફરમાયા હે, કે જીસ શખ્સકો અપન ઉપર, યા અપને માલ વ-ગયરાપર. નઝર હો જાનેકા ખૌફ હો, તો ચાહીયે, કે ઈસ આયતે કરીમાકો તીન મરતબે પરહ-કર, દમ કર લીયા કરે, વેહ આયતે કરીમા યે હે.

વ ઇન યકા-દુલ લજીના ક-ફ-રૂ, લ-યુઝ લેકુ-નકા બે અબસારે-હીમ, લમ્મા સમે-ઉઝ જીકરા, વ યકુ-લુના ઇન-નહુ લ-મઝનુન.

૮૨-જાદુ યા સહર-જબ કોઇ જાદુમેં ગીરફતાર હો જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે બાદ હર નમાઝકે, સુરયે, કુલ આ ઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીન નાસ, પરહા કરે. તો બહોત જલ્દ અછ્છા હો-જાયેગા.

૮૩-વાસતે દુર હોને જાદુકે, એક કટોરેમેં યા પ્યાલેમેં પાક ઓર સાફ પાની લેવે. ઓર ઉસ પાનીપર દમ કરે, જીસપર જાદુ કીયા ગયા હો, ઉસકો પીલાવે. તીન યા

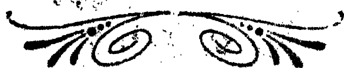
સાત મરતબે પરહ-કર દમ કરે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદીન, વ અલા આલે મોહુંમદીન, વબારેક વ સલ્લીમ. બહરી બહરી બહરી કેવાર, બજરી બાંધું દસોં દવાર, બજરી આયે બજરી જાયે, બજરી સબ જગા સમાયે, ટોના જાદુ સબ રદ હો-જાયે, જો ટોના જાદુ રદ ફીરકર આયે, ઉલટ પલટ કર વહાંકા વહાંપર જાયે. જો જો કરે સો-સો મરે. બ-હકકે લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહ, મોહમ મદુર રસુલુલ્લાહ. વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆન, મા-હોવા શીફાઉન વ રહ-મતુલ લીલ મોઅમે-નીન. વલા યઝી-દુઝ ઝાલેમીના ઈલ્લા ખસારા.

૮૪-વાસતે દુર કરને શયતાનકે, કે જો સતાતા હો. ઓર પથ્થર ફેંકતા હો, તો યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

ઇંન નહુમ યકી-દુના કય-દન, વ અકીદો કયદા. ફમહ હેલીલ કાફેરીના, અમ-હીલ હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખ્ખી હુઈ આયત. ચાર લાહેકી કીલોંપર, હર કીલપર પચ્ચીસ મરતબે પરહ-કર દમ કરે. ઓર ઉન કીલોકો ઘરકે ચારોં કોનોંમેં ગાડ દેવે.

બાબ દસવાં—ચોરકા પહે-છાનના.

૮૫—જીસ શખ્સકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર મંઝુર હો, કે ચોરકો દરયાફ્ત કરેં, તો દો શખ્સ આમને સામને બયઠેં. ઓર એક કોરી બધનીકો આપને સીધે હાથકે કલમેકી ઉંગલી, યાને અંગુઠેકે પાસકી (કલમેકી) ઉંગલીસે ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી ઇન દોનોંકે સામને બયેઠકે **સુરયે યાસીન**, કો **મીનલ મુક્રમીન**, તક પરહે. તીનોં આદમી નમાઝી ઓર પરહેઝ-ગાર હોના ચાહીયે. ઓર જીસ વક્ત યે અમલ કરે, ઉસ વક્ત બા-વુઝુ હોના ચાહીયે. ઓર ઉસ બધનીકે ઉપર ચાર બાઝુપર ચાર ફરીશતોંકે નામ લીખ્ખે. વોહ ફરીશતોંકે નામ યે હેં. **યા જીબ્રઈલ, યા મીકાઈલ, યા ઇસરાફીલ, યા ઇઝરાઈલ.** યે નામ લીખ્ખે બાદ, દો શખ્સ કલમેકી ઉંગલીયોંસે આમને સામને બયેઠકે બધનીકો ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી, સુરયે યાસીન. પરહના શુરૂ કરે. ઓર જીસ શખ્સ-કે ઉપર ચોરીકા શુબાહ હોવે. તો ઉસકા નામ એક કાગજકે ટુકડે પર લીખકર બધનીકે અંદર ડાલે. ઓર સુરયે યાસીન, મીનલ મુક્રમીન, તક પરહે. કાગજમેં જીસકા નામ લીખ્ખા હો, વોહ અગર ચોર હોગા, તો બધની ઝુરૂર ઘુમેગી. ઓર અગર ચોર ન-હોગા, તો બધની નહીં ઘુમેગી. ઇસ-તરેહસે

જીસકે જીસકે ઉપર શક હો, ઉસકા નામ લીખકર બધની-મેં ડાલે, ઔર સુરયે યાસીન પરહે. જો ચોર હોગા, ઉસકે નામ પર બધની ફીરેગી. ઓર જો ચોર ન-હોગા, તો બધની નહીં ફીરેગી.

યે અમલ યા ઓર કોઈ અમલ કરે, ઓર ચોરસે વાકીફ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે ઉસકે ચુરાને પર યકીને કામીલ ન કરે. ઓર ઉસકો બદનામ નકરે. બલકે તદબીરસે પતા લગાવે. ઓર જબ બરાબર ઉસકા પતા ચલ જાવે, તબ ઉસકા ઇઝહાર કરે. કયું કે અગર બગેરતલાશ કરનેકે, કીસી પર તોહમત લગાઈ જાયેગી તો ખુદાકા ગુનેહગાર હોગા. ઓર દુન્યવી મુશ્કીલોંકા ઓર આફતોં-કા સામના હોગા. ઈસ-લીયે ખુબ હુશીયારીસે કામ કરે. ઓર અમલ કરનેવાલે આદમી પરહેઝગાર ઓર સમઝદાર લાયેક ઉમરવાલે હોંગે, તો નતીજા અછ્છા હોગા. કમ ઉમર ઓર નાદાનોંકા યે કામ નહીં હે.

૮૯–જીસ કીસીકી કોઈ ચીજ ગુમ હો-જાવે, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે વદ-દોહા પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે અલમ નશરાહ, પરહે. ઓર બાદ સલામકે દોનો હાથ ઉઠાકર, યે દુઆ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, પતા લગ જાયેગા. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ-મદીન, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, વ બારેક વસલ્લીમ. યા હાદીયલ મુદલ્લીન અર દદા અલા દા-કની બે-ઈજ્જતેકા, વબે સુલતા-નેકા, ફ્ઈન્નમા-હોવા મીન ફદલેકા, અતાએકા.

૮૭–જીસ કીસીકી કોઇ ચીજ ગુમ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હુમ્દકે બાદ, સુરયે કુલયા ઐયોહલ કાફે-રૂન, ચાર ચાર મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં જાવે. ઓર ૧૧૩ મરતબે યે પરહે. અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ અલોકા, બે-હકકે મોહમ-મદીન, મોહીમ્મેકા, વ અસ-અલોકા, મોહ મદીન અઅદેકા, અન તઝ-હેરલી મસરૂ-દની, ઓર ફીર તીન બાર, ઇન્ના લીલ્લાહે વઇન્ના ઇ-લયહે રાજેઉન. કહે, ઓર સુરયે યાસીન પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ચીજ મીલ જાયેગી. ઓર ચોર માઅલુમ હો-જાયેગા.

૮૮–અગર કીસીકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર ઉસકા દર્યાફ્ત કરના મંઝુર હો, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાદ સલામકે ઇસ ઇસમકો ૧૦૦ બાર પરહે. વોહ ઇસમ યે હે. યા ખબીરો અખબેર-ની, પરહ-કર સો રહે. તો ઇનશા અલ્લાહ ઉસકો ખાબમેં ચોરીકા પતા માઅલુમ હોગા. યે નમાઝ ઇશાકી નમાઝ બાદ પરહે. કપડે

પાક ઓર સાફ પેહુને. ઓર પાક ઓર સાફ બીસતર પર સોવે. અગર એક રોજમે ઉસકો ખાબમેં ચોર નઝર આવે, તો બેહતર હે. અગર એક રોજમેં કુછ નઝર ન–આવે, તો યે અમલ જીસ તરેહ પેહલે રોજ કીયા થા, ઇસી તરેહ તીન રોજ તક યે અમલ કરે.

૮૯–ચોરકો દર્યાફ્ત કરનેકી હીકમત–જીસ કીસીકા અસબાબ યા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર ચોરકા દર્યાફ્ત કરના મંઝુર હો, તો જીન લોગોં પર ચોરીકા ગુમાન હો, ઉન સબકો એક જગા જમા કરે. ફીર આમીલકો ચાહીયે, કે એક અલાહેદા મકાનમેં એક ગજ–ભર જમીન મીટટીસે લીપકર, ઉસ જગામેં એક ખુંટી સાફ લકડેકી ગાડે. ઓર ઉસ ખુંટી પર થોડીસી હીંગ લગા દેવે. બાદ આમીલ કુછ પરહુતા હો, ઇસ તરેહ ઉસ મકાનસે બાહેર નીકલે, ઓર જહાં વોહ લોગ બયઠે હોં વહાં આવે. તાકે લોગોંકો યકીન હો–જાવે, કે અમલ બરાબર કીયા ગયા હે. બાદ ઉન આદમીયોં-મેંસે હરએક આદમીકો અલાહેદા હુકમ દેવે, ઉસ મકાનમેં જાઓ, કે જહાં ખુંટી ગાડી હુઇ હે. ઓર ખુંટી પર હર-એક અપના અપના હાથ લગાવે. પસ જો શખ્સ ઉનમેંસે ચોર હોગા, ઉસકા હાથ ઉસ ખુંટી પર ઝુરૂર ચીપક જાયેગા. યા કીસીકે હાથમેં કીસી કીસમકી બદબુ પયદા હો–જાયેગી. ઓર જો આદમી ઉસ મકાનમેં જાકર વાપીસ આયે, ઉસકા

હાથ સુંઘે. જીસ કીસીકે હાથમેં હીંગકી બુ ન-હોગી, વોહી ચોર હે. કયુંકે જો શખ્સ ચોર હોગા, તો વોહ મારે ખૌફકે ખુંટી પર હરગીઝ અપના હાથ નહીં લગાયેગા. ઓર જીસકે દીલમેં ખટકા નહીં હોગા, વોહ બીલા-ખૌફ હાથ લગાયેગા. જબ ખુંટી પર હીંગ લગાવે, તો કીસીકો ખબર ન-હોવે, ઈસ તરેહસે લગાવે, યે કામ બડી હુશીયારીસે કરે. ઓર અયસા આદમી યે અમલ કરે, કે જીસકો લોગ પરહેજ-ગાર ઓર આમીલમેં શુમાર કરતે હોં. અગર અયસા આદમી કરેગા, તો ઇસ હીકમતસે ચોર જુરૂર પકડા જાયેગા.

૯૦—જો કોઈ ચાહે, કે ચોરકો દરયાફ્ત કરે, તો દીનકો સુબોહકે વક્ત, એક તશતકે નીચે એક સુફેદ મુર્ગકો રખ્ખે, ઓર સાત મરતબે, આયતુલ કુરસી, પરહે. ઓર ઉસ તશત પર હાથ રખ્ખે. જો કોઈ ચોર હોગા, તો મુર્ગ આવાઝ કરેગા.

બાબ ગ્યારહવાં—આફતોંસે માલકો બચાના.

૯૧—નકલ હે, કે અબુ દાઉદ, રદી, અસહાબીસે કીસીને કહા, કે તુમ્હારે ઘરમેં આગ લગી હે. ઓર જલ-ગયા હે.

અબુ હાકિમને કહા, કે મેરા ઘર હરગીઝ નહીં જલેગા. કયું કે યે દુઆ જબસે મેંને આં-હઝરત સલ, સે સુની હે, ઉસ રોજસે કભી નાગાહ નહીં કી હે. તો મેરા ઘર ફીર કયુંકર જલેગા. ગરઝકે ઉસ ઘરકો જો દેખા. તો ઉસકે અતરાફકે ઘર જલ ગયે થે. લેકીન ઉસકો નુકસાન ન હુવા થા. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અનતા રબ્બી, લા—ઈલાહા ઈલ્લા અનતા અલય—કા તવક્કલતો, વ અનતા રબ્બુલ અરશીલ કરીમ. મા યશા—ઉલ્લાહો કાના, વમા લમ યશાઓ લમ યકુન આ-લમો, અન નલ્લાહા અલા કુલ્લે શય-ઈન કદીર. વ અન નલ્લાહ કદ અહાતા બે-કુલ્લે શય ઈન ઈલમા અલ્લા હુમ્મા ઈન્ની આઉઝો બેકા, મીન શરરે નફસી, વ મીન શરરે કુલ્લે દાબ-બતીન, અનતા આખે જુન બે-નાસી-યતેહા, ઈન્ના રબ્બી અલા સીરા તીમ મુસ્તકીમ.

ઉપર લીખખી હુઈ દુઆકો, હરરોજ પરહા કરે.

૯૨—જીસ કીસીકે પાસ માલ હોવે, ઔર ઉસકો ચોરોંકા ખૌફ હો, યા કોઇ ઉસ માલકે ઉપર નાહક દાઅવા કરે, યા માલ, યા ઈમલાક, યા બાગ, યા મકાન, યા હવેલી, કોઇ ઝાલીમ ઝુલ્મસે લે-લેના ચાહતા હો, તો ચાહીયે કે ઇસ આયતે શરીફાકો ગ્યારા મરતબે, હર રોજ બાદ હર નમાઝકે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. તો હક તઆલા, ઉસ ઝાલીમસે રિહાઇ દેગા. ઓર મહફુઝ રહેગા. વોહ આયત યે હે.

માશા અલ્લાહો, લા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લા હીલ અલી-ઈ લઅઝીમ.

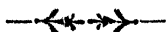
૯૩—હઝરત ઇમામ જાઅફરે સાદીક રદી. સે મનકુલ હે, કે અગર કીસીકો અપને ખેતમેં ગલ્લા (અનાજ)બોના મંઝુર હો, તો ઉસમેંસે એક મુઠ્ઠી ભરકર, કિબલા-રૂ ખડા હોકર, યે કહે.

અ-ફ રાઅય-તુમ, મા તોહુ-ઝેરુના અઅ્આ અનતુમ, તઝ-રઉ નહુમ, અમ નહુ-નુઝ ઝારેઉન બલીલ્લાહો તઆલા ઇલ્લા લે-મુલાલીન, અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદીન, વ અલા આલે મોહંમદાવ, વજ અલહો હુર સન મુબા-રકન, વર જોકના ફીહીસ સલા-મતા, વલ આફી-યતા, વસ-સુરૂરા વલ ગય-ઝ.

ફીર વોહ મુઠ્ઠી ભર અનાજ પર દમ કરકે, ખેતમેં ડાલ દેવે. બાદ વોહ અનાજ ખેતમેં બોવે, તો બરકત હોગી.

બાબ બારહવાં-કરઝદારોસે છુટકારા પાના.

૯૪—જો કોઇ કરઝદાર હો-જાયે, તો અદાયે દેન-કે લીયે, હર જુમઆ-કો સુબોહકી નમાઝકે બાદ, દીન ચડહે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર હર રકઆતમેં,

આય-તુલ કુરસી, ઓર સુરયે કુલયા અયોહલ-કા
ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉજો બે-રબ
ફલક, ઓર કુલ આઉજો બે-રબ્બીન નાસ, દસ બાર, ૫
ઓર બાદ સલામકે, અસ્તગફાર ૭૦ બાર પરહે. ઇ
અલ્લાહ, કરઝદારીસે આસાના હોગી.

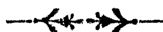
૯૫-વાસતે અદાયે કર્ઝકે, બાદ નમાઝે મગ
અવ્વલ ઓર આખીર, સાત સાત બાર દુરૂદ શરીફ પ
કર, યે આયત પાનસો મરતબે પરહે. ઇનશા અલ્લ
જલ્દ કરઝ અદા હોગા. વોહ આયત યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-હસબી-યલ્લ
વ નેઅ-મલ વકીલ. નેઅ-મલ મવલા વ નેઅ-મન નસ

૯૬-જીસ કીસીકો કરઝ હો-ગયા હો, તો ચાહી
કે હમેશા ઈશાકી નમાઝ બાદ, જહાં વોહ સોતા હો,
જગે અપની દાઢીમેં કંઘી તીન મરતબે ફીરાવે, ઓર
દુઆકો એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ કર્ઝદારી
છુટકારા હોગા. યે અમલ હર-રોજ કીયા કરે. વે
દુઆ યે હે.

યા કદીમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ,
ફરદો, યા મન લમ યલીદ વલમ યુલદ, વલમ યકુલ લ
કોફો-વન અહદ, વ-સલ લલ્લાહો અલા ખયરે ખલ-કીહ
સૈયદેના મોહંમદીન વઆ-લીહી અજ-મઇન. અલ્લા હુમ્મ
નુરસ-સમાવાતે વલ અરદે, યા જલ જલાલે વલ ઇકરા

૯૭—મનકુલ હે. કે અદાયે કર્ઝકે લીયે, ચહાર શંબા (બુધ) કે રોજ રોઝા રખ્ખે, ઓર સુબ્હકી નમાઝકે બાદ, યા ઝોહરકી નમાઝકે બાદ. સુરયે ફાતેહા, યાને અલ–હમ્દકી સુરતકો ૧૪૦ મરતબે પરહે. ઓર હમેશા ઇસ અમલકા વીર્દ રખ્ખે તો ઇનશા–અલ્લાહ, કરઝ–દારીસે છુટેગા.

બાબ તેરહવાં—કામકા અંજામ, યાને નેક ઓર બદકા ગરેબસે ઝાહીર હોના.

૯૮—ઇસ્તે-ખારાકે માએને ત-લ-બે ખેરીયત-કે હેં. અલ્લાહ તઆલાસે, ઓર ઇસકે સુબુતમેં બહોતસી રિવાયતેં ઓર હદીસેં વારીદ હેં. અઝાં–જુમલા યે હદીસ હે. **મા–ખાબા મનીસ તખારા, વલા ન–દ–મા મનીસ–તસારા,** યાને નુકસાન નહીં ઉઠાતા, જો શખ્સકે ઇસ્તેખારા કરતા હે, ઓર પશેમાન નહીં હોતા હે, જો કોઇ કે મશવેરા કરતા હે. ઓર બાઝ હદીસસે યે સુબુત હે, કે સઆદત બની આદમકી, રાઝી હોના સાથ મરઝીયે ઇલાહી–કે હે. આં–હઝરત સલ, સહા–બયે કિરામકો દુઆયે ઇસ્તે–ખારા તાઅલીમ ફરમાતે થે. મીસ્લ તાઅલીમ કરને સુરતે કુરઆને મજીદકે, ઓર રિવાયત હે. જામેઉલ ઉસુલમેં, કે હરગીઝ ઝીયાન–કાર ન–હોગા, વોહ

શખ્સ, કે જીસને ઇસ્તે-ખારા કીયા, ખુદાયે તઆલાસે. ઓર નદામત ન-ઉઠાયેગા જીસને કે મશવેરા કીયા, ઓર ન-હુવા ફકીર, કે જીસને મ્યાના-રૂઇ કી, મઇ-શતમેં. ઓર હઝરત અનસ રદી, સે રિવાયત હે, કે ફરમાયા ઉનકો રસુલે ખુદા સલ, ને કે. અય અનસ, જો કસ્દ કરે તુ કીસી કામકા, પસ ઇસ્તે-ખારા કર, અલ્લાહ તઆલાસે. ઉસકે લીયે, ફીર દેખ કે, જો તેરે દીલમેં ઈલકા હો, ઉસપર જુરાત કર, કે વોહ બેહતર હે.

જનાબ હઝરત અલી રદી, ને ફરમાયા, કે જો કોઈ ઈરાદા કરે, કે ઉસકે ખાબમેં હક તઆલા ઉસકે ઇરાદેકો મુશાહીદા કરા-દે, તો ચાહીયે, કે વોહ કબલ અજ ખાબ, યાને ઈશાકી નમાઝ બાદ, છે રકઆત નમાઝે નફીલ ઇસ તરેહ પરહે, કે પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર. ઓર દુસરીમેં વલ્લેલ, સાત બાર, ઓર તીસરીમેં વદ-દોહા, સાત બાર, ઓર ચોથીમેં અલમ-નશરાહ, સાત બાર, ઓર પાંચવીંમેં વત-તીન, સાત બાર. ઓર છટ્ટીમેં સુરયે ઈન્ના અન ઝલ-ના, સાત બાર પરહે. પેહલે ચાર રકઆત પરહે ઉસકે બાદ દો રકઆત પરહે. છે-રકઆત પરહે બાદ, કલમયે શરીફ, ઓર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ફીર યે દુઆ પરહે. ઓર ઉસી મુસલ્લે પર આરામ કરે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા રબ્બા મોહંમદીન, વ રબ્બા ઇબ્રાહીમા વ મુસા, વ ઈસ-હાકા, વ યાઅ-કુબા, વ રબ્બા જીબ્રઈલા, વ મીકાઈલા, વ ઈસરા-ફીલા, વ ઇઝરા-ઇલા, વ મુન-ઝેલત તવરાતે, વલ ઇંજીલે. વજ જબુર. વલ ફુરકા-નીલ અઝીમ. અરેની મનામીલ લય-લતા, મા અનતા તાઅ-લમો બીહી.

ચુનાંચે અગર વોહ શખ્સ ઉસી રાતમેં, ખાહ દુસરી, ખાહ તીસરી રાતમેં, અપના મતલબ દેખે, તો બેહતર, ઓર નહીં તો, સાત રાતોં તક અમલ કરે. એક શખ્સ ઉસકે ખાબમેં આયેગા, ઓર કહેગા, કે યે અમર ઇસ તરેહ, ઓર ઇસ તઓરસે હોગા. કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર ખુશબુ અગર મોયસ્સર હોવે, તો લગાવે, ઓર જહાં નમાઝ પરહે ઉસી જગે મુસલ્લેપર સો-રહે.

૯૯—જબ કોઇ મુશ્કીલ પેશ આવે, તો ઇસ્તે-ખારા કરના સુન્નત હે. ઓર જબ ઇસ્તે-ખારા કરના મંઝુર હો, તો પેહલે વુઝુ કરકે દુગાના નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દ કે, કુલ-યા અયોહલ-કાફેરૂન પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ હમ્દકે બાદ, સુરયે કુલ હો વલ્લાહ, પરહ-કર સલામ ફેરે. ફીર દુરૂદ પરહ-કર યે દુઆ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની ઇસ તખીરોકા, બે ઇલ-મેકા, વસ તક દેરોકા, બે-કુદરતે-કા, વ અસ અલોકા, મીન ફદલે-કલ અઝીમ, ફ ઇન્નકા તકદેરો, વલા અકદેરો, વ તાઅ-લમો, વ અનતા

અલ્લા—મુલ ગુયુબ. અલ્લા—હુમ્મા ઈન કુનતા તાઅ—લમો, (ઈન્ના હાજલ અમરો) ખય—રૂન લી, ફી દીની વ મઆશી વ આકે—બતે અમરી, અવ આજે—લીહી અમરી, વ આજે—લીહી કદ—દેરહો લી, વ યસ્સેરહો લી, સુમ્મા બારેક લી ફી—હે, વ—ઈન કુનતા તાઅ—લમો, અન્ના હાજલ અમરા, શ઼ર્રૂન ફી દીની, વ મઆશી, વ આકે-બતે અમરી, અવ આજેલે અમરી, વ આજે—લીહી, ફ્સરેફ્-હો અન્ની, વસરેફ્—ની અનહો. વ અકદેર લીયલ ખયર, હયસો કાના સુમ્મા અરદા બીહી.

ઉપરકી દુઆ પરહુનેસે, જો અમર ઉસકે હકમેં અછછા હોગા, વોહી ઉસકે દીલમેં આવેગા. ઓર બજાયે (ઈન્ના હાજલ અમરો) કે અપના જો કુછ મતલબ હો, બ્યાન કરે. યે અમલ બાદ ઇશાકી નમાઝકે કરે, તો બેહતર હે, કે ખાબમેં હાલ ખુલ જાવેગા. પાક બીસતર પર સો રહે.

બાબ ચઉદવાં—મુરદોંકો ખાબમેં દેખના.

૧૦૦—ખાજા હસન બસરી રહ, સે મનકુલ હે, કે જો કોઇ ઇરાદા કરે, કે કીસી મુરદેકો ખાબમેં દેખે, તો વોહ ઇશાકી નમાઝ બાદ, ચાર રકઆત નફીલ પરહે, ઓર હર રકઆતમેં સુરયે અલ—હમ્દકે બાદ, સુરયે, અલ-હાકો મુત

વક્ષ-સોરો, પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફુલાનન અલ્લલ હા-લતીલ્લ લતી, હોવા અલય-હા.

વોહ શખ્સ ઉસ મુરદેકો ઉસી શબકો ખાબમેં દેખેગા.

૧૦૧-અલ્લામા સનવીને અપને મુજર્રબાતમેં લીખ્ખા હે, કે જો કોઈ ઈરાદા કરે, કે વોહ દેખે ખાબમેં કીસી અપને હબીબ, યા દોસ્તકો, કે વોહ ઝીંદા હે, યા મુરદા. યા અપને કીસી મતલબકો, કે જીસકી ઉમ્મીદ ખુદાસે રખતા હો, તો ચાહીયે કે, એક ખાલી મકાનમેં કે જહાં કોઈ દુસરા આદમી નહો, વહાં બયઠે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહને. ઓર બા-વુઝુ હોકર, દો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ સાત બાર પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વલ્લેલ સાત બા પરહે. ઓ બાદ સલામકે દુરૂદ શરીફ કસરત-સે પરહે. ઓર પાક બીછાને-પર લેટ રહે. કે જો કુછ હોગા, વોહ માઅલુમ હો-જાયેગા.

૧૦૨-જો શખ્સ ઈરાદા કરે, કે અપને ખાબમેં કીસી ગાયેબકો દેખે, ઓર યે માઅલુમ નહો, કે વોહ શખ્સ ઝીંદા હે, યા મુરદા, તો રાતકો સોતે વક્ત વુઝુ કરે. ઓર લીબાસ પાકીઝા પહેન-કર, ઓર બા-વુઝુ કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે સીધે પેહલુ-પર લેટકર, સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર વલ્લેલ, ઓર

વત્તીન. ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ. હર એકકો સાત સાત બાર પરહે. ઓર ઉસકે બાદ યે કલેમાત પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફી મનામી [કજા વ કજા] વજ-અલ લી ફેરજન, વ મુખ્ર-જન, વ અરેની ફી મનામી, મસ તહલ્લા બીહી, અલા હા-જતે દાઅવતી.

(કજા વ કજા) કી જગાપર અપના મતલબ કહે. અગર એક શબમેં માઅલુમ હુવા, તો બેહતર હે. નહીં તો સાત રાત તક યે અમલ કરે. જીતને રોજ અમલ કરે ઉતને રોજ, ઔરતસે સોહબત ન-કરે.

બાબ પંધરવાં-બલાઓંસે મહફુઝ રેહના.

૧૦૩–જબ કોઇ શખ્સ, ખયસે મુકામે ખતર–નાકમેં હો, કે જહાં જાનકા ખોફ હો, તો બાદ નમાઝે પંજ–ગાનાકે, આયતુલ કુરસી, ઓર સુરયે ઇખલાસ, યાને સુરયે કુલહો–વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉજો બે રબ્બીલ ફલક. ઓર કુલ આઉજો બે–રબ્બીન નાસ. ઓર ફ-ઇન ત-વલ્લવ ફકુલ હસબી–યલ્લાહો લા-ઇલાહ ઇલ્લા હુ, અલૈય-હે તવક્-કલતો, વહોવા રબ્બુલ અર્શીલ અઝીમ. ઓર આયાતે હીફઝ પરહે. વોહ યું હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. ફલ્લાહો ખયરૂન હાફેઝા, વહોવા અર હમુર રાહેમીન. વહે વલ કાહેરો ફવકા ઇબા-દીહી. વ યુર સેલો અલય-કુમ હિફ્ઝ વ ઇન્ના રબ્બી અલા કુલ્લે શય-ઇન હફીઝ. વ-ઈન્ના અલ. કુમ લ-હાફેઝીન. વ હીફ-ઝન મીન કુલ્લે શયતા-નીમ મારી. વ હીફ-ઝન જાલેકા તકદી-રૂલ અઝીઝુલ અઝીમ વ હફેઝ... મીન કુલ્લે શયતા-નીર રજીમ, વ-ઈન્ના નહનો નઝ-... જીકરા, વ ઈન્ના લહુ લ-હાફેઝુન. લહુ મોઅક-કબાતુન મીન બયને યદય-હે, વ-મીન ખલ-કીહી, યોહા-ફેઝુના મીન અમ-રીલ્લાહ, અલ્લાહો હફી-ઝુન અલીમ. વ અનતા અલય-હીમ બે-વકીલ. ઇન કુલ્લો નફ-સીન લમ્મા અલય-હા હાફેઝ. બલ-હુવા કુરઆ નુમ મજીદુન. ફી લવ-હીમ મ.ફુઝ.

૧૦૪ ઈસ હીસારકો સાત વક્ત ૩, તીન બાર પરહ-કર સો-રહે. તો તમામ બલીયાત-સે મહફુઝ રહે. વોહ હીસાર યે હે.

લા-ઈલાહા ઇલ લલ્લાહ, હીજા-બુન બયની વ બયના કુલ્લે મુક્રે હીન મા-કરાહ. લા-ઈલાહા ઈલ લલ્લાહ, હીજા બુન બયની વ બયના કુલ્લે અ...ઇન, વ આ-ફતીન, વ ફીતના. બે-રહ મતકા યા ...ર હમર રાહે-મીન.

૧૦૫ જબ કીસીકો દુશ્મ.. યા દેવ, યા પરી, યા ખબીસ, યા સાંપ, યા ચોર વ-ગયરાકા ડર હે., તો હીસાર ઉસકો કરના ઝુરૂર

હે. ગોયા દુશ્મનોંસે કિલએમેં મહફુઝ રહેગા. ચાહીયે કે બાદ નમાઝે ઇશાકે, સાત બાર આયતુલ કુરસી પરહ-કર, અપને દોનોં હાથોં-પર દમ કરકે. ૩, તીન બાર દસ્તક દેવે. યાને તાલી બજાવે.

૧૦૬—એક હીસાર યે હે, કે ઇસકો સોતે વક્ત સાત મરતબે પરહે, ઓર અગર હાકીમે જાબીરકે સામને જાવે, ઓર ઉસ-પર દમ કરે, તો ઉસકે ઝુલ્મસે બચેગા. વોહ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહા, બરે જાનશા, મોહમ મદુર રસુ-લુલ્લાહ, બર જબા-નશા, અસાયે કલી-મુલ્લા દર જીગ-રશા. દર દહા-નશા. લુજામે મેહતર સુલય-માન, અલય—હીસ સલામ.

૧૦૭—હુઝરત અલી રદી-સે રીવાયત હે, કે જબ કોઈ સફરમેં જાનેકા ઇરાદા કરે, ઓર રાહમેં કીસી તરેહકા ખૌફ હો, તો જબ અપને ઘરસે નીકલે, તો અલ-હમ્દકી સુરત, તીન મરતબે પરહે. ઓર યે દુઆ પરહે. **અલ્લા હુમ્મા સલ્લેમ-ની વ સલ્લીમ, મા મ-ઈ, વહ-ફેઝની વહ-ફેઝ મા મ-ઇ, વ બાલગ-ની, વ બ-લ-ગા, મા મ-ઇ,** ઓર ઇસકે બાદ સુરયે ઇન્ના અનઝલ-ના, તીન મરતબે પરહે. તો જીધર જાવે ઉધર અમનમેં રહે.

૧૦૮—જો કોઈ સાત બાર, અલ્લાહો હફીઝુન, **અલ્લાહો લતીફુન, કદીરુન, રબ્બી, હૈયુન, કૈયુમ, લા યનામો**

પરહે. તો સફરમેં જમી ગલીયાત-સે મહફુઝ રહેગા.

૧૦૯—વાસતે દુર હોને બલાકે, નીચે લીખ્ખે હુયે અશઆર હમેશા પરહે. વોહ યે હે.

શાહે મરદાં શેરે યઝદાં કુવ્વતે પરવર દીગાર,
લા-ફતા ઈલ્લા અલી, લા સયફા ઈલ્લા જુલ ફીકાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સાહેબે દુલદુલ સવાર,
હર બલાયે દુર બાશદ ઈંબ-ખાન હફતાદ બાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સૈયદે અહમદ કબીર,
ખાતીરમ રા જમઆ કુન, યા ગવસે આઝમ દસ્તગીર.

બાબ સોલ્હવાં—સાંપ, બીછ્છુ, ઓર દીવાને કુત્તેકા ઝહેર દુના હોના.

૧૧૦—જીસકો કે સાંપને કાટા હો, તો ઇસ આયતકો સાત બાર પાની પર દમ કરકે પીલાવે. ઓર પાંચ પયસે નજરે અલ્લાહ, મોહતાજકો દેવે. ઓર અગર ઈસી આયતકો મીટ્ટીપર ફુંક-કર, સાંપ પર મારે તો અંધા હો-જાવે વોહ આયત યે હે.

ઇન નહુમ યકી-દુના કય-દંવ, વ અકીદો દયદા. ફમહ હેલીલ કાફેરીના અમ-હીલ-હુમ રોવય-દા.

૧૧૧–રિવાયત હે, કે [illegible] સહાબી એક મકાનમેં ગયે થે. ઇત્તેફાકન ઉસ મકાનકે સરદારકો સાંપ કાટ ગયા થા. ઉન લોગોંને ઉનસે ઇલાજકે વાસ્તે કહા. તો ઉન્હોંને કહા, કે અગર તુમ્હારા ઘર વાલા અચ્છા હો જાયે, તો હમકો કયા દોગે. ગરઝ કે એક ગલ્લા બકરીયોંકા ઉનસે ઠેહરા. આખીર ઉન સહાબીયોં–મેંસે એક સહાબીને જા–કર, સુરયે ફાતેહા, યાને અલ–હમ્દ પરહ–કર, ઉસપર દમ કીયા. તો ઉસી વક્ત વોહ શખ્સ અચ્છા હો–ગયા.

સુરયે અલ–હમ્દકી જકાત દીયે બાદ અમલ કારગર હોગા.

૧૧૨–જીસ શખ્સકો સાંપ કાટા હો, તો ઇસ આયતે કરીમાકો પરહ–કર, કીસી ચીજ પર દમ કરે. ઓર જીસકો કાટા હો, ઉસ શખ્સકો ખીલાવે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર આયતકો સાત મરતબે પરહે. બા–વુઝુ પરહે. આયત યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલા અલ–કેહા યા મુસા, ફ–ઇજા હીયા હૈય તુન તસઆ. કાલા ખુજહા સ–ન–ઇ–દોહા સી–ર તહુલ ઉલા.

૧૧૩–રિવાયત આઇ હે, અબદુલ્લા ઇબ્ને મસઉદસે, કે હઝરત સલ,કી ઉંગલીમેં બિછ્છુને કાટા. પસ જબ નમાઝસે ફારીગ હુયે, તો ફરમાયા, કે લાઅનત કરે અલ્લાહ, બીછ્છુકો કે નબીકો છોડે, ન કીસી દુસરેકો ઉમ્મત–મેંસે. ફીર એક બાર-

તનમેં નમકકો પાનીમેં આં-હઝરતને ઘોલ-કર, ઉંગલી અપની ઉસમેં રખ-દી. ફીર આપને કુલ હો વલ્લાહુકી સુરત, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબીન નાસકી, સુરતેં પરહના શુરૂ કીયા. યહાં તક પરહે, કે દરદ જાતા રહા.

૧૧૪-બાઝી હદીસમેં આયા હે, કે કીસી સહાબીને અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુજકો બીછ્છુકા મંતર આતા હે. હઝરત સલ, ને સુનકર ફરમાયા, કે ઇસકો કીયા કરો, ઓર નફા લોગોંકો પહોંચાયા કરો. ઇસ અફસુનકો ૭, સાત મરતબે પરહ-કર, જીસકો બીછ્છુ કાટા હો, ઉસકો ઉસ જગાપર દમ કરે. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ-મીલ્લાહે, સબ-હતુન, કરી-નતુન, મુલ-હતુન, બે-હુર મતીન, સલામુન અલા નુહીન, ફીલ આ-લ-મીન.

૧૧૫-જબ કીસીકો બીછ્છુ યા સાંપ કાટે, તો ઈસ અફસુનકો પરહે. ઓર લુઆબે દહન યાને થુક ઊસ જગા લગાવે, ફીર અગર દર્દમેં કુછ આસાની માઅલુમ હો, તો ઝહેર ઉતર જાવેગા. ઓર અગર ઝહેર ન ઉતરે, તો નશતર લગાકે ઉસ જગાસે ખુન નીકાલ ડાલેં. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ-મીલ્લાહ હીર રહમા નીર રહીમ. વ-સલ લલ્લાહો અલા સૈયદેના મોહંમદે ની નબી-ઇલ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી, વ સહ-બીહી વ સલ્લમ. સુબહા-નલ્લ લજી અન-જમ, કુલ્લો જબ્બારીન, મુ-ત-કબ્બેરીન, બે-કુદ્-ત હી.

ન-ફ્‌-જા શર રહુ, ફી બરી-ચતેહી, વ ચજરી કાદી કવીરી એહ-તદી બસીરી, વ-ન બદદા ય દ-ઇ બસરી, ઇર જઓ ઐયે। હસ સમ્મા, કસ સ-મુહાહા અલા રાસીલ ખમસે, વલ હૈયે, વલ અકબે, વલા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બીલ્લા હીલ અઝીમ.

૧૧૯–કીસીકો સાંપ યા બાવલા કુત્તા, યા કોઇ દાંતસે કાટનેવાલા જાનવર, ઝેહરીલા યા બે-ઝેહરકા કાટ ખાવે, ઉસકી ખબર લાનેવાલે શખ્સકો થપ્પડ (મોંહપર તમાચા) મારનેસે ઉસ મરીઝકો આરામ હો-જાવે. જો બહોત ફાસીલે પર અપને ઘર હો, વોહ મંતર યે હે.

દુરહા દેહ ખુદા દેહ દુરહા દેહ રસુલ દેહ,

દુરહા દેહ ખુદા દેહ ખદદા શેખ મોહંમદ અરબી દેહ.

અમલમેં લાનેકી તરકીબ-ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજકે અરસેમેં સવા લાખ મરતબે પરહે. અગર કમ દીનોંમેં પુરા હો-જાવે, તો હરકત નહીં. મગર જ્યાદા એક રોજભી નહોના ચાહીયે. હરરોજ સુબોહકે વક્ત બા-વુઝુ પરહે. અવ્વલ ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ફીર **બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.** કેહકર, ઉપર લીખ્ખા હુવા મંતર તીન હજાર એકસો પચીસ મરતબે હરરોજ પરહે, ફીર ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઔર અપને સીધે હાથપર, એક ફુંક મારકર ઉઠ બયઠે. અગર દસ બીસ રોજ અમલ કરનેકે

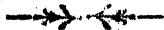
બાહહી કોઈ મરીઝ મીલજાવે તો ઉસપરભી ઝાડા દેવે, ખુદાકે ફઝલસે ઉસકો આરામ હોગા. ચાલીસ રોજ તક તરકે હયવાનાત કરે. જીમા યાને સોહબત, ઓર નશે-સેભી પરહેઝ કરે. જીસમકો પાક ઓર સાફ, ઓર ખ્યાલાતકો નેક રખ્ખે, તો ઉસકો અયસી કુવ્વત હાસીલ હો-જાવેગી, કે જીસ મરીઝકો થપ્પડ મારેગા, ઉસકા મરઝ ફૌરન જાતા રહેગા. અગર એક સાલ તક તરકે હયવાનાતકા પરહેઝ કરે, તો ઈસ કદર તાકત હો-જાયેગી, કે ખબર લાને-વાલે શખ્સકો થપ્પડ મારનેસે હી, ઉસ મરીઝકો બહોત ફાસીલે પર આરામ હો-જાવેગા. મગર અયસે આમીલ-પર યે ફર્ઝ લાઝીમ રહેગા, કે જબ કોઇ ઉસકો બુલાને આવે, તો ફૌરન ઉસકે સાથ-હી જાકર મરીઝકા ઇલાજ કરે. યા ઉસકે પાસ મરીઝ, યા ઉસકી ખબર આવે, તો સો કામ છોડકર અપને આરામકા ખ્યાલ ન કરે. ખાહ કોઇભી વકત હો, ઉઠકર ઉસકા ઇલાજ કરે.

ઝાડનેકી તરકીબ મરીઝયા ખબરલાને-વાલેકો દખ્ખનકી તરફ પીઠ કરવાકે બીઠાવે, ઓર ઉસકે સામને આપ બયઠે. અપના મોંહ દખ્ખનકી તરફ રખ્ખે.૭, સાત દફા ઇસ મંતરકો પરહ કર, અપને હાથ-પર ફુંક મારકર, જોરસે તમાચા ઉસકે મોંહ-પર મારે. આહીસ્તા ન-મારે, જીતના જોરસે મારેગા, ઉતના-હી જયાદા અસર હોગા. કોઇ ઇજ્જત-દાર અગર કમ જોર મરીઝ આવે, તો પેહલે ઉસકો સમઝાવે, કે વોહ

જોરસે થપ્પડ લગવાનેકો તૈયાર હો, તો ઈલાજ કીયા જાવે.

એહતીયાત-ઈસ અમલકો નવ-ચંદી જુમેરાતકે રોજસે શુરૂ કરે. ખાહ મહીના કોઈભી હો,યા ચાંદરાત બાદ પેહલી જુમેરાત આવે, ઉસસે શુરૂ કરે. અમલ કરનેકે દીનોંમેં કોઇ ગીરહન પડે, તો અપને હાથપર સાયા ગીરહનકા ન પડને દે. ખાહ મકાનમેં બયેઠ-કર પરહે. યા જંગલમેં. નંગે બદન યા કપડે પેહને હુયે, કોઇ હ... નહીં હે. ઝાડનેકે બાદ મરીઝસે કેહ-દેવે, કે પ્રીર ઓર કોઇ ઈલાજ ન-કરે, બલકે કીસી કીસમકા પરહેઝભી ન કરે, અગર કરતા હો, તો ઝાડનેસે પેશતર કુછ કરલે. તરકે હયવાનાત-સે મતલબ, કીસી જાનવરકા મારના ગોશ્ત, અંડા, મછલી ખાના, દુધ, દહી, ઘી, શેહદ, કસ્તુરી ખાનાભી ઈસમેં શામીલ હે.

૧૧૭-જીસકો કુત્તા કાટા હો. તો કેલેકે અરકપર ૪૧ એક-તાલીસ મરતબે સુરયે કુલહો વલ્લાહ, દમ કરકે પાંચ તોલે પીલાવે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ સતરહવાં-તાઉન ઓર વબાકા દુર હોના.

૧૧૮-હદીસોંમેં આયા હે, કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે તાઉન યાને વબા, એક અઝાબ હે. કે જોભ હે,

ઉપર ગીરોહે બની ઇસરાઈલ કે ઉપર, ઓર ઉપર ઉનકે, જો તુમસે પેહલે થે. જબ તુમ સુનો ઉસ બીમારીકો જીસ કીસી ઝમીન પર, તો વહાં ન જાંઓ. ઓર જો ઉસ ઝમીનપર, જહાં તુમ રેહતે હો. વહાં આવે હો, તો વહાંસે ભાગો નહીં. ઓર લીખ્ખા હે, કે જો શખ્સ વબાસે મર જાતા હે, વોહ દરજા શહાદતકા પાતા હે. પસ ઐયામે વબામેં, સુબહા નલ્લા, ઓર દુરૂદ શરીફ, કસરતસે પરહા કરે.

૧૧૯—ઉલમા ફરમાતે હેં, કે જો કોઇ ઈન કલેમાતકો સુબહો શામ સાત સાત બાર પરહા કરે, તો મરઝે તાઉનસે મહફુઝ રહે, વોહ યે હે.

લા—ઇલાહા ઈલ લલ્લાહ ઝમા—નુન મીનત તાઅન, મોહંમદર રસુ—લુલ્લાહ, ફીત તાઉન. સૈયદી અબદુલ વહહાબ શેઅરાની, સૈયદી શમસુદ-દીન અલ ખફી, સૈયદી સીરાજુદીન બલકી,હેંયો,સ—મ—દા, યા બાકી. વ—લ—હુલ ક—ત—ફો વાફી, સુબહા—નલ મ—લ—કીલ ખલ્લાક.

૧૨૦—વાસતે દફા હોને વબાકે, હર રોજ બાદ ફજરકી નમાઝકે સાત બાર યે દુઆ પરહે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા યા વલી—યલ વલાયે, યા સામે—અદ દુઆયે, વ યા કાશે—ફદ દરરાયે, વલ વબાયે, અસરેફ અન—નીલ કહરા, વલ મ—ર દા, વલ વબાઆ, વત તાઉન, વલ ફી—નાઆ, બે હકકે મોહંમદે

નીલ મુર–તહા, વ ફાતે–મતીઅ ઝોહરા. વલ હ–સ—નીલ મુજ–તબા, વ હુસય–ને શહીદે દશ્તે કરબલા. યા રબ્બા, યા રબ્બા, યા રબ્બા,

૧૨૧–વાસ્તે વબાકે સુબહો ઓર શામ, સાત બાર પરહ–કર, ઘરમેં ચારોં તરફ ફુંક દીયા કરે. તો વહાં હરગીઝ વબા નહીં આયેગી. વોહ અમલ યે હે.

અબદુલ્લાકા પુત, આમીના–કા જાયા, ભાગરે વબા મોહંમદ મેરે ઘર આયા.

૧૨૨–વાસ્તે દુર હોને વબાકે, ઈસ શેઅરકો હરરોજ કસરતસે પરહે. ઓર દરવાઝેકી ચોખટ પર લગાવે, તો વબાસે મહફુઝ રહે. વોહ યે શેઅર હે.

લી ખમ–સતુન ઉતફી બેહા હર રલ વબા ઈલ હાતેમા.
અલ–મુસ–તફા વલ મુર તહા વબના–હુમા વલ ફાતેમા.

બાબ અઠારવાં–બીમારીઓંસે શીફા પાના.

૧૨૩–મરીઝકા હાલ દર્યાફ્ત કરનેમેં–જબ ચાહે, કે કીસી મરીઝકો કયા મરઝ હે, યા આસેબ હે. તો સાત તાર નીલે સુતકે લેકર, પાઉં કે અંગુઠેસે પેશાનીકે બાલ તક નાપ કર, એક બાર દુરૂદ શરીફ, ઓર ૭, સાત બાર સુરયે

અલ-હુમ્દ, ઓર એક બાર આ-ય-તુલ કુરસી પરહે. ઓર બાદ સાત મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ-કયુસીન, મકશીન, જઝ-માશીન, મીઆશીન, શાકીશીન, માશીન, અબુશીન, બે-રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

ફીર સુત મજકુરકો મોવાફીક અવ્વલકે નાપે. ઓર દેખે, કે કમ હુવા હે યા જ્યાદા. અગર એક ઉંગલ કમ હોવે, તો દેવકી અસર હે. ઓર અગર દો ઉંગલ કમ હોવે, તો આસેબ હે. અગર તીન ઉંગલ કમ હોવે, તો જાદુ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ કમ હો. તો ઉમ્મુસ સુબયાન હે. અગર દો ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો નઝર ગુફતારકી હે, અગર તીન ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો બાદ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો તપ હે. ઓર અગર કમ, જ્યાદા ન હો, તો મરઝે બદની હે.

૧૨૪-જબ કીસી શખ્સકે આધે સરમેં દર્દ હો, તો અંગુઠે ઓર બીચકી ઉંગલીસે દોનાં તરફકી કનપટી પકડે. ઓર સુરયે અલ-હુમ્દ પરહના શુરૂ કરે. ઓર થોડા થોડા ઉંગલીયોંકો ખીસકાતા જાવે. યહાંતક કે વલદ-દાલ્લીન, પર દોનાં ઉંગલીયાં આકર પેશાની-પર મીલ-જાવેં. અગર એક બારમેં દરદ કમ હો-જાવે, તો ઠીક હે, ઓર નહીં, તો તીન બાર તક કરે. અગર ઉસસેભી નજાવે, તો તીન રોજ

ઇસી તરેહ કરે. ખુદા ચાહે, તો દરદ જાતા રહેગા.

૧૨૫-જબ આધે સરમેં દરદ હો, તો સાત બાર સુરયે ઈઝા આલય-ના, પરહ-કર, પેશાની-પર દમ કરે.

૧૨૬-જીસ શખ્સકી આંખોંકી રોશની કમ હો-ગઈ હો, યા આંખેં દુખતી હોં, તો ઇસ આયતે કરીમાકો તીન બાર બાદ નમાઝે પંજ-ગાનાકે પરહ-કર, આંખોં-પર દમ કરે, ઇનશા અલ્લાહો તઆલા, આંખેં દુખનેસે મહફુઝ રહેગીં. ઓર રોશની જ્યાદા હોગી. વોહ આયત યે હે.

ફ કશફ્-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ સબ્રોકલ યવમા હદીદ.

૧૨૭-જીસ ઔરતકા હમલ ગીર જાતા હો. તો ઉસ ઔરતકે કદકે બરાબર તાગા (દોરા) કુસંબી રંગકા લેવે. ઓર ઉસકે નવ તાર લેવે. ઓર સુરયે કુલયા ઐયોહલ કાફેરૂન, ઓર ઇસ આયતકો પરહ કર, એક ગીરેહ લગાવે, ઓર ઉસ ગીરેહ પર દમ કરે. ઇસ તરેહ ઉન તારોંમેં નવ ગીરેહ લગાવે. ઓર હર ગીરેહ પર પરહ-કર દમ કરે. ઓર દોરેકો ઉસ ઔરતકી કમરમેં બાંધે, તો હમલ બર કરાર રહેગા. વોહ આયત યે હે.

વસ-બેર વમા સબરો-કા ઇલ્લા બીલ્લાહે, વલા તહ્-જના અલય-હીમ, વલા તકો ફી દય-કીન મીમ્મા યમ-કોરૂન, ઇન-નલ્લાહા માઅલ-લઝી નત તકવ, વલ લઝી નહુમ મોહસે-નુન.

૧૧૮—જીસ ઔરતકોં બચ્ચા તવલ્લુદ હોનેમેં બહોત તકલીફ હોતી હો, તો સાત મરતબે ઇસ દુઆકો, શીરીની પર, યા પાની પર દમ કરકે, ઉસકો ખીલાવે, અગર પાની હો, તો પીલાવે. વોહ યે હે.

વ અલ્‌-કત મા-ફીહા, વ ત ખલ્લત, વાજે-નત લે-રબ્બેહા વ હુક-કત, અહ-યન અશરા-હયન.

૧૨૯—વાસતે દફા હોને બવાસીર (મસેકી બીમારી) કે સનીચર કે દીન શુરૂ માહમેં, યે અમલ કરે. એક દાના લાખકા છેદવાલા લેકર, યે આયત. ૨૧ મરતબે પરહે. અવ-વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ઉસ દાને-પર દમ કરે. ઓર ઉસ દાનેકો દોરેમેં પીરોકર કમરમેં બાંધે, તો ઇનશા અલ્લાહ, બીમારી દુર હોગી, વોહ આયત યે હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.-સુમ્મુન બુકમુન, ઉમયુન ફહુમ લા યરજે ઉન.

૧૩૦—જબ ઔરત બાંઝ હો, તો ગ્યારા અદદ (ગીનતી) સુપારી લેકર, ઓર હરએક સુપારી પર. ૧૧ ગ્યારા મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર એક એક સુપારી ઔરતકો હર રોજ ખીલાવે. ઔરત હયેઝસે ફારીગ હુયે બાદ યે અમલ કરે. દુઆ યે હે.

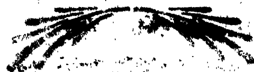
અલ્લા હુમ્મા અન-તશ શહીદો, વ અનલ મશહુદો ફમન યદ-ઉલ મશહુદા. ઇલ-લશ શહીદો, યા રબ્બા.

બાબ ઓન્નીસવાં—હાઝીરાત.

૧૩૧—હાઝીરાતકા અમલ અકસર લોગ, આસેબ વ—ગયરા દફા કરનેકે લીયે કરતે હેં. યે રાતકે વક્ત હોતા હે. ઓર મરીઝકો યા કીસી બચ્ચેકો બીઠાકર નકશ દીખાતે હેં, તો રૂહોંકા આના ઓર આસેબકો (બલાકો) કયેદ કરકે જલાના વ—ગયરા, બાતેં સાફ નઝર આયા કરતી હેં. ઓર અકસર મરીઝ—કોભી અગર ખલલ આસેબકા હો, તો ઉસી રોઝસે આરામભી હો—જાતા હે. ઓર ઈસમેં શક નહીં, કે બહોતસે ચાલાક લોગ આજ—કલ અયસેભી હોતે હેં, કે જો દર અસલ કુછ નહીં જાનતે, ઓર ધોકા દેનેકે લીયે કાગજપર પ્યાઝકે અર્કસે પેહલે કુછ તસવીરેં બનાકર, ઉસ જગા પર સીયાહી લગા દેતે હેં. ફીર જબ ઉસકો ચીરાગકે સામને કરતે હેં, તો વોહી તસવીરેં કે જો બનાઈ—થીં, વોહ ગરમીસે ઝાહીર હો—જાતી હેં. ઓર બચ્ચે યા ગંવાર લોગ ઈસ તરેહ બહેક જાતે હેં. ખુસુસન જબ ઉનસે બાર બાર જોર દેકર, પુછા જાતા હે, કે દેખો તુમકો એક આદમી નઝર આતા હે? તો વોહ ઉસ ભદ્દીસી સુરત દેખકર, કેહને લગતે હેં કે હાં, નઝર આયા. ચાલાકી તો હરએક કામમેં હુવા કરતી હે. મગર યે અમલ વાકેઈ સચ્ચા હે. ઓર ઈસકે આમીલભી અચ્છે મીલ સકતે હેં.

સીયાહ દાગ પર ટીક ટીકી બાંધકર દેખનેસે ખાબે ગફ્લત તારી હો-જાતા હે. ઓર રૂહાની દુન્યાકી સયેર હોને લગતી હે. બસ અસલ બાત તો ઈતની-હી હે. બાકી સબ ઉસકે લવાઝીમે હેં. ચુનાંચે હાઝીરાતકા ઈંગરેજી તરીકા યે હે. કે કાંસેકી થાલીમેં કાજલ ઓર કડવા તેલ (સરસોંકા) મીલાકર, એક સીયાહ દાગ થાલીમેં રૂપીયે કે બરાબર બનાદો. ઉસમેં જરા સંગે મકનાતીસ-ભી મીલાદો, તો અછછા. ફીર ઉસ દાગકે ઉપર પાની ભરકર, કીસી બચ્ચેસે કહો, કે દાગકી તરફ ગઓરસે દેખતા રહે. ઓર તુમ ઉસકી કનપટી ઓર દીમાગ પર, ચંદ મરતબે હાથ ફીરાદો. ઓર ઉસસે કેહતે રહો, કે દેખો અબ તુમકો એક મયદાન નઝર આતા હોગા. ફીર ઉસમેં એક જીન ખડા હુવા માઅલુમ હોગા. ગરઝ કે, જો જો બાતેં તુમ કેહતે જાઓગે, ઉસકો વોહી ઉસમેં નઝર આતા જાયેગા. ઓર જો સવાલ કરોગે, ઉસકા જવાબ ઈશારોંસે નઝર આયેગા. યે અમલ કરતે પેહલે વક્ત ચાર છે ચીરાગ રોશન કરે, તાકે રોશનીસે જલદી હાલ-તે ખાબ પયદા હો. ઓર ખુશબુભી જલાવે. ઓર ઉસકી ધુની દેવે. ઓર ઈતરભી લગાવે, કે જલ્દ અસર હોવે.

બાબ બીસવાં હમઝાદકા તાબે હોના.

૧૩૨—અગર કોઇ ચાહે, કે હમઝાદકો તાબે કરે. તો અવ્વલ પાક ઓર સાફ હોકર, સુબેહ—કો, નવ ઓર દસ બજે—કે દરમ્યાન ધુપ—મેં ખડા હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે પરહે. મગર યે ખ્યાલ રહે, કે એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા હો, ઉસકો આધા ઓઢે, ઓર આધા પેહને, યે કપડા સીર્ફ અમલ પરહતે વક્ત કામમેં લેવે, જબ પરહ ચુકે, ઉસ વક્ત કપડા ઉતાર કર રખ દેવે. ઓર ફીર રોજ—મરરાકે કપડે પેહને. અમલ નવચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે, ઓર એકહી જાતકા અનાજ, ઓર એકહી તરકારી, યા દાલકા ઇસ્તેમાલ રખ્ખે, કે જબ તક હમઝાદ કબજેમેં આવે. ઓર જબ પરહનેકો ખડા હો, તો દોનોં હાથ બાંધે, જયસે—કે અદબસે ખડે હોતે હેં. ઉસ તરેહ ખડા હોવે, ઓર નીગાહ અપને માથે—કે ઉપર, યાને ઉસ મુકામ પર, જહાં—કે સરકા સાયા હો રખ્ખે. જબ સો મરતબે પરહ લેવે, ઉસ વક્ત સર ઉઠાકર આસમાન—કે તરફ દેખે, કરીબ દો મીનીટ તક. ફીર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કર લેવે, ઓર અમલ પરહના શુરૂ કર દેવે. જબ સો બાર પરહે, તો ફીર આસમાનકી તરફ નીગાહ કરીબ દો મીનીટકે કરકે

દેખે. ફીર બ-દસ્તુર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કરે, ઓર ફીર જબ સો મરતબે પરહે, ઉસ વક્ત ફીર અપની નીગાહ આસમાનકી તરફ કરે, કરીબ દો મીનીટકે, ફીર ૧૪૧ બાર પરહે. ઓર પેહલેકી જગા પર નીગાહ રખ્ખે. જબ પરહ ચુકે, ઉસ વક્ત આસમાનકી તરફ નીગાહ કરે, કરીબ પાંચ મીનીટકે. ઈસ તરેહ કુલ ૪૪૧ મરતબે હરરોજ પરહે. ઈસી તરેહ ૪૧ એકતાલીસ દીન તક કરે. લેકીન જીસ વક્તસે ઓર જીસ રોજસે અમલ પરહના શુરૂ કરે, ઉસી રોજસે એક પાન સાલમ લગા હુવા, કે જીસમેં ઇલાયચી-ભી ડાલી હો, વોહ પાન અપને સીધે હાથકી-તરફ રખ લીયા કરે. જબ અપને અમલકો પરહ-કર, ફારીગ હો-જાયા કરે, તો રોજ-મર્રા ઉસ પાનકો દરીયા, યા તાલાબ યા કુંયેમેં ડાલ દીયા કરે. જબ એકકીસવાં દીન હોગા, ઉસ વક્ત સીર્ફ સરકા સાયા, જો જમીન પર નઝર આતા થા, વોહ સાયા આસમાન પર નઝર આવેગા, ઓર ઇધર ઉધરસે અગર કોઇ આવાઝ દેગા, બલકે આવાઝ ઇસ કીસમકા હોગા, કે જયસે અપને ઘરકા આદમી યા કોઇ દોસ્ત અહબાબ પુકારતા હે. નતો નીગાહ હટાવે, ઓર ન-બોલે, ઇસી તરેહસે રોજ-મર્રા સાયા ઝમીનમેંસે કમ હોતા જાવેગા, ઓર આસમાન-પર બડહતા જાવેગા. યહાં-તકકે એકતાલીસ-વેં દીન, કુલ સાયા જો કે અપના ઝમીન પર નઝર પડતા થા, વોહ-ભી સાયા આસમાન-પર

બિલકુલ દીખને લગેગા. ઓર ઉસી રોજ કોઈ શખ્સ. કે જો તુમકો દીખેગા, વોહ પાન જોકે તુમ્હારે પાસ લગા હુવા મોજુદ હે, વોહ માંગેગા. આપ પાનકો હાથમેં લેકર ઉસસે કહો, કે તુભી કુછ નિશાની મુજકો દે, અગર ઉસને કુછ નિશાની દી, તો એક છલ્લા કીસી ચીજકા, ખાહ ચાંદીકા હો, યા લોહેકા હો, યા છાલીયાકા હોવેગા. લેકીન પેહલે તુમ છલ્લા લેલો, ઉસ વક્ત પાન દો. લેકીન પેહલે પાન મત દો. અગર છલ્લા ન દેવે. ઓર યે કહે, કે મેરે પાસ છલ્લા નહીં હે, તો યે કહો, કે તીન દફા ઈકરાર કર, કે તુ મેરે કબજેમેં રહેગા. ઓર જો કામ તુઝસે કરાઉંગા. તો કરદીયા કરેગા? અગર વોહ તીન મરતબે અહદ કર લેવે, ઉસ વક્ત પાન દેદો. ગોયા તુમ્હારે કબજેમેં હો-ગયા. ઓર તુમ ઉસકે આમીલ હો-ગયે. જબ ઉસકો બુલાના મંઝુર હો, ઉસ વક્ત ચુટકી બજાદી, ઓર દીલમેં કેહ લીયા, કે હાઝીર હો. ફૌરન તુમ્હારે કાનમેં આવાઝ આયેગા, કે હાઝીર હું. ફીર જો કામ લેના ચાહે લે-લો. મગર દો તીન ઘંટેસે જ્યાદા મત દીક કરો. ઓર હર એક વક્ત પાક ઓર સાફ રહો. અગર જીમાઅ-કી નોબત પહોંચે. તો પાની તૈયાર રખ્ખો. ઓર ફૌરન નહાકર પાક હો-જાઓ. લેકીન જબ તક અમલ પરહો, વહાં તક નોબત જીમાઅકી નહો. અગર બ-હાલતે નહાનકી (ગુસલકી) હાજત હો-જાવે, તો ઉસ વક્ત ફૌરન

બીસતરસે ઉઠ-કર, નહા લેના (ગુસલ કરના) ચાહીયે. મગર જો ચીજ તલબ કરો,તો લા-દેગા, લેકીન બેજા ચીજ હરગીઝ મત મંગવાઓ. યા કીસીકે દીલકા હાલ પુછો, તો વોહભી તુમકો બતલા દેગા. યે અમલ ૪૧ એકતાલીસ દીનકા હે. ઓર હર રોજ ૪૪૧, મરતબે અમલ પરહા જાતા હે. ઈસ અમલમેં બેહતર યે હે. કે અપને હાથસે ખાના વ-ગયરા પકાવે. યા કીસી પરહેઝ-ગાર પાક સાફ ઔરતસે યા પરહેઝ-ગાર મરદકે હાથસે ખાના પકવા-કર ખાવે. ઓર અમલ પરહતે વક્ત કીસીસે હરગીઝ બાતચીત ન-કરે. ધ્યાન અપના કીસી જગા ન-કરે. અમલ યે હે.

હરની પાર બજાયે એમઆ અય-નમા.

અમલ અગર રાતકો કરના ચાહે, તો (બત્તી) ચીરાગકે રૂબરૂ બયઠે. અગર ચીરાગકે રૂબરૂ સાયા ન-પડે, તો ચાહીયે, કે ચીરાગકી તરફ પીઠ કરકે બયઠે.

હમઝાદ તાબે હોનેસે, વોહ હરએક કીસમકે તાઝે ફલ, બીલા ફસલ, યા જો ચીજ મંગવાઓ, વોહ એક લમહેમેં લા-દેતા હે. ઓર કાનમેં હરએક બાત, ઓર સવાલકા જવાબ દેતા હે. બલકે ખુદ ઈસ કદર બગરેં જલદ પહોંચાતા હે, કે આમીલકો સોનેભી નહીં દેતા. જીસ કામકા તુમ હુકમ કરો, વોહ એક આનમેં કરકે ફીર કેહતા હે, કે ઓર હુકમ દો. કે કયા કરૂં ! અગર હમઝાદ અયસે સવાલોંસે દીક કરે, તો સહેલ ઓર ઉમદા ઈલાજ ઉસકા યે હે, કે યે હુકમ દીયા જાયે, કે હમારે લીયે એક અયસા મકાન આલીશાન બનાઓ,ફીર ઉસમેં

બગીચા લગાઓ, ફીર હમારી ફુલાન ફુલાન કિતાબકી કાપીયાં છાપતે રહો, યા હમારે ગાઉંમેં પાનીકે લીયે કુંયે બનાઓ. ઓર નેહર ખોદ-કર તૈયાર કરો. ઓર ખેતોંકો ખોદ-કર બરાબર કરો. વ-ગયરા. કામ ઉસકો સોંપે, કે જીસસે ઉસકો બિલકુલ ફુરસત ન-હોને પાવે.

હમઝાદકા અમલ કરના આસાન નહીં હે. ઓર કોઈ ઇસકો બચ્ચેકા ખેલ ન-સમઝે. અગર ઇસમેં કુછ ગફલત હુઇ, તો દીવાને હો-જાનેકા ઓર તબાહ હોનેકા ખૌફ હે. ઇસ કામમેં કોઈ કામીલ ઉસ્તાદ મીલે, તો ઉસકી મદદ ઓર સલાહસે અમલ કરે. કે જીસસે કામયાબી હો.

બાબ એકીસવાં-મોવકિકલકા તાબે હોના.

૧૧૩-જબ કોઇ અમલ કરના ચાહે, તો પેહલે રોઝા ઓર નમાઝકા પાબંદ રહે. જબ ચાંદ દેખે, ઓર નવચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે. મગર શુરૂ કરનેસે પેહલે અપને ખાને પીને ઓર સોને ઓર ઉઠને બેઠનેકા, ઓર મરહ-નેકા ઝુરૂર ઈંતેઝામ કરે, ઓર યેહભી ઝુરૂર ખ્યાલ કરે, કે ચાલીસ દીનમેં ઇસ કદર ગલ્લા ખા-સકતા હું, ઉસી કદર ગીહું લેકર, ઓર દરીયા (નદી) યા કુંએકે પાનીસે ધોકર

સુખા હેવે. અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથોંસે પીસે. યા અચસી ઔરતસે પીસવાવે, કે જો પાક સાફ હો. ઓર દીન ભર રોઝા રખકર, શામકો (મગરેબકો) અપને હાથોંસે પાની ભરકર કુંએસે લાવે. ઓર ખાનાભી અપને હાથોંસે પકાવે. ઓર અપને ખાને પીનેસે ફારીગ હોકર, વઝીફા પરહને બયઠે. જા-નમાઝ પર દો-ઝાનુ હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે બયઠે. ઓર એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા લેવે, વોહી કપડા બાંધે, ઓર ઉસીકો ઓઢે. યાને આધા બાંધે, ઓર આધા ઓઢે. ઓર લોબાન ઓર ઇલાયચીકે છીલકે, કોયલોંકી આગપર જલાતા જાવે. ઓર ખુબ ઉમદા ખુશબુ ઇતર વ-ગયરાકી પરહનેકે મકાનમેં રખખે,-ઓર વોહ મકાન તનહાઇકા હો. કીવાડ બંદ કરલેના ચાહીયે, ઓર વઝીફા પરહેને-સે પેહેલે અપના હિસાર કરલેના ચાહીયે, અગર ચાલીસ દીનકા વઝીફા હોવે, તો પંધરવેં યા સોલ્હવેં દીનસે, તરેહ તરેહકે ખૌફ ઓર ખતર-નાક બાતેં માઅલુમ હોને લગેંગી, કભી દરીયા માઅલુમ હોગા, કભી રોને ચીલ્લાનેકી યા હંસનેકી આવાઝ માઅલુમ હોગી. કભી સાંપહી સાંપ માઅલુમ હોને લગેંગે. બલકે યે માઅલુમ હોગા, કે કોઇ શખ્સ મુજકો કતલહી કર ડાલતા હે. લેકીન હરગીઝ ન-ડરો. ક્યુંકે યે તમામ બાતેં તુમ્હારે હિસારકે બાહીર માઅલુમ હોતી હેં. હિસારકે અંદર હરગીઝ કોઇ બાત ખૌફકી નહીં માઅલુમ હો

સકતી. ઓર હિસારકે અંદર તુમ્હારે પાસ, કોઇ શય કીસી કીસમકી ડરાવની વ-ગયરા નહીં આ-સકતી. ઓર બહોત તસલ્લી ઓર ઇતમીનાનસે વઝીફા પરહો,-લેકીન ખુશબુ યાને લોબાન, જલ્દ જલ્દ આગ પર ડાલતે રહો, ૩૯, દીનકે બાદ ચાલીસવેં દીન, નીહાયતહી ખૌફ (ડર) ઓર ખતર-નાક બાતેં માઅલુમ હોંગી. લેકીન સાબીત કદમ રહો. ઓર જબ ચાલીસ દીન પુરે હો-જાઇંગે, ઓર વઝીફા-ભી ખતમ હો જાયેગા, ઉસી વક્ત મો-વક્કિલ આકર હાઝીર હોંગે, ઓર કહેંગે, કે હમ તાબેદાર હેં. જો કહો સો કરેં, તો ઉસ વક્ત આ-મીલ ઉનસે યે કેહ-દેવે, કે હમારે પાસ હાઝીર રહા કરો. જબ કામ હોગા, તો આપકો કહા જાયેગા-વોહ વઝીફા યે હે.

સુરયે મુઝમ્મીલ, શરીફકી તમામ સુરતકો ૪૦, ચાલીસ દીનમેં એક લાખ ઓર પચીસ હજાર મરતબે ખતમ કરદો. અગર અંધેરેમેં પરહો, તો બહોત બેહતર હે. મસજીદમેં યા છત પર બયેઠકર ન-પરહે. બલકે તનહા જગામેં રાતકે વક્ત અમલ પરહે.

હિસાર યે હે—સુરયે અલ-હમ્દ, તીન મરતબે. ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, તીન મરતબે. ઓર અવ્વલ, ઓર આખીર તીન તીન બાર દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, અપને દોનો હાથકી ઉંગલીયોંસે અપને ચારોં તરફ ગોલ દાયેરા ખેંચ-લો,

યે અમલ મુશ્કીલ હે. કીસી [illegible] [illegible] મદદ

લેકર કરે. કહ્યુ કે અગર ડર ગયા, તો દીવાના હો–જાયેગા.

પરહેજ–ગોશ્ત ઓર મછલીકા, અંડા, પ્યાજ, લસ્સન, ઘી, દુધ, વ–ગયરાકા, કરે, ઓર તરકે હયવાનાત–ભી કરે. ઝીના, જુટ, ગીબતસે પરહેઝ કરે.

બાબ બાઈસવાં–તાવીજોંકે બયાનમેં.

૧૩૪–વાઝેહ હો, કે હરએક તાવીજ, યા નકશ ચાર તરેહકા હોતા હે. યાને આતશી, આબી, ખાકી, ઓર બાદી, હે. ઉન ચારોંકી તાસીરાત જુદી જુદી હે. ઓર તરીકે ઇસ્તેઅ–માલ ભી, અલગ અલગ હુવા કરતા હે. તાવીજ સદહા મતબલકે હોતે હેં. ઓર હરએક તાવીજ ભરનેકી તરતીબ–ભી અલગ અલગ હોતી હે. ઓર અકસર નકશ, ઓર તાવીજોંમેં આયતેં, ઓર ઉસકે અદદ ઓર અકસરમેં તીલસમ, ઓર મોવક-કિલોંકે નામ વ-ગયરા આતે હેં. ઓર અકસર પૂત્તીલોંમેં શકલેં આતી હેં, તો વયસે તાવીજાત ઓર ફતીલે, ગુજરાતીમેં લીખના મુશ્કીલ હે. ઓર છાપનાભી સીવાયે ઉરદુ ઓર અરબીકે ગુજરાતીમેં નહીં હો–સકતા હે. ઇસલીયે યહાં ફક્ત પંધરાકા નકશ લીખનેકી ઓર ઉસકી જકાત, વ–ગયરાકે ફવાએદ લીખખે જાતે હેં. દુસરી કીસમકે તાવીજ અયસી

હરકતોંકે લીયે નહીં લીખ્ખે ગયે હેં. અદદ યાને ગીનતી ઉરદુમેં લીખના ચાહીયે. લેકીન ગુજરાતી છાપખાનેમેં ઉરદુ કે ટાઇપ ન–હોનેસે, અદદ (ગીનતી) ગુજરાતીમેં લીખ્ખે ગયે હેં. અગર કોઇ તાવીજ લીખ્ખે, તો ઉરદુ અદદ લીખ્ખે.

પંધરાકા તાવીજ નીહાયતહી કાર આમદ, ઓર હર-એક મતલબકે લીયે મુજર–રીબ હે. મગર સબસે પેહલે જુરૂરી અમર યે હે, કે ઉસકી જકાત દી–જાવે. ઓર ઉસકો અમલમેં લાયા જાવે. ફીર ઉસસે જો કામ ચાહે વોહ લેવે. હરગીઝ ખતા ન–કરેગા.–જકાતકા તરીકા યે હે, કે ચાંદ-રાતસે ઇસકા અમલ શુરૂ કરે. યાને જીસ રાતકો નયા ચાંદ નીકલે ઉસ રાતકો, બાદ નમાઝે ઇશાકે, ગુસલ કરકે નયે કપડે પેહને. ઓર બદનમેં ખુશબુ લગા–કર, ફરશે જમીન પર બયઠે. ઓર ગ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ–કર; ઉસી જગા સો–રહે. મગર દુરૂદ શરીફ પરહનેસે યે નિયત કરે, કે મેં પંધરાકે નકશકે તાવીજકી જકાત દેતા–હું. વોહ પુરી હોવે.

અલ–ગરઝ સુબોહકો ઉઠકર, નમાઝમેંસે ફારીગ હોકર જાફરાનકી સીયાહી, ઓર નઇ કલમસે તીન હજાર એકસો પચીસ, આતશી નકશ. લીખ્ખે. ઓર ઉન તાવીજોંમેં ઉદ લગાકર, આગમેં એકકે બાદ એક જલાતે વક્ત અપના મોંહ મશરેકકી (પુરબ) તરફ રખ્ખે, ઐસી તરેહ ૧૦,૧૩ દીન તક,

બરાબર કરતા રહે. ફીર હરરોજ ઇસી કદર આબી તાવીજ લીખકર, આટેમેં ગોલીયાં બનાકર, દરીયા યા નદદી પર જાકર, પાનીમેં ડાલ–દીયા કરે. ઓર તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ મગરેબકી તરફ રખ્ખે. ઇસી તરેહ દસ દીન તક, તાવીજ લીખકર દરીયા યા નદદીમેં યા તાલાબમેં આટેમેં ગોલીયાં બનાકર ડાલા કરે. આબી તાવીજ લીખતે વક્ત ઉદ જલાવે. ઇસ તરેહ યે બીસ દીન હુયે. ફીર દસ દીન તક, બાદી નકશ યાને તાવીજ લીખ્ખે. ઓર હરરોજ ઉસી કદર, યાને ૩૧૨૫ નકશ લીખકર હવામેં ઉડા દીયા કરે. યા કોઈ ઉચે દરખ્તોંકી શાખોંમેં બાંધ–દીયા કરે. કે વહાં ઉનકો હવા લગે. ઓર બાદી યાને હવાઈ તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ શીમાલકી (ઉત્તરકી) તરફ રખ્ખે. ઓર બુખુર ઉદકા જલાવે. ઈસી તરેહ દસ દીન તક તાવીજ લીખ્ખે. ફીર આખીરંકે દસ દીન ઇસી તરેહ, હરરોજ ૩૧૨૫ ખાકી તાવીજ લીખકર, જમીનમેં દબા–દીયા કરે. ઓર ખાકી તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ જુનુબકી (દખ્ખનકી) તરફ રખ્ખે. ઓર બુખુર શક્કરકા જલાવે. બાઝે ઉસતાદ અયસાભી કરતે હેં, કે ખાકી તાવીજ લીખકર ઝમીનમેં દફન નહીં કરતે. બલકે એક રીકાબીમેં દરીયા, યા નદદીકી સાફ ઓર પાકીઝા રેતી ખુશ્ક યાને સુખી ભરકર, અનારકી શાખકી કલમસે લીખ, લીખકર, મીટાતે જાતે હેં. ઓર ઇસ તરેહ–પર ગીનતી પુરી કરલેતે

હે. જબ ઇસ તરેહ-પર અમલ કરતે કરતે, ચીલ્લા પુરા હો-જાવે. તબ જકાત પુરી સમઝે. ફીર આખીરકો નમાઝે દુગાના, યાને નફીલ શુક્રીયા અદા કરે, ઓર ફીર શતકો ગ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, સુબોહકો શીરીની પર ફાતેહા હઝરત રસુલે કરીમ સલ, કી દેકર, વોહ શીરીની બચ્ચોંકો બાંટ દેવે. પસ યે અમલ પુરા હુવા. ઓર પંધરાકા નકશ તુમ્હારે અમલમેં આયા. અબ જીસ કામકે લીયે ઇસે કરોગે, તો પુરા ઉતરેગા. યેહ અયસી નંગી તલવાર હે, કે કભી ખતા નહીં કરતી. ઓર ઇસકા વાર કભી ખાલી નહીં જાતા. હાઝીરાતકે લીયે અગર કાંસેકે કટોરેકે અંદર આબી તાવીજ પંધરાકા લીખકર, ફીર જહાં પાંચકા હીંદસા (આંક) હે. વહાં સીયાહી લગાકર, ઓર કટોરેમેં તેલ ભરકર, ના-બાલીગ મગર પાક ઓર સાફ લડકેકે હાથમેં પકડાદો. ઓર ઉસ લડકેકો તાકીદ કરદો, કે ઉસ તાવીજમેં પાંચકે હીંદસેપર ટીકટીકી બાંધકર દેખતા રહે. તો ચંદ મીનીટકે અમલસે ઉસકો જીન્નીયાતકી કચેરી નઝર આને લગેગી. ફીર જીનકે બાદશાહસે જો મતલબ ચાહો, વોહ દર્યાફ્ત કર લો.

અગર કુશાયેસે રીજકકે લીયે, બાદીકા નકશ લીખકર કીસી ઉંચે ફુલદાર દરખ્તસે લટકા દોગે, તો રીઝક બહોત પહોંચેગા. અગર મોહબ્બતકે લીયે, આતશી નકશ લીખકર

આગમેં ડાલ હોગે, તો મતલુબ મુતી હો-જાયેગા. ઓર દુશ્મનોંકો હલાક કરનેકે લીયે, ખાકી નકશ લીખકર, પુરાની કબરમેં દબા હોગે, તો કામયાબી હોગી. અલા હાજલ કીયાસ ફીર જીસ કામકે લીયે લીખ્ખા કરોગે, તો ફૌરન તાસીર ઝાહીર હુવા કરેગી. અગરચે પંધરાકે નકશકી જકાત અદા કરકે અમલમેં લાનેકા કામ, બહોત મેહનત, ઓર મુશ્કીલકા હે. ઓર જો શખ્સ ફારીગુલ-બાલ હો, યાને જીસકો દુન્યવી કામોંસે ફુરસત રેહતી હો, વોહી કર સક્તા હે. હરએક કિસમકે તાવીજોંકી જકાત અદા કરનેકા તરીકા અલગ અલગ હોતા હે. ઓર વોહ આમીલોંકી ઓર મુરશીદોંકી ખીદમત સિવાયે હાસીલ નહીં હોતા હે. અકસર લોગ છપી હુઇ કિતાબોંમેં દેખકર, નકશ હર કીસી કામકે લીયે લીખકર દેતે હેં, યા તો ખુદકે લીયે તાવીજ લીખતે હેં. લેકીન જબ તક જકાત દેકર, તાવીજ અમલમેં ન-લાયે હોં, વહાં તક વોહ તાવીજ કુછ અસર નહીં કરતા હે. ઈસી તરેહ અમલીયાતકે લીયે-ભી ચીલ્લા કરનેકી ઝુરૂરત હે. કોઇભી અમલ ચીલ્લા કરકે અમલમેં ન-લાયે હોં, ઓર કિતાબોંમેં દેખકર બગેર ચીલ્લેકે કુછભી અમલ કરેંગે, યા તાવીજ લીખેં-ગે, તો કુછ ફાયેદા નહીં હોગા.

પંધરાકે નકશ, (તાવીજ) જો [illegible] કિસમકે હેં. વોહ નીચે લીખ્ખે જાતે હેં.

આતશી.

૬	૧	૮
૭	૫	૩
૨	૯	૪

આબી.

૮	૩	૪
૧	૫	૯
૬	૭	૨

બાદી.

૪	૩	૮
૯	૫	૧
૨	૭	૬

ખાકી.

૪	૯	૨
૩	૫	૭
૮	૧	૬

વાઝેહ હો, કે નકશ ભરનેકા કાયેદા યે હે, કે આતશી નકશ જીસ ખાનેમેં એક,કા હીંદસા (આંક) લીખ્ખા હે. વહાંસે શુરૂ કરે. ઓર તરતીબ વાર, ૧–૨–૩–૪, હીંદસે લીખ્ખે જાતે હેં, ઓર ૯, પર ખતમ કરતે હેં. ઓર આબી નકશ ભરનેકી યે તરતીબ હે, કે ૬, સે શુરૂ કરે. યાને ૬, ફીર ૭,સાત, ફીર ૮, ફીર ૯, ફીર ૧, ૨, ફીર ૩. ફીર ૪, ફીર ૫, ઈસ તરેહ લીખ્ખે. ઓર બાદીકા નકશ ૪, ચારસે શુરૂ કરે. ઓર નવ તક લીખ્ખે. ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે તીન તક લીખ્ખે. ઓર ખાકી નકશ ૮ કે હીંદસેસે શુરૂ કરે, ઓર ફીર નવ લીખ્ખે, ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે સાત તક લીખકર નકશ પુરા કરે.

પંધરાકે નકશકી એક અજીબ તરકીબ.

૧૩૫–પેહલે તીન રોજ તીન હજાર મરતબે લીખ્ખે. તાકે તીન દીનમેં નવ હજાર નકશ પુરે હો.–જાવેં. બાદ તીન રોજકે ચોથે રોજસે, હર રોજ એક હજાર મરતબે, હર રોજ લીખ્ખા કરે. ઓર તીન દીન તક નકશ ઈસી તરેહ લીખ્ખે, તાકે તીન દીનમેં તીન હજાર નકશ ચેભી હો–જાવેં.

ગોયા છે રોજમેં બારા હજાર નકશ (તાવીજ) લીખ્ખે ગયે. ફીર હર રોજ એક હજાર બાર નકશ લીખ્ખા કરે. ઓર બ્યારા દીન તક ઈસી તરેહ લીખતા જાવે. પસ બ્યારા દીનકે ઇસ અમલસે નિસાબ, યાને જકાત પુરી હો–જાયેગી. ઇસકે બાદ હર રોજ પંધરા, યા કમ અજ કમ નવ નકશ, હર રોજ લીખ્ખા કરે. ઓર ઉસકા લીખના કાયમ રખ્ખે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

દુસરી તરકીબ યે–હે કે નવચંદી જુમેરાતસે શુરૂ કરે. પેહલે રોજ એક, ઓર દુસરે રોજ દો, ઓર તીસરે રોજ તીન, ઇસ તરેહ એક એક નકશ રોજ બડહાતા જાવે. જબ પુરે પંધરા નકશ ગીનતીમેં પહોંચ જાવેં, તબ એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક પર ગીનતી પહોંચે, તો બડહાના શુરૂ કરે. ઈસી તરેહ સવા મહીના, યાને ચાલીસ દીન અમલ કરે. બાદ ખતમ હોનેકે, હર રોજ નવ દફે નકશ લીખ્ખા કરે, તાકે અમલ કાયમ રહેગા.

તીસરી તરકીબ યે હે–કે સો નકશ હર રોજ લીખ્ખે. ઓર સો રોજ તક, યાને તીન મહીને ઓર દસ દીન તક લીખ્ખે. બાદ સો રોજકે એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક નકશ પર નોબત પહોંચ જાયે, તબ ચીલ્લા પુરા સમઝે. ફીર હર રોજ પંધરા, યા ૯. નવ નકશ લીખ લીયા કરે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

પસ ઇસ પંધરાકે નકશસે કુલ બીમારીયાં દફા હોવી હેં, પુતુહાત અજ-હદ હોતે હેં, હુબકે લીયે તીર બ-હદફ હે. વોહ નકશે મોઅઝુંમ યે હે.

૬	૭	૨
૧	૫	૯
૮	૩	૪

બાબ તેઇસવાં-તાવીજોંકે આદાબમેં.

૧૩૬-જબ તાવીજ લીખનેકા ઇરાદા હો, તો અવ્વલ ગુસલ કરે, તો બહેતર હે. વર ન વુઝુ, તો ઝુરૂર કરે. ફીર અપને બદનમેં ખુશબુ લગાકર થોડી ખુશબુ અપને પાસ રખ્ખે. ઔર દરમ્યાનમેં કીસીસે કલામ ન કરે. ઔર નાપાક ઔરત ઉસકે પાસ ન આને પાવે. ઔર તાવીજ-કે સીર પર ૭૮૬ કે અદદ, જો કે બિસ્મીલ્લાહ, કે હેં, વોહ ઝુરૂર લીખ્ખે. ઔર મોહબ્બત ઔર અગર તસખીરકે લીયે તાવીજ લીખ્ખે, તો કોઇ મીઠી ચીજ મોંહમેં ઝુરૂર રખ લેવે. ઔર મોહબ્બતકા તાવીજ હરામ કામકે લીયે હરગીઝ ન-લીખ્ખે, ઔર જબ હલાલકે લીયે લીખ્ખે, તો મોંહ અપના મતલુબકે ઘરકી તરફ કરે. ઔર ઇસ કદર ખ્યાલ ઉસકા કરે, કે ગો-

યા સામને ખડા હે. ઓર અદાવતકા તાવીજ લીખ્ખે, તો કડવી ચીજ મોહમેં રખ્ખે. ઓર અગર ઝબાન-બંદીકા તાવીજ લીખ્ખે, તો થોડા મોમ દાંતોંમેં દબાવે. ઓર અખીર મહીનેમેં લીખ્ખે ઓર તેગ-બંદીકા ઓર ખાબ-બંદીકા લીખ્ખે, તો સીયાહીસે લીખ્ખે.

ફતેહુલ કદીર, મેં લીખ્ખા હે, કે અગર કીસીકે પાસ તાવીજ હો, ઓર ઉસકે ઉપર ગીલાફ હો, તો ઉસ તાવીજકે સાથ પાય-ખાનેમેં જાનેકા મુઝાયેકા નહીં હે, અગર ઉસકો ઉતાર કર જાવે, તો બેહતર હે, ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે-અગર નગીને પર કોઈ દુઆ યા આયત કંદા યાને ખોદી હુઇ હો, ઓર ઉસપર મોમ યા કપડા મંડહા હુવા હો, તો ફીર ઉસકો પાય-ખાનેમેં લેકર જાનેમેં હરકત નહીં હે.

અકસર મોઅતેબર કિતાબોંસે સાબીત હે, કે જીસ તાવીજ યા અમલમેં ખુદાકા નામ નહો, ઉસકા લીખના પરહના જાયેઝ નહીં. યા જીસકે માઅને સમઝમેં ન આતે હોં. અગર કોઇ રકબા હદીસે શરીફસે સાબીત હો, ઓર માઅને સમઝમેં ન-આવે, તો ઉસકે પઢનેકા મુઝાયેકા નહીં. વર ન બાએસ ખરાબીયે ઇમાન હે. ઓર અમલે સીફલીકા મુસલમાનોંકોપર કુનાબાઅસે ઝવાલે ઇમાન હે. ખુદાયે તઆલા મુસલમાનોંકો નેક તૌફીક દેવે. લાઝીમ હે, કે જાદુ, યા સહર સીખકર અપને ઇમાનકો ઝાએ ન કરેં. આગે કુરઆની ઓર

ઇરશાદે મશાયેખ અફઝલ હેં. વાહીયાત અમલોંસે દુર રહે.

અમલ પરહને ઓર તાવીજ લીખને પર, અકસર લોગ કુછ લેતે હેં. ઉસકા લેના જાયેઝ હે. મગર જીસ શખ્સકી નિયતમેં ફરેબ નહો, ઉસકો લેના જાયેઝ હે. ઓર અગર લેને-વાલેકી નિયતમેં ફરેબ હે, તો હરગીઝ લેના જાયેઝ નહીં. મસલન તાવીજ લીખનેમેં તો વાકીફ–ગારી નહીં. ઓર કિતાબમેં દેખકર બે–સમઝે, દો પયસેકી લાલચસે તાવીજ લીખ–દીયા, ઓર છુછુ કરકે તાગેમેં ગીરેહ (ગાંઠ) દેકર ગંડા બના દીયા, ઓર પયસેકે લીયે જબ કોઇ અમલ પરહનેકો તૈયાર હોવે, તો વુઝુ કરકે તસબીહ લેવે. ઓર એક એક દાનેકી જગા છે છે દાને ગીરાને લગે, ઓર ખુબ હીલ–હીલ કર પરહને લગે. ઓર યે ખ્યાલ કરે, કે મુજકો લોગ આમીલ જાનેં, તો અયસે ફરેબી શખ્સકો લેના જાયેઝ નહીં. કયુંકે યે ફરેબ હે. ઓર ઇસી કિસમકા લેના હરામ હે. અલ્લાહ તઆલા, ફાલ, ઓર ગંડે–વાલોંકો હિદાયત કરે. કે અપની ગીજા હરામસે ન–કરેં. કયુંકે જીસકી ગીજા હરામસે હોગી, ઉસકે તાવીજમેં ઓર દુઆમેં કબ અસર હોગી.

અકસર ના–વાકીફ લોગ તીલસમકો લીખતે હેં, ઓર ઉનકે હુરૂફસે વાકીફ નહીં હોતે, તો બિલકુલ ગલત ઓર બે–કાયેદા લીખ્ખે જાતે હેં. ઇસલીયે કુછ ફાયેદા નહીં હોતા હે. આમીલકો ચાહીયે, કે તીલસમકે કવાયેદ કીસી ઉસ્તાદે

કામીલસે સીખે, ફીર તીલસમકો લીખખે. વ ઇલ્લા કુછભી ફાયેદા નહીં હોગા.

બાબ ચોબીસવાં-તાલે ઓર સીતારે ઓર અબ—જદકા બ્યાન.

૧૩૭—જીસ શખ્સકો અપના તાલે, યા રાસી માઅ-લુમ નહો, તો વોહ અપને નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસસે તાલે યા રાસી માઅલુમ કર લેવે. મસલન કાસીકા નામ મહબુબ—અલી હે, તો ઉનકા તાલે (રાસી) બુરજે અસદ, યાને હીંદી સીંહ હે. ઈસી તરેહસે હરએક શખ્સકી રાસ, યા તાલે માઅલુમ કર સકતે હેં. ઉલમાયે નુજુમને બારા બુરૂજ કાયમ કીયે હેં, જીસકો હીંદીમેં રાસી કેહતે હેં.

અગર તાલીબ ઓર મતલુબકે તાલોંમેં કુદરતી નીફાક યાને બે—બનાવ હે, તો અમલસે મતલબકા હાસીલ હોના મોહાલ હે. ક્યુંકે કુદરતી તાસીર કભી નહીં ફીર સકતી—હે. હાં અગર કુદરતી નીફાક નહો, તો ઝુરૂર અસર હો જાતા હે.

બુરજોંકે અરબી નામ.	હીંદી નામ	બુરજોંકે હુરૂફ હીંદી ઓર અરબી	બુરજોંકી દોસ્તી ઓર અદાવત.
હમલ	મેસ	અ—લ—ઈ	જદીકે સાથ અસદકો,
		અલેફ,એન,લામ,	હમલકે સાથ સુંબુલાકો,
સુર	વરખ	બ વ ઉ,	મીઝાનકે સાથ હુતકો,
		બે, વાવ.	દલુકે સાથ સરતાનકો,
જૌઝા	મીથુન	ક. છ ઘ.	કોસકે સાથ સુરકો. ઓર
		કાફ—કાફ.	જૌઝા કે સાથ સુરકો,
સરતાન	કરક	ડ. હ.	દુસ્મની હે
		હે. ડાલ.	હુતકે સાથ અસદકો,
અસદ	સીંહ	મ. ટ.	અકરબકે સાથ મીઝાનકો,
		મીમ—ટે.	જદીકે સાથ જૌઝાકો,સુરકે
સુંબુલા	કન્યા	પ—ઠ. ણ	સાથ અકરબકો, સરતાનકે
		પે.	સાથ કોસકે ,સુંબુલાકેસાથ
મીઝાન	તુલા	ર. ત	દલુકો. થોડી મોવાફેકતહે.
		રે. તે. તોય.	હમલકે સાથ મીઝાનકો
અકરબ	વૃશ્ચીક	ન—ય.	સુરકે સાથ અકરબકો.
		નુન. યે.	જૌઝાકે સાથ કોસકો.
કોસ	ધન	ભ. ધ. ફ. ઢ.	સરતાનકે સાથ જદીકો,
		ફે.	અસદકે સાથ દલુકો,
જદી	મકર	જ. ખ.	સુંબુલાકે સાથ હુતકો.
		જીમ. ખે.	બરાબર દોસ્તી હે.
દલુ	કુંભ	ગ. શ.	
		સીન,સુવાદ,સે,ગેન	
હુત	મીન	દ. ચ. ઝ. થ.	
		દાલ—ચે.	

૧૩૮–સીતારોંકા બ્યાન–સીતારે સાત હેં. ઉનકે નામ ઔર ખાસીયતેં, ઔર નેક ઔર બદના હાલ નીચે લીખખા ગયા હે.

સીતારોંકે નામ.	દીનોંકે નામ	ખવાસ.
ઝોહલ	સનીચર	ખાકી
મુશતરી	જુમેરાત	આતશી
મીરીખ	મંગલ	આતશી
શમ્સ	ઇતવાર	આતશી
ઝોહરા.	બુધવાર	બાદી
ઉતારદ	બુધ	ખાકી
કમર	પીર	આબી

ઉતારદ, મુશતરી, કમર, ઝોહરા, નેક સીતારે હેં, શમ્સ, ઔર મીરીખ નેહસ હેં. ઝોહલ કભી નેક ઔર કભી બદ હોતા હે. લેકીન કોઇ અમલ કમર દર અકરબમેં યાને વીંછીમેં જીસકો પંચક કેહતે હે ઉસમેં કોઇ અમલ શુરૂ નહીં કરે.

૧૩૯–હુરૂફે તહજીકે (ગીનતી) અદદ–આમીલકો ચાહીયે, કે બગેર દર્યાફત કરને અદદ હુરૂફે તહજીકે કીસી આયત, યા ઇસમકા નકશ ભરના ગયેર મુમકીન હે. લેહાજા નીચે ઉસકા નકશા લીખ દીયા હે ઔર હરફોંકી ખાસીયત–ભી લીખ–દી હે. કે જીસસે સુહુલત યાને આસાની હોગી.

આતશી	અલેફ	હે,	તોય,	મીમ,	ફે.	શીન	જાલ
	૧	૫	૯	૪૦	૮૦	૩૦૦	૭૦૦
બાદી	બે,	વાવ.	ચે.	નુન	સુવાદ	તે.	દુવાદ
	૨	૬	૧૦	૫૦	૯૦	૪૦૦	૮૦૦
આબી	જીમ	ઝે.	કાફ.	સીન.	કાફ.	સે.	ઝોય
	૩	૭	૨૦	૬૦	૧૦૦	૫૦૦	૯૦૦
ખાકી.	દાલ,	હે.	લામ	ઐન.	રે.	ખે.	ગેન
	૪	૮	૩૦	૭૦	૨૦૦	૬૦૦	૧૦૦૦

જીસ આયત, ઓર ઈસમકે અદદ નીકાલના મંઝુર હો, તો હુરૂફે મકતુબી યાને જો હરફ, કે લીખનેમેં આતે હેં, ઉનકે અદદ યાને ગીનતી કરે, ઓર મલફુ-પુઝી, યાને જીસકા તલફ્ફુઝ યા (હીંદી ઉચ્ચાર) કીયા જાતા હે, ઉસકો છોડ દેવે, જયસે હવ્વા, કે હુરૂફે મકતુબી, હે, વાવ, ઓર અલેફ, યે તીન હરફ હેં. એર હુરૂફે મલફુ-પુઝી ચાર હરફ હેં. યાને હે, ઓર દો વાવ, ઓર અલેફ, હેં પસ ઇસ હિસાબસે હુરૂફે મકતુબીકે પંધરા અદદ હોતે હેં. ઈસ તરેહસે હરએક નામકે, યા આયતકે અદદ નીકાલે, હરએક હરફકી ખાસીયત આતશી, યા બાદી, યા આબી, યા ખાકી, માઅલુમ હો-સકતી હે. યાને હરએક શખ્સકે નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસ-પરસે ઉસકા તાલે, યા રાસ, ઓર ખાસીયત બ-ખુબી માઅલુમ હોગી. ઈસલીયે નુજુમકી કિતાબોંમેંસે તહકીક કરકે સબ ખુલાસા લીખ્ખા ગયા હે. કે જીસસે આમીલ યાને અમલ કરને-વાલેકો, કીસી તરેહ હરકત યા ગફલત ન-હોને પાવે, ઓર અમલ પઢનેમેં યા નકશ લીખનેમેં બ-ખુબી મદદ મીલે.

બાબ પચીસવાં—મંતરોંકે બયાનમેં.

ચું—કે યે કિતાબ બ—નઝરે ફાય—દયે આમ લીખ્ખી ગઇ હે. ઓર ઇસસે યે ગરઝ હે, કે હરએક ખાસ ઓર આમ ઈસસે ફાયેદા ઉઠાયેં. ઈસલીયે કે, જો કોઇ શખ્સ અમલીયાતે ઉલવી યાને પાકીઝાકા તાલીબ હો, વોહભી ફાયેદા ઉઠાવે. ઓર જો સીફલી યાને મંતરકા તાલીબ હો, વોહભી ફાયેદા ઉઠાવે. કિતાબમેં ઇસલીયે પેહલે અમલીયાતે ઉલવી, લીખ્ખે ગયે, ઓર ફીર યહાં પર અમલીયાતે સીફલી, યાને મંતર જંતર, તંતરભી લીખ્ખે ગયે હેં. અહલે ઇસલામકો સીફલી અમલ કરના ગુનાહ હે. કયું કે ઉસમેં શામેલીનસે મદદ માંગી જાતી હે.

૧૪૦—મોહનીકા મંતર—સુરજ નીકલનેસે પેહલે લોબાન ઓર દો લોંગ (લવંગ) આગમેં જલાવે. ઓર સંદલ ઓર ઇતર, ઓર લોબાન, ઓર ફુલ અપને પાસ રખ્ખે. ઓર ઇસ મંતરકો, ૨૧ બાર, સાત મંગલ તક પરહે. યાને હર મંગલકો ૨૧ મરતબે પરહે. જબ અમલ કબઝેમેં આ—જાયે, તો ફુલ પર, ૨૧ મરતબે પરહ—કર ફુંક દેવે. ઓર મત-લુબકી પીઠ પર મારે. ખુદા ચાહે તો વોહ સાથ હો—જાયે, વોહ મંતર યે હે.

કામરૂ દેસસે આઈ અકછા દેવી, જહાં ઇસમાઈલ જોગીકી પુલવાડી, જહાં બસે લુના ચમારી, જહાં જાયે હમારે પુલકી બાસ, સો સો આવે હમારે પાસ, દુહાઇ લુના ચમારીકી.

૧૪૧—મોહબ્બતકા સુરમા—આકાશ બેલ (હીંદી વાંદા) જો આમ ઓર ઇમલી વ-ગયરાકે ઉપર ઉગતા હે. થોડી રૂઇમેં લપેટ કર, ઇતવારકે દીન દીનકો એક બજે ચમેલીકા તેલ જલાવે, ઓર સુહાગેકા ઇતર, ઓર પાન, ઓર પુલ, અપને પાસ રખ્ખે. ઓર કાજલ પાડ-કર, આંખોંમેં લગાવે. ઓર જીસકે સામને જાવે, તો વોહ આશીક હોવે.

૧૪૨—અદાવત—ઔરતકે બાલ, ઓર મરદકા કપડા જલાકર, દોનોંકો ખીલાવે, તો આપસમેં દુશમની હોગી.

૧૪૩—મોહબ્બતકા મંતર—બાઝે ગીડરોંકે સરમેં એક છોટીસી સીંગી હોતી હે. જીસકો ગીડર સીંગી કેહતે હેં. અગર પખ નક્ષત્ર ઇતવારમેં ઉસ સીંગકો લાકર ધુપ દેવે, ઓર સીંદુરકા ટીકા લગાવે, ઓર યે મંતર ૧૦૮ મરતબે પરહે, તો વોહ સીંગ સીધ હોગી, યાને અમલમેં આયેગી, ફીર ઉસે નવ ચંદી ઇતવારકો ગુલાબકે પાનીમેં ઘીસકર, જીસકે કંધે પર, યા દામન પર લગાવે, તો વોહ ઉસકા તાબેદાર બનેગા. વોહ મંતર યે હે.

ગંગા જમનાકા પાની લાઉં. ગીડર સીંગી સીધ કરાઉં, જીસકે કાંધે લગાઉં જાયે, વોહી મેરે બસમેં આયે, જો ન સાંધે મેરા કામ, મહાદેવકી ઉસકો આન, ગુરૂ ગોરખકી દુહાઇ, ગીડર સીંગ સીધ હો-જાયે.

૧૪૪-કીસીકો અપને તાબે કરનેકા મંતર-એક છોટીસી સુપારી ઈતવારકો ખરીદ લાવે, ઓર ઉસી દીન યાને ઇતવારકો ઉસકો સીંદુર । ટીકા ઓર લોબાનકી ધુની દેકર, એક પાક ડબ્બીમેં બંદ કરકે રખ-છોડે. જબ કભી સુરજ યા ચાંદ ગહુન હો, તો ઉસ રોજ કમર તક પાનીમેં જાકર, વોહ સુપારી નીગલ જાવે, ઓર યે મંતર પરહતા રહે. જબ ગહુન ખતમ હોજાવે, તબ બાહેર નીકલ આવે. દુસરે રોજ જબ પા-ખાના ફીરે તો ઉસમેંસે વોહ સુપારી સાબીત નીકાલ કર ધોકર, અછ્છી તરેહ સાફ કરકે રખ છોડે. પસ જીસકો ઉસકા એક ટુકડા પાનમેં બીલા દેગા, વોહી ઉસકે કેહુનેમેં હોજાયેગા, લેકીન ઈસ બાતકા ખ્યાલ રખ્ખે, કે અમલ કરનેવાલેકા મોંહ ચાંદ ઓર સુરજકી તરફ પઢતે વક્ત હો. ઓર પાની હુંટીકે બરાબર હો. વોહ મંતર યે હે.

કાલે બનકી ગુલ છડી, હુન લગે ગોગાયે, ગહુન સુપારી ખાતે-હીં મેરે બસમેં હો-જાયે. દુહાઈ મહાદેવકી, દુહાઈ ગુરૂ ગોરખનાથ-કી.

૧૪૫-કીસીકો અપને ઇશ્કમેં દીવાના કરનેકા મંતર-કીસી અકેલે મકાનમેં રાતકે વક્ત નંગા હોકર, ચોકડી મારકર બયેઠ જાવે, ઓર અપને પીછે ચીરાગ જલતા રખ્ખે. તાકે અપના સાયા સામને નઝર આવે. ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહ-કર ઉઠ ખડા હોવે, ઈસ તરેહ બીલા-નાગાહ ગ્યારા

રોજ તક અમલ કરે, તો મતલબ ઉસકા હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

યા ઇબલીસ, યા શયતાન, મેરી શીકલ બનકર પુલા-નેકો રાન, સુતેકો જગા લા, બયઠેકો ઉઠાલા, ન-લાવે તો અપની માંકા દુધ પીયા હરામ કરે.

૧૪૬–મોહબ્બતકા મંતર–હીંદુ લોગ જો સુબોહકો દરીયા કિનારે મીસવાક (દાતન) કરકે, ઓર ઉસકો ચીરકે ફેંક દેતે હેં, વોહ બહોતસે જમા કરકે સુખા રખ્ખે. પસ દસે-હરા યા દીવાલીકી રાતકો, અકેલા જંગલમેં જાવે. ઓરઆ-બાદીસે દુર કહીં પીપલ યા બડકા (હીંદી વડ) અકેલા દરખ્ત ખડા હો, ઉસકે નીચે જાકર, એક ચુલ્હા બનાવે. ઓર ખોપરીમેં ચાંવલ પકાવે. લકડીયોંકી જગા વોહી મીસવાક (દાતન) ખોપરીકે નીચે જલાવે. મગર અપને આસપાસ એક બડા (હિસાર) કુંડલ ખેંચ લેવે. ઓર ઉસી કુંડલકે અંદર બયેઠકે યે કામ કરે. ઓર ચુલ્હાભી કુંડલકે અંદર બનાવે. જબ તક ચાંવલ પકકે વહાં તક આપ મંતર પરહતા રહે. મઝબુત દીલ કરકે બયઠે. ઓર હરગીઝ ન–ડરે. બહોતસી ખોફ–નાક શકલેં દીખાઈ દેંગી. ઓર કુંડલકો ચારોં તરફસે આકર ઘેરેંગી. મગર કુંડલકે અંદર ન આ–સકેંગી. ઇસલીયે બીલકુલ બે ફીકર હોકર અંદર બયઠા રહે. જબ ખોપરીકે અંદર ચાંવલ પક–કર ગલ જાવેં, તબ ઉસ ખોપરીકો ઉઠાકર પીપલકે ઝાડસે મારે, કે કુછ ચાંવલ

ઝાડકે સાથ ચીપક કર રેહ–જાઇંગે, ઓર કુછ ગીર પડેંગે. પસ ઈન દોનોં કીસમકે ચાંવલોંકો અલગ અલગ પેહછાન-કર રખ્ખે. જો ચાંવલ ચીપક–કર રેહ–ગયે થે, અગર ઉનમેંસે એક દો દાને કીસીકો મીઠાઇમેં મીલાકર ખીલાયેગા, તો વોહ શખ્સ ઉસીકા હો–જાયેગા. ઓર અગર ગીરે હુયે ચાંવલોંમેંસે એક દો દાને કીસીકો ખીલાયેગા, તો જુદાઇ હો–જાયેગી. મગર ઇન ચાંવલોંકો ધુપમેં અચ્છી તરેહ સુખાકર રખ્ખે. ક્યુંકે અગર ગીલે બંદ કરકે રખ્ખોગે, તો સડ જાવેંગે. કુંડલ નીકાલનેકા મંતર યે હે.

આય–તુલ કુરસી દીન કુરઆન, ચવદા તબક તુઈ રહમાન, આય–તુલ કુરસી દીન હજારી, મોહંમદુર રસુલુલ્લા તેરી અસવારી, લંકાસા કોટ સંમદરસી ખાઇ, યા હઝરત સુલયમાન પયગંબર તેરી દુહાઇ.

તીન મરતબે યે મંતરકો પરહે. ઓર છુરી–પર દમ કરે, ઓર છુરીસે એક હલકા (કુંડલ) અયસા ખેંચે, કે લકીર કહીં ટુટને નપાવે. ઓર જહાં કુંડલકે દોનોં સીરે મીલજાવેં, વહીં છુરી ગાડ દેવે. પસ ઉસકે અંદર બયેઠકર કુલ અમલ કરે. ઓર ચાંવલોંકે પકને તક નીચેકા અમલ પરહતા જાવે. વોહ અમલ યે હે.

હુરના–ગરસે ચાંવલ લાઉં, ગંગા–જલસે ખીર પકાઉં, બીરાકો યે ખીર ખીલાઉં, ખીર ખીલાકર બસમેં લાઉં,

કીલું તેરે માત પીતા, જીને તુઝે ગોદ ખીલાયા હે, અનંત કીલું, અનંત કીલું. બીસીયો દંત ાગો, જીસ કામમેં લાઉં ઉસમેં લાગો.

૧૪૭–બચ્ચા પયદા હોનેકા દર્દ દુર હોનેકા મંતર–અગર કીસી ઔરતકો જન્નેકા દર્દ હોતા હો, ઓર બચ્ચા પયદા ન–હોતા હો, તો યે મંતર પરહ–કર કાલે દોરેમેં સાત ગાંઠેં લગાવે, કમરમે બાંધનેકો દેવે. ઇનશા અલ્લાહ તુરત બચ્ચા પયદા હોવે, ઓર જબ બચ્ચા પયદા હોવે, તબ વોહ દોરા ખોલ–દેવે. વોહ મંતર યે હે.

અરજન સરજન તારા ટુટે, પુલાનીકા (ઔરતકા નામ લેવે) પેટ છુટે.

૧૪૮–બીછ્છુ ઉતારનેકા મંતર–અગર બીછ્છુ ઉતારના મંઝુર હો, તો યે અમલ સાત રોજ ફજરમેં કરે. ચને ભુને હુયે પાવ–સેર લેકર, ઉસપર સો મરતબે યે મંતર પરહ–કર દમ કરે, ઓર વોહ ચને બચ્ચોંકો બાંટે. બાદ સાત રોજકે બીછ્છુ ઉતારે તો, ઝેહર ઉતર જાયેગા. વોહ મંતર યે હે.

બડમેં જડ, જડમેં ડાલી, વહાં બસે બીછ્છન કાલી, બીછ્છનકે અઠારે બચ્ચે, છે કાલે, છે કબરે, છે કંકોતરે, ઉતરે તો ઉતારૂં, ચડે તો મારૂં, ઉતર બીછ્છુ ડંક છોડ,

મેરે ઉતારે ના ઉતરે તો, ખાજા મોઇનુદ-દીન ચીશતીકી આન.

૧૪૯—મોહનીકા મંતર—અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર બના-લેવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇસ મંતરકો સાત દીન તક, યાને હરરોજ એકસો આઠ ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહે. યા દીવાલીકે દીન પરહે. તો મંતર અમલમેં આયેગા. ફીર પાનકે બીડે પર દમ કરકે ખીલાવે. ઈસિ તરેહ તીન બીડે ખીલાવે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

અચપલ મોહની ચંચલ નાર, છોડે ઘંટી ફીરે ઘરનાર, હાથમેં બીડા રાહ સુધાર,* ઉસકો ખાતે સુખ નહો, સોતે સુખ નહો, જબ દેખે હમારા મુખ, તો આવે ઉસકો સુખ, હમારા બચન ન રખ્ખે, તો તુઝે મહાબીરકી આન.

બાબ છબ્બીસવાં—શાઅબોદોંમે.

૧૫૦—થોડા નવસાગર ઓર આકર કરહા (અક્કલગરા) પીસકર, અપને મોંહકે બીચમેં રખ્ખે. ઓર ઉસકે પાનીસે ગરગરા કરે બાદ ઉસકે ઇંગારા આગકા જલતા હુવા, બીચ

*યહાં ઉસ શખ્સકા નામ લેવે. અમલમેં લાતે વક્ત નામ લેનકા ઝુરરત નહીં હે. લેકીન પાન પર દમ કરતે વક્ત નામ લેવે.

મોંહકે રખ્ખે, તો હરગીઝ મોંહ ઉસકા આગસે ન–જલેગા. ગોયા મોંહમેં બરફ રખ્ખા હે.

૧૫૧–અગર થોડી ખાક, કે જહાં પર બધા લોટા હો, વોહ લેકર નીચે દસ્તર ખાનકે રખ્ખે. તો ખાનેવાલે લોગ ઈસ શીદ્દતસે હંસે ઓર કેહ–કહા મારે, કે ઉનકા ખાના છુટ જાયે, હંસી હરગીઝ બંદ નહો.

૧૫૨–અગર મુરદા (મૈયત) ઇનસાનકે દાંત, ઓર હુદહુદ જાનવરકી ઝબાન, કીસી શખ્સકે સીરહાને રખ્ખે, તો વોહ હરગીઝ ખાબ, યાને નીંદસે નહીં જાગેગા.

૧૫૩–અગર કીસીકો બીછ્છુને ડંક મારા (કાટા) હો, તો થોડા નવસાગર લેવે, ઓર ઉસમેં ચુના મીલાવે, ઓર વોહ ઘીસકર સુંઘાવે, કે જીસસે ઉસકી બુ દીમાગમેં પહોંચેગી, તો ફોરન બીછ્છુકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

૧૫૪–અગર કીસીકો સાંપને (ડંકમારા) કાટા હો, તો ઉસી વકત એક ચીનોઠી બરાબર નીલા–થોથા લેવે. ઓર બારીક ઘીસકર, સાંપ કાટે હુયે–કે દીમાગમેં પહોંચાવે, તો ઉસી દમ વોહ શખ્સ હોશમેં આ–જાયેગા. ઓર મરનેસે બચ જાયેગા. લેકીન યે ઈલાજ જલ્દ કરના ચાહીયે, કયું–કે દેર હોગી, તો ઇલાજ કારગર ન–હોગા.

૧૫૫–સમંદરફીન, ઓર ગંધક, કો રૂઈમેં લપેટ કર, ઓર ઉસકી બત્તી બનાકર તીલકે તેલમેં રખકર જલાવે, તો કયસીભી હવા ચલેગી, લેકીન બત્તી નહીં બુઝેગી.

૧૫૬—ઇતવારકે દીન જબ અમાસ હો, તબ ઘુઘુ યાને (ઘુવડ) જાનવરકા તલવા લેકર ઉસે પાનમેં રખકર જીસ ઔરતકો ખીલાવે, તો વોહ બસમેં આ-જાવે.

૧૫૭—છુઈ-મુઈ યાને શરમીંદગીકી પત્તી લેકર, ઇતવારકે દીન હાથમેં મલે, જબકે કીસી ઔરતકો શરમીંદા કરના મંઝુર હો, તબ અપની હથેલી ઉસે દીખાવે, ઓર મુઠી બંદ કર લેવે, જબ તક અપની મુઠી બંદ રહેગી, ઉસકે પીસતાન (છાતીયાં) ગાયેબ રહેંગે.

૧૫૮—જંગલી મેંડકકી ચરબી લેકર તીન બાર તલવેમેં, અંગુઠેસે એડી તક મલકર, આગપર ચલે જાયેં, તો પાઉ હરગીઝ ન-જલેગા.

૧૫૯—ઔરતકા સબુચા, યાને ઘડા પાનીસે કભી ખાલી ઓર કભી ભરા હુવા માઅલુમ હોવે-હંસકી ચોંચ લેકર મંગલકે રોજ પનઘટકે રાસતેમેં એક લકીર ખેંચે, જો કોઇ પનહારી ઉસ જગાસે ઘડા લેકર જાયેગી, તો ઉસકા ઘડા ખાલી માઅલુમ હોગા. ઓર ફીર ઉસ તરફ જાયેગી, તો ઘડા ભરા હુવા નઝર આયેગા ગરઝ-કે જીતની દફા આના જાના હોગા, ઉતની દફા ખાલી ઓર ભરા હુવા માઅલુમ હોગા.

૧૬૦—જાનવરોંકો પકડનેકા ઇલાજ-ચાહીયે, કે ચને, યા ચાંવલ, યા ગીહું, લેકર મદારકે (આંકડા) દુધમેં તર કરકે સુખાવે, ફીર જીસ જગા વોહ દાના પડેગા, ઓર જો

પરીંદા ઉસે આયેગા, તો ફૌરન બે-હોશ હો-જાયેગા. ઉસ હાલતમેં ઉસકા પકડ લેના આસાન હે.

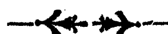
૧૬૧-બગેર ખુંટીકે ખીડાઉં-પર ચલના-અગર સુફેદ ચીનોઠીકો પાનીમેં ઘીસકર, ખીડાઉં-પર લગાવે. ઓર ઉસકો સુકાવે, ઓર ફીર પાંઉ ધોકર ખીડાઉં પર બગેર ખુંટીકે ચલે, તો ચલ સકેગા.

અગર હડતાલ, ઓર મંસલ, ગાયકે મસકેમેં મીલાકર સાત ગોલીયાં બનાવે, બાદ એક હફ્તે તક, મોરકો ખીલાવે, બાદ એક હફ્તેકે ઉસ મોરકી બેટ (ગુ) લેકર હાથમેં લગાવે, ઓર ફીર હાથમેં ચાંદી યા સોનેકી કોઇ ચીઝ અપને હાથમેં લેવે, તો કીસીકો માઅલુમ ન-હોગી.

૧૬૫-તમામ ઘરમેં સાંપ દીખલાઈ દેંગે-સાંપકી કંચલી લાકર, ચાર બત્તી બનાવે, ઓર ચાર કોડીયે તાંબેકે લેકર ઉસમેં તેલ ડાલે, ઓર ઉન બત્તીયોંકો સીલગાવે. ચીરાગોંકા રૂખ મશરીક યાને પુરબકી તરફ રખ્ખે, તો એક ઘડીકે બાદ તમામ ઘર સાંપોંસે ભરા હુવા માઅલુમ હોગા. અગર ચીરાગ ગુલ કર દોગે, તો તમામ સાંપ ગાયેબ હો-જાઇંગે.

૧૬૫-લોહેકી જંજીર યા સંકલ, આગમેં ગરમ કી-હુઇ પકડના-ભંગડેકે પત્તોંકા અરક હાથોંમેં ખુબ મલકર, સાયેમેં ખુશ્ક કરેં; ફીર ગરમ કી-હુઇ જંજીર યા સંકલ પકડોગે, તો હાથ જલનેસે મહફુઝ રહેંગે.

બાબ સત્તાઈસવાં—અદવીયાત, યાને દવાઈયોંકે બ્યાનમેં.

જાનના ચાહીયે, કે સીવાયે મૌતકે કોઇ અયસા મરઝ નહીં, કે જીસકે દફા હોનેકે લીયે, દવા ઓર દુઆસે ઇલાજ ન-હોવે. મુસલીમમેં જાબીર રદી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત રસુલે કરીમ, સલ, ને ફરમાયા, કે હર બીમારીકી એક દવા હે, ફીર જબ વોહ દવા બીમારકો પહોંચે, તો ખુદાકે હુકમસે સેહ હત હાસીલ હોતી હે. જબ આદમી કીસી મરઝમેં મુબ-તીલા હો-જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે અલ્લાહ તઆલા પર તવક-કુલ કરકે, અપને મરઝકા ઇલાજ કરે, ઓર યે સમઝે, કે શાફીએ બરહક અલ્લાહી હે. ઓર દવામેં ઉસીકી (અલ્લાહકી) તાસીર બખશી હુઇ હે.

૧૯૬—સરકે દર્દકા ઇલાજ—જબ કીસીકે સરમેં દર્દ હો, તો યે લેપ સરપર લગાવે, સુંઠ ઓર એરંડ. કી જડકા છીલકા બારીક કુટકર છાન લેવે, ઓર ઉસકો પાનીસે ધોકર, સાઠીકે ચાંવલકે સાથ બારીક પીસકર સરપર લગાવે.

૧૯૭—સરકે દર્દકા ઇલાજ—અગર કીસીકો દર્દ ગરમીસે હોતા હો, તો સુફેદ સંદલ, ઓર ગુલે નીલોફર (કુંપલીકે ફુલ) ઓર જવકા આટા, યે તીનોં ચીઝેં વજન ચારચાર માશે લર

લેવે, ઔર પાનીમેં પીસકર પેશાનીકે ઉપર લગાવે.

૧૬૮—આધે સરકે દર્દકા ઇલાજ—કાગજી લીંબુકા રસ, દો (ટીપે) કતરે નાકમેં ડાલે, જીસ તરફ સરકા દર્દ ન–હો, ઉસ તરફ નાકકે સુરાખમેં ડાલે.

૧૬૯—નવસાગર ચાર રતી, પાનીમેં ઘીસકર, નાકમેં ડાલે. જીધર દર્દ ન–હો, ઉસ તરફકે સુરાખમેં ડાલે.

૧૭૦—ઇરિકાન યા કંવલેકા ઇલાજ—રેવંદ–ચીની, ચાર માશે, કાસની દો તોલે, કાલી દરાખ દો તોલે, ઇન ચીઝોંકો પાવસેર પાનીમેં રાતકો ભીગા રખ્ખે, ઔર સુબેહકો મલકર છાન લેવે. ઔર પીલાવે. ઇસી તરેહ ૭, સાત રોજ તક પીલાવે, ખટ્ટી ચીઝેં ઔર તેલ વ–ગયરા ન–ખાવે.

૧૭૧—ત્રીફલા ઔર સુકી ગીલો, (ગરવેલ) યે દોનોં ચીઝેં બરાબર વજનમેં લેવે, ઔર બારીક કુટે, ઔર દસ માશે, હરરોજ સુબેહમેં ખાવે. યે દવા સાત દીન તક ખાવે.

૧૭૨—બવાસીર, યાને મસોંકા ઇલાજ—બવાસીર દો કિસમકી હે. એક વોહ, કે મકઅદમેં મસે હોં, ઔર ઉસમેંસે ખુન નીકલે, ઉસકો બવાસીરે ખુની કેહતે હેં. ઔર જીસમેંસે ખુન ન–નીકલે, ઔર ફુલ જાવે. ઉસકો બાદી બવાસીર કેહતે હેં. ઇલાજ યે હે. હાર સીંગારકે બીજકો છીલે, ઔર વજન એક તોલા લેવે, ઔર કાલી મીરચીયાં આધા તોલા લેવે. યે દોનોં ચીઝોંકો કુટ છાનકર ગોલીયાં

બનાવે. ઓર વજન હરએક ગોલીકા દો માશે હોવે, અયસી ગોલી બનાવે. ઓર વોહ ગોલી હરરોજ એક, સુબોહકો ઠંડે પાનીસે નીગલ જાવે. આરામ હોતે તક ઈલાજ કરે. પરહેઝ, ગરમ ચીઝેં, ગોશ્ત, મછલી, બેગન, વ–ગયરાકા રખ્ખે.

૧૭૩—શોરા–કલમી, ઓર રસોત, હમ વજન લેકર, ઉસકો બારીક પીસ ડાલે, ઓર જંગલી બેરકે બરાબર ગોલીયાં બનાવે, ઓર હરરોજ એક એક ગોલી ખાવે. ઓર યેહી ગોલીયોં–મેંસે ઘીસકર મસોંપર લેપ લગાવે, તો બેહતર હે.

૧૭૪—કાલી જીરીકા સુપુફ (ભુકી) ખુની ઓર બાદી, બવાસીરકો મુફીદ હે. કાલી જીરી એક તોલા લેવે, ઓર આધી સેકે, ઓર આધી કચ્ચી રખ્ખે. ઓર હરરોજ સાઠીકે ચાંવલકે પાનીકે સાથ એક દીરમ ખાવે.

૧૭૫ –રસોત, સુકે ધાને, ઓર નાગ કેસર, યે તીનોં ચીઝેં વજનમેં બરાબર લેવે. ઓર ઉનકો બારીક કુટ ડાલે. ઓર હરરોજ મુબોહમેં એક તોલા ફંકી મારે, ઓર ઉપર થોડા ઠંડા પાની પીવે. તો બવાસીર દફા હોગી.

૧૭૬—મીરગી યાને ફેફરેકા ઈલાજ—આકર કરહા યાને દીંદી અક્કલગરા, કુટ છાનકર શેહદમેં મીલાવે, ઓર જવાન આદમીકો એક તોલા, ઓર બચ્ચેકો દો–માશે હર રોજ ખીલાવે, એક હફ્તેમેં આરામ હો–જાયેગા.

૧૭૭—જીસકો મીરગીકા (ફેફરા) આરીઝા હોવે, તો તુખ્મે કુન્ચા યાને કાકચેકે બીજકો ગાયકે ઘીમેં ભેશ દેકર, વોહ ઘી, જીસકો ફેફરા આતા હો, ઉસકી નાકમેં ડાલે. તો આરામ હોગા.

૧૭૮—આગસે જલે હુયેકા ઈલાજ—બડકી (વડ) કુંપલ ગાયકે દહીમેં પીસકર, ઉસકો જલી હુઇ જગા પર લગાવે. તો આરામ હોગા.

૧૭૯—અગર કીસીકા બદન જલકર સુફેદ હો—ગયા હો, તો હરડે, બેડે, ઓર આંવલે, કો પાનીમેં પીસકર લગાવે.

૧૮૦—કાનકે દર્દકા ઇલાજ—લસ્સન કુટકરે, ઉસકા સાફ અરક લેકર, નીમ ગરમ કરકે જીસ કાનમેં દર્દ હોતા હો, ઉસમેં ટપકાવે.

૧૮૧—મીઠે તેલકે અંદર ઘોડાવજ ગરમ કરે, ઓર જબ ઠંડા હોવે, ઉસ વક્ત કાનમેં વોહ તેલ ટપકાવે.

૧૮૨—જીસ શખ્સકા કાન પક ગયા હો, ઓર ઉસમેંસે પીપ બેહતા હો, તો ખાલીસ શેહદ (મધ) લાકર, ઉસકો ખુબ ગરમ કરકે, ઉસકી બત્તી બનાવે, ઓર વોહ બત્તી ઉસ કાનમેં રખ્ખે, તો પીપ ચંદ રોજમેં બંદ હો—જાયેગા.

૧૮૩—દાંતોંકે દર્દકા ઇલાજ—તુલસીકી પત્તીયાં, કાલી મીરચીયાં, પીસકર ગોલી બનાકર, દાંતોંકે નીચે દબાયે.

૧૮૪—અક્કલગરા, નવસાગર, ઓર અફેયુન, હરએક પાંચ માશે પીસકર, દાંતોં—પર રખ્ખે, તો દર્દ દુર હોગા, ઓર કીડેભી મર જાઇંગે.

૧૮૫–ખાંસીકા ઈલાજ–મુલેઠી, (જેઠીમદ) ઓર કાલી મીરચ, બીરયાન કરકે, ... ઉસકે મીસરી મીલાકર કુટ છાનકર ચનેકે બરાબર, ગોલીયાં બનાવે. રાતકો દો ગોલીયાં મોંહમેં રખ્ખે. યે ઇલાજ બલગમી ખાંસીકો મુફીદ હે.

૧૮૬–કાકડા સીંગ, જેઠીમદ, બબુલકા ગુંદ, ખસખસકે પોસ્ત, પીંપલ (છોટી પીપર) સમંદર ફલ, બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર કુટ છાનકર સુફુફ યાને ભુકી બનાયેં, ખુરાક હરરોજ તીન માશે ખાવે.

૧૮૭–હીચકીકા ઇલાજ–નારીયેલકે બાલ જલાકર, રાખ ઉસકી પાનીમેં મીલાયેં, ઓર જબ વોહ રાખ (ખાક) પાનીકે નીચે બયેઠ જાયે, પાની ખાલીસ ઉસકા લેકર પીયેં.

૧૮૮–મોરકે પર જલાકર તીન માશે, શેહદમેં મીલા કર ખાયેં.

૧૮૯–પુદીના શક્કરમેં મીલાકર ચાબેં.

૧૯૦ તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ–લીમુંકા અરક એક દામ, પ્યાઝકા અરક એક દામ, બાહમ મીલાકર ચવદા રોજ તક પીયેં. ઓર સીવાયે નરમ ચીઝકે, માનીંદ ખીચડી, ઓર દાલ ખુશકેકે ઓર ન–ખાવે.

૧૯૧ કરેલેકી કુંપલે સુખી, વજન સાડે તીન મીસકાલ લેવે, ઓર ઉસસે આધા વજન કાલી મીરચીયાં લેવે, ઓર કુટ છાનકર, હરરોજ સુબોહકો ઠંડે પાનીકે સાથ પીયેં. તો તીલ્લીકી સખતીકો દુર કરતા હે.

૧૯૨-સુજાક યાને પીશ્મેકા ઇલાજ-કબાબ ચીની, રેવંદ ચીની, ઇલાયચી, વજન હરએક છે માશે, કલમી શોરા, એક તોલા, મીસરી દો તોલે, યે સબ ચીઝેં બારીક કરકે ગાયકે દુધ સાથ પીયે.

૧૯૩-જાસવંતીકે પુલ, પેહલે રોજ એક પુલ બતાશેકે સાથ ખાવે, ઇસી તરેહસે ચાર રોજ તક ખાવે, એક એક પુલ રોજ જયાદા ખાવે. ઓર પાંચવેં રોજસે એક એક પુલ કમ કરે, કે એક તક હો-જાવે. ઇનશા અલ્લાહ સુજાક (પીરમા) અચ્છા હો-જાયેગા.

૧૯૪-દો બતાશે લેકર, ઉસમેં બડકા દુધ, ભરકર, ૩ તીન રોજ તક સુબોહકે વક્ત ખાવે, બડકા દુધ સુબોહકો સુરજ નીકલનેકે અવ્વલહી નીકલેગા.

૧૯૫-સંદલકા ખાલીસ તેલ, બતાશેમેં ડાલકર ચંદ રોજ ખાવે, તો બીમારી દુર હોગી.

૧૯૬-મેંહદીકે પત્તે, આંવલે, સુફેદ જીરા, ઓર ધનીયા (યાને) ગોખરૂ, સબ વજન એક એક તોલા લેવે, ઓર ઇન સબકો થોડા કુટ ડાલે, ઓર મીટ્ટીકે કોરે બરતનમેં પાની ડાલકે રાતકો ભીગાવે. ઓર સુબોહમેં પાની નીથારકે, ઉસમેં એક તોલા શક્કર મીલાકર પીવે.

૧૯૭-આંખોકા ઇલાજ-સુરમા બનાનેકી તરકીબ, સુરમેકા પથ્થર દો માશે, હરડેકે પોસ્ત છે માશે, બાંસ લોચન છે

મારો, ઇન સબ ચીઝોંકો ખરલ કરકે સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવે. તો આખોંકી રોશની જ્યાદા હોગી.

૧૯૮–જીનકી આંખે કમજોર હો–ગઇ હોં, તો સુરમા બનાવે, જાફરાન, કાપુર, ઓર મીસરી, યે તીનોં ચીઝેં હમ વજન લેકર, બારીક સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવે.

૧૯૯–હમ્મેકા ઈલાજ–ફીટકી–કો આગપર સેકે, ઓર ઉસકે બરાબર મીસરી લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર બુકી બનાવે ઓર ખુરાક દો માસે હરરોજ ખાવે.

૨૦૦–મહાર યાને આંકડેકી કલી, કે જો ખીલી નહો, વોહ લેવે, ઓર દો હીસ્સે અજવાન લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ગુડકે અંદર મીલાવે, ઓર ગોલીયાં બનાવે, એક તોલા સુબોહમેં ખાવે.

૨૦૧–કુવ્વતે બાહ, યાને તાકતકી દવાયેં–સમંદર સોખ, તાલમખાના (એખરા) તુખમે રીહાન, હરએક પાંચ દીરમ કુટ છાનકર, સુપુફ બનાકર, આધા દામ, નહાર મોંહ ખાવે, તુરશી (ખટાશ) ઓર બાદીસે પરહેજ કરે.

૨૦૨–આકર કરહા, એક દીરમ, તુખમે રીહાન, આઠ દીરમ, શક્કર નવ દીરમ, કુટકર છાનકર ગોલીયાં બનાકર એક દીરમ ખાવે.

૨૦૩–ચનીયા ગુંદ, ઓર બહુફલી, યે દોનોં બરાબર પીસકર, એર તોલા હરરોજ દુધકે સાથ ખાવે, તો મની

(ખાંત) ગાડહી હોગી. ઓર કમરકા દર્દ ઓર કમજોરી-કી શીકાયત દુર હોગી.

૨૦૪-તપ યાને બુખારકા ઇલાજ-સમંદર ફુલ, ઓર કાલી મીરચ, તુલસીકે પ-તે, બરાબર વજનમેં લેકર, એક માશા તપ આનેકે અવ્વલ બાસી પાનીકે સાથ ખાવે.

૨૦૫-પીપલ (પીપર). કાલી મીરચ, કલોંજી, ચીરાતા ગેરૂ, હરએક એક એક માશા, ભં ગકે પ-તે દો-માશે, કુટ છાનકર સુફુફ બનાયેં, ઓર બુખાર આનેકે અવ્વલ સુફુફ એક માશા ખાવે. બચ્ચેકો આધા માશા દેવે.

૨૦૬-તુખમે રીહાન, વજન એક તોલા લેકર, ઉસકો એક તોલા મીસરીકે શરબતમેં ભીગા દેવે, જબકે વોહ ફુલ હો જાવે. તો તપ-વાલેકો તીન રોજ તક ઇસી તોરસે પીલાવે, ખુદા ચાહે, તો તપ દફા હો-જાયેગી.

૨૦૭-ઝેહરકા ઇલાજ-જીસ શખ્સને ઝેહર ખાયા હો, તો ઉસકો કય (ઉલટી) ગરમ પાની, યા ખારા પાની પીલા કર કરાવે, યા ઘી ખુબ પીલાવે.

૨૦૮-સબ કીસમકે ઝેહરકો ફાયદા કરે-ચોલાઇકી જડ, અગર તાઝી હો, તો એક તોલા, ઓર અગર ખુશ્ક (સુખી) હો, તો છે માશે, પાનીમેં પીસકર, ગાયકે ઘીકે સાથ ખાયેં.

૨૦૯-ગાયકા ઘી દસ દીરમ, લાહોરી નમક દો દીરમ, મીલાકર ખાયે, તો સાંપકે કાટે હુયે, શખ્સકો ફાયેદા હોગા, યાને ઝેહર ઉતર જાએગા.

૨૧૦-કંઠમાલાકા ઇલાજ-મુલીકે બીજ, બકરીકે દુધમેં પીસકર લેપ કરેં.

૨૧૧-ગાયકે સીંગ, ઓર નાખુનકો જલાકર, ઘીમેં મીલાકર, કંઠમાલાકે દાનોંપર લગાવેં.

૨૧૨-આવાઝ ખુલનેકા ઈલાજ-ખસખસકે પોસ્ત, ઓર અજવાયનકો પાનીમેં જોશ દેકર ગરગરે કરેં, ઓર ગુંદીકી જડ મોંહમેં રખ્ખેં.

૨૧૩-ચાંવલ ગુડમેં પકાકર વોહ સોતે વક્ત પેટ ભરકર ખાયેં, ફીર એક ઘંટેકે બાદ દો ચમચે, નીમ ગરમ પાની પીયેં, ઓર મોંહમેં કબાબ ચીની રખ્ખેં.

૨૧૪-ઝુકામ ઓર નઝલેકા ઇલાજ-જો ફુઝલાત દીમાગ-સે નાકકી રાહસે નીકલે, વોહ ઝુકામ હે, ઓર જો હલ્કી તરફ ગીરે વોહ નઝલા હે, ઇસ મરઝમેં જીમાઅ, ઓર ઉંઘે સોનેસે, ઓર ખટાઇ, ઓર દહી, ઓર ઘી, ખાનેસે પરહેઝ કરે. પાની કમ પીયે. બુંદકા કાહુવા પીનેસે નુઝુલકો ફાયેદા કરતા હે. ઓર સરપર જાફરાન પીસકર ગરમ કરકે લગાનેસે ઝુકામ ખુશ્ક હો-જાતા હે.

૨૧૫–બાલ ઉડાનેકા પાઉડર—કલઈ ચુના જો કે, બુઝા હુવા નહો, દો તોલે, હડતાલ જર્દ ઉમદા એક તોલા, સંગે જરાહત એક તોલા, કાપુર દો માશે. ઈન સબકા (બુકી) સુફુફ કરકે કીસી શીશીમેં રખ્ખેં, ઝુરૂરતકે વક્ત કહરે (થોડા) લેકર પાનીસે લગાયેં, ઓર ચંદ મીનીટ બાદ ધો ડાલેં, તો બાલ સબ ગીર જાયંગે, ફીર કહરે તેલ લગાયેં.

૨૧૬—જુલ્લાબકી ગોલીયાં—સોનામકીકે પતે, વજન એક તોલા લેકર ઉસકો બદામકે તેલમેં મીલાકર, ગુલકંદ, હરડેકા મુરબ્બા, કાલી દરાખ, દુધીકા મગઝ, હરએક એક એક તોલા લેકર, સબકો પીસકર ઉસકી ગોલીયાં જંગલી બેરકે બરાબર બનાકર રખ્ખેં, ઓર ઝુરૂરતકે વક્ત એક યા દો ગોલી સુબોહકો યા શામકો ખાનેસે પેટ સાફ હો–જાતા હે.

૨૧૭–મોંહકી બદબુ દુર કરનેકા ઈલાજ—અગર મોંહસે બદબુ આતી હો, તો યે ગોલીયાં બનાકર મોહમેં રખ્ખેં. ઇલાયચી, સુપારી, લોંગ, ઓર આકર કરહા (અક્કલગરા) હરએક એક તોલા. ઓર ગુલાબકા પાની, ઓર પકકે પાન, લેકર ઉસકો ખરલ કરકે, ઉસકી ગોલીયાં છોટી છોટી બનાકર મોંહમેં રખ્ખેં.

૨૧૮–મસોડોંકા વરમ (સોજા) દુર કરનેકા ઇલાજ—ચમેલીકે પ-તે, મોલસરીકે ઝાડકી છાલ, ગુંદીકે ઝાડકી છાલ, થોડી થોડી લેકર પાનીમેં ડાલકર જોશ કરકે ઉસકે ગરગરે કરનેસે વરમકો મીટાતા હે. ઓર દરદકો દુર કરતા હે.

૨૧૯–હયઝા યા કોલેરાકા ઇલાજ—અગર કય (ઉલટી) ઓર દસ્ત જારી હો, તો દરયાઇ ખોપરા, ઓર ઝેહર મોહરા યે દોનોંકો ગુલાબકે પાનીમેં ઘીસકર, ઇમલી, યા અનારકે શરબતમેં મીલકર પીલાનેસે, દસ્ત ઓર કય બંદ હોંગે,

૨૨૦—તીહાલ યાને તાપ તીલ્લીકા ઈલાજ—જીગરકે પાસ એક સખ્ત ગોલા હો–જાતા હે. જીસસે બદન દુબલા ઓર બુખારભી આને લગ જાતા હે. ઉસકા ઇલાજ યે હે.

નવસાગર, રાઇ, અજવાન, કતીરા ગુંદ, સબ એક એક માશા, મીસરી દો માશે, ઇસકા સુફુફ (ભુકી) કરકે હરરોજ યે ખાયા કરે, ઓર ઉપરસે ઠંડા પાની પીકર જીસ તરફ તીલ્લી હો, ઉસ બાઝુ લેટ જાવે, ઓર પાવ કલાક તક લેટ રહે. ઓર મરીઝ બચ્ચા હોવે, તો દવાઇકા આધા હીસ્સા લેવે. પરહેઝ–ખટટી ઓર બાદીકી ચીઝેં, ઓર તેલ વાલી ચીઝોંકા કરના ચાહીયે.

શાયેકીનોં ઓર નાઝેરીનોંસે ઇલતી–માસ કરતા હું, કે ઇસ કિતાબકે જમા કરનેમેં મુજકો બોહત મુસ્કીલેં પેશ આઇ હેં. ઓર ઇસમેં જો અમલીયાત ઓર તાવીજાત ઓર દવાયેં વ–ગયરા દાખીલ કીયે હેં, ઉસસે ઝુરૂર ફાયેદા મીલેગા. લેકીન મોહબ્બતકે અમલ હરામ-કારીકી નિયતસે ન–કરે, કયુંકે ઉસમેં દીની ઓર દુન્યવી નુકસાન હે. ઓર અદાવત કે અમલ અગરચે કારગર હોતે હેં. લેકીન કીસીકો જરાસી બાત પર બરબાદ કરનેકા કોઇ ઇરાદા કરકે વયસે અમલ

કરેગા, તો ઉસમેંભી નુકસાન ઉઠાયેગા. ઔર સીફલી, યાને હીંદવી અમલ મુસલમાનોંકો કરના હરગીઝ દુરસ્ત નહીં હે. કયુંકે વોહ સબ શયતાની અમલ હે. મેને ઇસ કિતાબમેં અયસે અમલ ઇસલીયે દાખીલ કીયે હેં, કે અગર કીસી મુશરીક યા હીંદુકો ઉસકી ઝુરરત હો, તો વોહ ઇસસે ફાયેદા ઉઠાવે. હરએક અમલ યા ઇસમમેં તાસીર ઝુરર હે, લેકીન બુઝુરગોંને જોજો કવાયેદ બતાયે હેં, ઉન કવાયેદ ઔર તરકીબોંકે મોવાફીક અમલ કરનેસે કામયાબી હાસીલ હોગી, હરકોઇ ચીઝ બરાબર અમલ કરકે તજરૂબા કરે, અગર એક વક્તમેં કામયાબી નહો, તો દુસરી વક્ત અમલ કરે, તો ઇનશાઅલ્લાહ ફતેહમંદી હાસીલ હોગી.

ગુજરાતીમેં આજ તક અયસી કોઇ કિતાબ નહીં છપી હે. ઇસલીયે મુઝકો ઉમ્મીદ હે. કે યે કિતાબ શાયેકીનોંકો ઝુરર પસંદ પડેગી. અગર યે કિતાબ લોગોંકો પસંદ આયેગી, તો અયસી દુસરી કિતાબ ઇનશા અલ્લાહ ઝુરર છપવાઇ જાયેગી.

અલ-હમ્દો લિલ્લાહ, કે યે કિતાબ ઝીંદા કરામત ઉર્ફે ખઝી-નયે અમલીયાત, તમામ હુઇ, ખુદાવંદ કરીમ, અપને હબીબ હઝરત મોહંમદ મુસતફા સલ, કે તુફેલસે ઇસકો મકબુલે આમ કરે. આમીન. યા રબ્બુલ આલમીન.

